

15. 661.

We. 8438.

Books, on Palau

very rare.

2

each 3/1

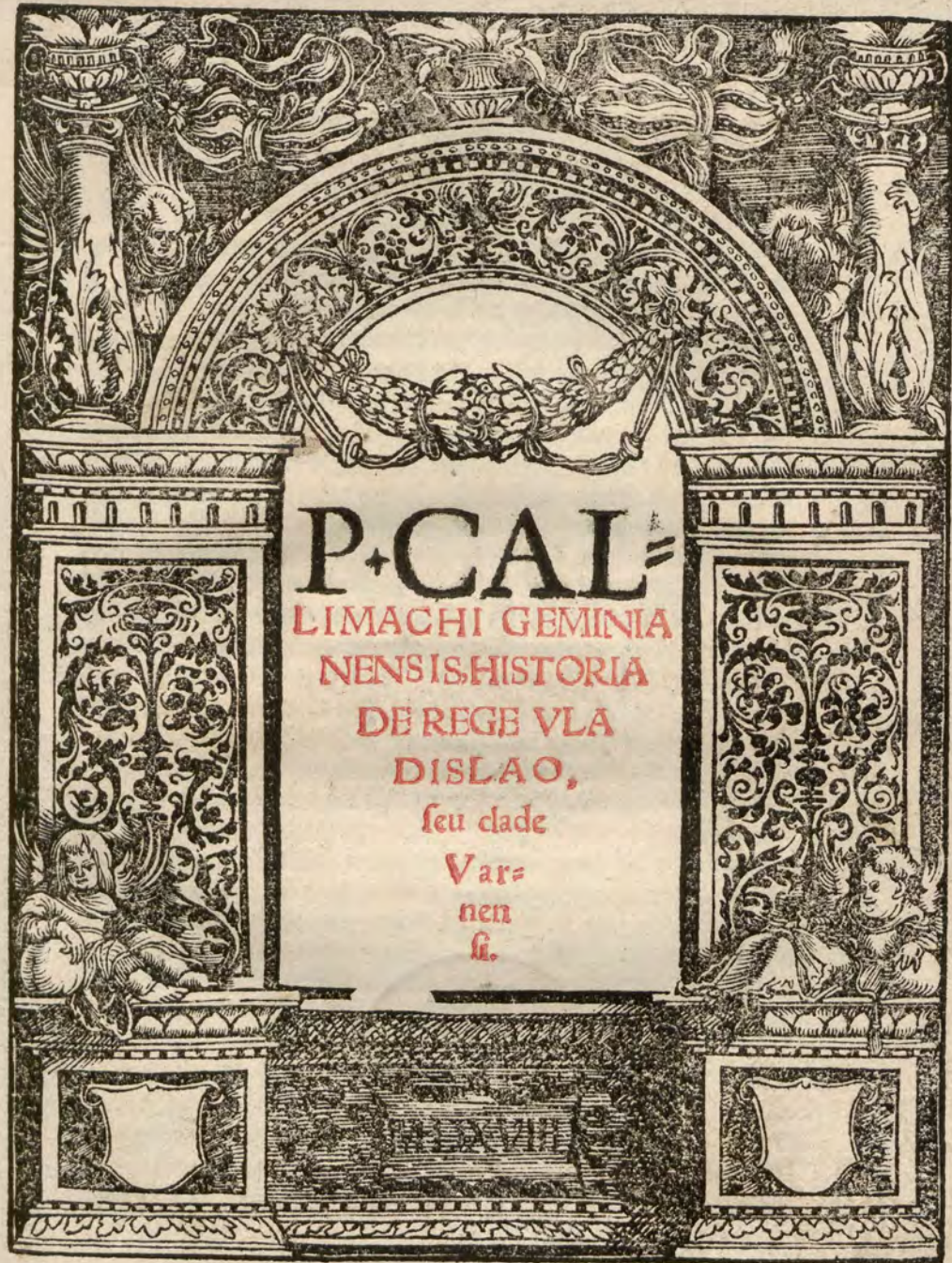
91000.



SIDR0011489

Biblioteka Jagiellońska

We 8438



Cum priuilegio Imperiali.

Sigismundus Scheufler DD. D. Canonicus Frisingen.  
gen. suo Aegidio Rem V. I. Doctori Canonico  
Patauiensi S. D.

**C**um nuper mi Aegidiea (ut ferebatur) inter Christianos  
Principes teneret consultatio, quibus maxime modis in  
Turcas bellum esset molendum, cuiusque precipue Imperio  
gerendum, quod ea gens foelici victoriae cursu tumida Christi-  
ano nomini superbenimis insultare, & iam Europae imminere, fa-  
maque nihil non in maius extollente, quibusdam Christianorum Re-  
gnis magis quam unquam alias formidabilis esse diceretur. Commodum  
tunc in P. Callimachi Geminianensis historiam de Vladislao Re-  
ge siue clade Varnensi incidi, quae diuersa studia & artes pace &  
bello duarum gentium Polonorum videlicet & Hungarorum pro hono-  
re & comodo Regni cuiusque sui adnitentium, atque etiam quam vario  
Marte cum Turcis fuerit depugnatum, luculenter enarrat. In qua le-  
genda (ut est ex Ciceronis sententia magistra vitae historia) obiter  
pensitandum occurret, quam in rebus magnis, magni crescunt animi, quanto  
Regnorum damno rependantur seditiones, cum vel studio partium  
vel ambitione a sancta reip. cura detorquentur hi quorum cum pri-  
mis consilio & auctoritate tota res stat & cadit. Praeterea quam saepe  
neglectus hostis cruentum certamen edat, quam nihil turpius sit Regi,  
quam regi, nihil turpius duci quam duci, hoc est aliorum indormire consi-  
liis, & proprio parum aut nihil prestare & providere. Demum  
quod malum consilium consultori pessimum, aliaque ad condimentum  
vitae & bonam eius frugem facientia pro gustu quaeque suo sub-  
monebunt. Proinde eam non indignam puto quae ab omnibus le-  
gatur, praesertim vero Principibus qui ea aliquando in Historiis  
legere possunt, quae ipsis assentatores non volunt, amici non au-  
dent, & imperiti non possunt, dicere. Ad te autem amicum eruditum &  
non vulgarem Callimachum non vulgaris notae historici Strenae  
nomine mitto, deteris quoad fieri potuit labeculis, quibus ab in-  
epto & ignaro scriba toto pene corpore aspersus fuerat, & spero  
tam gratum huic tibi fore quam siquid unquam id genus gratissimum, vel  
ob Callimachi nomen, cui si nihil addatur abunde satis laudis con-  
tinet. Utinam libros peregrinationum suarum, orationem apud Inno-



centium. VIII. Pont. Max. pro expeditione contra Turcas habitā  
 aliāq; ingenij & eruditionis eius monumenta ex bibliothecis Po-  
 loniæ aut Hungariæ consequi possumus: Quod aut hæc historia  
 vsq; in presens edita non est in causa fuisse existimo quod inibi  
 certamina & domi & militiæ inter vtriusq; Regni proceres habi-  
 ta explicantur, vbi diuersis studijs huc atq; illuc impellentibus ca-  
 put & auctorem quisq; suū sequutus magno feruore totus eo  
 incubuit, & si quando mouerentur cineres timendū fuit ne scintil-  
 la aliqua latens denuo suscitaret incendiū, tametsi ea vsus est mo-  
 destia Callimachus vt neminem mea quidem coniectura/inde ira-  
 ritari posse credam. Tu ( quicquid id est ) boni consulas / curesq;  
 vt a Calcographis faberrime excudatur, & si quid illi male audas-  
 culi allinere volent tuū esto patrociniū: qui facile tua eruditione  
 has Muscas: nusq; non aduolantes, abiges. Vale. Datū Frisinge  
 Kls Januarij. M. D. XIX.

IDEM

Accedit pretium gemmis: si Reme ferantur  
 A magnis cultu nitidior viris.  
 Quod dignus: docto est & quod tibi missus amicoꝝ  
 Callimacho meritis concilietur honos.

¶ Sebastiani Rodtaler Canonici Collegiate Ecclesie S. An-  
 dreæ Frisingen. Epigramma ad lectorem.

Quisquis amuratis Thurcarum bella Tyranni.  
 Hunniadisq; cupit noscere facta ducis.  
 Aut Varne cladem: gemuit qua bystons vnda  
 Pannonie Regem fata suprema pati.  
 Callimachi Hetrusci ( longa experientia nomen  
 Cui dedit emerito ) scripta diserta legat.

Eiusdem Distichon.

Varne Traicij quam viderat accola ponti  
 Stragem Callimachi concinit historia.

Arsenij Prunner causarum procuratoris in Consi-  
 storio Frisingen. Epigramma ad lectorem.

Magna tibi vtilitas e paruo codice lector  
 Ceu tenui foenus crescere sorte potest.  
 Alea quo fati Varnensi turbine iacta / &  
 Palladis horrendę cernitur ipsa manus,  
 Insuper & rerum variarum ex ordine gesta  
 Plurima, Callimachus doctus abunde canit.  
 Perge ergo vt laqueos rumpas ignobilis oci  
 Et lege non trite sedulus artis opus.

¶ P. CALLIMACHI EXPERIENTIS GEMI-  
 nianensis in Historiam de Vladislao Poloniae & Hun-  
 gariae Rege siue clade Varnensi ad Cazimirum  
 Poloniae Regem illius fratrem Praefatio.



Etrum de Buyno Vladislauensem Episcopū deus  
 nasci Rex inuictissime in regno tuo voluit non solū  
 vt esset in hijs que ad rem diuinam atinent quoddā  
 prisce sanctitatis specimen vereq; religiosorū ponti-  
 ficum imago, sed etiam vt haberes in humanis consi-  
 liarium prudentia fide constantia grauitate antiqua, p̄ditum, is ali-  
 quando cum Diuo Cazimiro filio tuo qui aut omnino nunq;  
 nasci aut perpetuus esse debuit sermonem cum haberet de rebus  
 a maioribus tuis magno animo excellenterq; gestis descendissetq;  
 tandem in mentionem Vladislai illustrissimi fratris tui quem si-  
 bi Hungari p̄fecerant post Regis Alberti mortem / & simul mul-  
 ta repeteret de varietate fortunę actionūq; & consilioꝝ quibus  
 Hungariā tenuit vsq; ad pugnam illam cum Turcis post quā in  
 terris minime comparuit visa est amobus res dignissima que li-  
 teris mandaretur vtputa que legentiū animos p̄cipua quadā vo-  
 luptate explere posset propter ancipites varietq; memorabiles es-  
 uentus rerum ac tempoꝝ in bellis que intra illic casuū vicissitu-  
 dine aut protrahi aut confici contigit / quandoquidem per id tem-  
 pus viribus suis Hungaria nō secum tantūmodo per civilem dis-

fensionem sæpe conflixit sed in externos quoque studio religionis  
 nostre arma sub Vladislao mouens foelicitate pugnandi adeo ce-  
 terorum Christianorum ad Turci nomen fractos dieictosque iam-  
 pridem animos erexit ut pauci admodum in tota Europa tunc fu-  
 erint qui ad Christiane rei ac nominis defensionem vel momenti  
 vel consilij aliquid non attulerint. Petierunt igitur a me id negotij  
 assumi & literarum lucem adhiberi dictis factisque per se quidem splen-  
 didis ac magnificis sed que obliuione paulopost obscura forent/  
 si scriptorum monumentis non illustrarentur. Itaque ego qui scirem  
 meum esse considerare non quantum possim sed quantum debeam stu-  
 dij opere facultatisque conferre tibi ac tuis omni uenerationis ac lau-  
 dum genere celebrandis & si fieri possit consecrandis / interque im-  
 mortales ac beatos referendis quippe quod ultra etiam quam impu-  
 dentis uotum optare auderet me adeo extuleris atque ornaueris &  
 nec quidem tibi aut domi aut foris augendi mei locum reliqueris id  
 quod in tuam tuorumque laudem ac gloriam petebam pro uirili mea  
 me facturum recepi nolui enim cum referendi aliquando tibi gratias faculta-  
 tem minime sperare possem uideri & uoluntatem defuisse. Licet  
 igitur intelligerem plus mihi imponi quam quod apertissime ferrem  
 quonia uero in alterutro peccandum erat subire ineruditi ingenij quam  
 ingrati animi notam malui. Nam etsi scribendo illustrissimi fra-  
 tris tui sublimia facta uerbis minime equauiero cum uirtutis etiam  
 infelices exitus laude non careant non dubito futuros quos grati  
 animi mei uoluntas moueat ut quare scripserim potius quam quo-  
 modo considerent. Tu quoque qui me in re ista plus ausum quam pre-  
 stare posse sperarem / minime dubitare debes non mihi sed fortune  
 mee ascribendum esse quicquid est quod in tuam tuorumque gratiam  
 non efficio. ¶ Ceterum priusquam explicandorum seriem aggrediar cum  
 regionum de quibus habenda est mentio tempus plerumque nomina  
 commutari quo facilius ubi & a quibus nationibus quicquam gestum  
 sit intelligatur maxime ad rem pertinere putauit earum terrarum si-  
 tus ueteresque appellationes quantum diligentia & coniectura con-  
 sequi potui nominibus quibus hodie nuncupantur accomodare.  
 Vltimi Europe ad orientem ac septentrionem angulum quem Sar-  
 matiam dixerunt meridionale latus quantum est inter Thyram Axias  
 cumque amnes ad Euxinum mare porrectum, & plerisque in locis ma-

xime circa littus ponti etiam ultra Axiam Podolia nuncappel-  
 latur / inde Russia est usque ad Boristhenem cuius utramque ri-  
 pam ubique sursum ad caput ipsius obtinet, deinde inter orientem  
 ac septentrionem conuersa supra Tanais ortum & Rhyphæos mon-  
 tes porrigitur a quibus altera demum fronte in Sarmaticum oceanum  
 ultra Chersonesum ad Furstam fluuium / altera uero in Asiam ad Hy-  
 perboreos Hippophagosque farmatas percurrit. Quicquid uero ue-  
 lut a tergo Russie inter ipsam Tanaimque & Meotidem remanet  
 Tartari tenent / Lituania uero interiora Sarmatiae ad Veneti-  
 cos Bondinosque montes obtinens qua meridiem atque orientem  
 spectent Russie obtenditur / eius autem septentrionalia Liuania  
 excipit ac Prussia & Pomerania que regiones a Bondinis Alanis  
 que montibus reliqua Sarmatiae occupant ubique ad oceani littus.  
 Ab occidente uero ad Lituaniam iungitur Massouia circa ripas  
 Hystule fluminis qui ab ea parte terminus est Sarmatiae ad supe-  
 riora Hystule ad fontem tamen campos inter montes qui Sarma-  
 tici dicuntur atque ortum hystule interiectos preterea montes ipsos  
 Sarmaticos Poloni tenent quorum regio in sinibus utriusque posita  
 tantundem fere in Germaniam quantum in Sarmatiam protendit per  
 ea loca que Ombrones Saboci / Sydones & Wisburgi ab initio  
 incolabant. Ceterum qua Germaniam incurrit coniungitur Silesia  
 quam subinde Morauia a tergo occidentem uersus excipit. Silesiam  
 uero & Morauiam quam olim & Marcomanni tenuere sub rege  
 Morobauda a quo Morauiam mutatis abiectisque quibusdam lite-  
 ris dictam crediderim / his duabus regionibus Boemia ad Aquila-  
 lonem inter montes qui Sudetes dicti & syluam Semanam adiacet.  
 Hungaria uero que Pannonia dicebatur non ubique ut olim Danu-  
 bium habet ad septentrionem sed superato flumine hinc in Ger-  
 maniam illinc in Iazigas Metanastas se extendit uersus Carpa-  
 thium montem sub quo Scepusium a Polonia procurrans in fines  
 Hungarie desinit, reliqua uero Iazigum Metanastarum & adiacen-  
 tia Tybisco amni Hungari Transiluaniam uocant cui adiuncta est  
 montana Valachia inter Danubium & Carpathium que a maioribus  
 Dacia uocabatur huic uelut a tergo ad occidentem apposita  
 est Bessina qua Rascia & Seruia contingunt illis in locis cum ea  
 sit quebus superior Mysia & Dardania olim continebantur ad Pul-

Podolia.  
 Russia  
 Tartari  
 Lituania  
 Liuania.  
 Massouia  
 Poloni  
 Silesia  
 Boemia  
 Hungaria  
 Iazigas  
 Metanasta  
 Transil-  
 uania  
 Valachi  
 Bessina  
 Bulgaria

Molda-  
uia

gariā inferioris Myſiæ partem / & vtrumq; latus Hemi montis ſu-  
gaq; ipſa obtinet vſq; ad Trybállos in quos Boſſiæ orientale lá-  
tus deſinit. Altera veto Valachia cui Moldauię nomen eſt a flu-  
mine hoc tempore apud antiquos inferioris Myſiæ pars fuit / p-  
tenditur aut̄ inter Danubiū & Thyra ab Gerallō amne montanę  
Valachię termino vſq; ad Euxinū. Harum aut̄ regionū fines oēs,  
nationesq; eas incolentes atq; vrbū ſitus deſcribere ſuperſedi nō  
quia longū fuiſſet & laborioſum / ſed quia ad hitorię inſtitutū  
ſatis quę dicta ſunt ſufficere putavi. Eo tantūmodo adiecto Cra-  
couiam ſcilicet ſedem Regiam in Polonia Budam in Hungaria /  
Vilnam vero in Lytuania Metropolim eſſe ac principis domi-  
ciliū.

P CALLIMACHI EXPERIENTIS DE  
VLADISLAO REGE SIVE CLA  
DE VARNENSI. LIB.I.



IGISMVNDVS Rex Hungarię qui vl-  
tro ad Imperiū accitus Boemos quoq; ſibi  
poſtea ſubiecerat tãta moderatōe annos ſu-  
prã quinquaginta regnauit vt cū ſine virili  
prole tandem mortem obſiſſet Hungari ne-  
mini ſubefſe maluerint q̄ Duci Aultrię  
Alberto cui ſampridem Sigismundus vnica  
cam filiam ſuã matrimonio iunxerat vide-  
batur leniri poſſe deſideriū mitis & ſancti  
Regis ſi eius filiam apud ſe regnare intue-  
rentur quę perſuaſio ſubinde etiam pene  
profuit illius nepoti nondū nato. Nam cū Albertus quoq; haud  
multo poſt delatū ad ſe regnum grauidã vxore vita exceſſiſſet o-  
ptimates Hungarię frequentes vnacum oratoribus Deſpoti Ra-  
ſcię ac Cilie Comite ad Reginam Bude agitantem conuenere cœ-  
pitumq; eſt agi de Regni ſtatu conſtituendo & primo quidem nō  
exaudiebantur p̄ter voces / ſœlicem fauſtūq; partū Reginę omi-  
nantū aſſerentiū q; minime prius de nouo rege referendū q̄ illa pe-  
periffet deberi id recentibus Sigismundi meritis qui paterna in oēs

caritate omnes tenuiſſet non tentandã temere fortunã extemis  
regibus experiendis cum domi iam forſan affuturus qui aui ſui  
eos equabilitate gubernaret valuiffetq; publicus fauor & gratis  
ſima omnibus Sigismundi memoria ſi Ioannes Hunniadianus  
ante omnes prioris ſuęq; ætatis magnos viros rerum militariū  
civiliumq; arium peritia memorabilis vrgentiū periculorū nō ad-  
monuiſſet / propter Sunderouiū oppidū cum vniuerſa pene Ra-  
ſcia iam tum a Turcis occupatū ſublātūq; veluti murū quo illis  
obieto Hungaria ſatis tuta videbatur ea vox quali ſrenū a mor-  
tui grauficatione curam omnium in preſentes neceſſitates conuer-  
tit cœpereq; ipſorū animis obuerſari regni orbitas & Thurcorū  
maiores indies vires iterq; ad ſe plane illis patefactū / preterea in  
partu Reginę & vt votis omnium correſpondiſſet dum puer coa-  
leſceret parum momenti fore conſtabat ad regni curam & tutelã  
cum interim virorū animi muliebre regimē aſpernarent p̄pter  
imbecillitatem plerūq; illi inſitam ſexui & ſi curatores poſthumo  
aſſignarent intelligebant Regiã factum Regiasq; cupiditates in  
pauloante paribus conditione vel perferre / vel explere duriffimū  
fore / ſed & Regina nō mediocriter animo ſollicita haud ſatis cō-  
ſtituebat ſecum quidnam maxime in deliberatione tam ancipiti eſ-  
ſet expetendū cum aut filio ſi naſceretur regnum abrogandū / aut  
Turcis prodendū appareret / ſed neq; exploratū habebat marem  
naſciturum vel tam beniuola in ſe & ſuos Hungarorū ſtudia et-  
ſi difficultas aliqua ingruiffet ad extremū p̄manſura / diuerſis igi-  
diuerſa phantibus nihil æque ab omnibus laudabat q̄ ſi Vladis-  
laus Rex Polonię pauloante puberem ætatem ingreſſus cuiusq;  
indoles ac virtus velut humanū modū ſupergreſſa iam tum ma-  
gno fame conſenſu celebris erat / viduam Reginã vxorem duce-  
ret vtriuſq; gentis rerū ſummę p̄futurus id vnicū columen ad-  
uerſus domi forisq; iminentes turbas / ſi ea affinitate Polonorū  
robur inuictū rei Hungarię iungēretur / ſed nihil æque Vladis-  
lai aſſenſum remoraturū apparebat q̄ naſcendorū ſibi liberorum  
incerta ſucceſſio / p̄pter ventrem quem Regina ferebat atq; ideo  
nō aduerſante illa in id conſenſum quod ſi puer naſceret / Aultrię  
ac Boemię / liberi aut̄ noui regis ſi qui procrearent in Hungaria  
regnarent / eaq; conditione regnū & coniugiū perferri ad Vladis-  
B

laum placuit/Ita tamen vt prius de liberorū successionē dicere  
q̄ ex diuerso eius rei mentio nata foret designati ad id munus om  
nium consensu Episcopus Strigoniensis, Mathico Thalautius,  
Emericus Marcellus, Ioannes Perenus, Vladislaus Palocius/qui  
bus Cracouiā venientibus Vladislaus ad mille passus obuiā mi  
si/fratrem suum Cazimirū a quo mutua gratulatione suscepti  
atq; in ciuitatem inducti sunt/postridie vero in curiam acciti, ita  
ad Regem verba fecisse tradunt. ¶ Si vicinitas & rerū varię occa  
siones/ac tempora nō coniunxissent regnū nostrū cum tuo/mul  
tis foederibus officijsq; mutuis virtus tamen & foelicitas tua rex  
in clyte nobis dignissima visa foret quę dubijs rebus nostris im  
ploraretur cum enim cordi non fuerit Deo Opt. Max. Albertū  
apud nos regnare in cuius electione sequuti eramus nō quod ex  
pediret/sed quod a gratis animis recens atq; eadem accepissima  
omnibus Sigismundi memoria exposcebat, quod facturi prius  
fuerant, si saluo officio licuisset/Te qui Rex noster sis vniversi  
quorū interest vnanimi sententia elegerunt/omitimus illa profes  
qui quod in dolens tua vere regia quod maiorū tuorū decora/ilo  
los pellexerint vt crederent te vnum tam amplissimis duobus re  
gnis vtiliter p̄esse posse/coniuncta est vtriusq; gentis fortuna  
& prospera omnia vtriusq; semper fuisse animaduertimus/nisi cū  
mala quepiam ratio consilia & res alterius ab altera separauit. Sic  
olim Gotti/sic Vandali/alieq; gentes pene ignotos terrarum tra  
ctus/sic postea Tartari per Poloniā in Hungariam primo deinde  
de in alias etiam regiones irrupere/sic nisi eandem mentem tibi ad  
suscipiendum regnum quam nostris ad deferendum Deus dede  
rit, prope est quod ominari animus horret vt Turci patefacta si  
bi Hungaria in vos inde bellum vastitatemq; conuertant/dum  
pro Rascia & Bulgaria quę duo sepimenta Regni nostri erant  
lentius paulo q̄ expediret arma nuper induimus in discrimen re  
rum nostrarū venimus & bellum quod ab alienis finibus pro  
pulsare oportuit in nostris cogimur sustinere/si nihil vltra petere  
q̄ vt succurreres discrimini nostro vtiq; p̄staret aliena defende  
re/q̄ pati sua in periculis rapi/Nunc quando non sola tutela/sed  
ius & arbitrium opulentissimi Regni ad te defertur quid est qd  
maximopere a te deliberandum sit debeas ne cum tam ingenti &

Oratio

gloriosa mercede eam dimissionem etiā geminatis viribus suscipere/cui nostris copijs nostrisq; armis semper pares fuisse nos sci  
as periculum est arbitramur ne semiermem & ex fuga pugnan  
tem hostem quem sine vllis externis auxilijs prope cōtempsimus/  
si tu paululum cum tuis anniteris finibus nostris nō submoueas  
nomen herede tuum sine vllis armis ad id suffecerit vel si molien  
da vis erit haud in difficili conatu regni vtriusq; rem perpetuo sta  
bilis/Necq; ideo quod vltro expeteris relinqui omnia desperata  
a nobis putes in maximo multorum ambitu/te iudicio non ne  
cessitate pretulimus qui scires æque/atq; illi Regnum admini  
strare. Sed comodius forsā tueri nos iunctis vtriusq; Regni  
viribus posses, & in primis deberes propter communia vtriusq;  
discrimina. Silemus foelicitatis cumulū qui exinde Maiestati tuę  
accedet quantum vere glorię & in p̄sens & ad posteros concie  
liauerit tibi tam in clyti Regni de virtute tua consensus/ quanta  
laude effereris quod tam benigne de te sentientes gratissima volū  
tate in fidem susceperis qui omen deus auertat si repudiati in di  
scrimen raperemur omitimus quod eadem fortuna res tuas ma  
net non solum vicinum ac sodum regnum in periculo destituisse  
diceris verum etiam euertisse columen ac propugnaculum Chri  
stiani nominis cuius Maiestas viribus armisq; nostris stetit hacte  
nus staturamq; confidimus/sed & fortunam dicunt volubilem  
deam/nec facile postea comprehendi si semel oblata contemnitur  
Non libet gloriari benignitate cœli ac terrę quam regno nostro  
natura indulget/necq; vicinitas necq; magnitudo rerum gestarum  
illius eam te ignorare permittit singula illis sunt eiusmodi vt ma  
gnis periculis etiam bello exp̄ti debeant/nedum sponte oblata su  
scipi/atq; vt intelligas quod simul omnia consentiunt ad foelici  
tatem tuam id ipsum quod nos petimus Regina in qua aliquid  
momenti in contrarium videri potuit/etiam vna nobiscum petit  
pignusq; & stabilimentū tam salubris vtriusq; genti incepti matris  
monium suū offert/Ea est ipsius nobilitas & fortuna vt magna  
pere probari possit abs te/forma vero & ætas non contemni/sed  
necq; in tanta deliberatōe audienda est mentio de rebus tā caducis  
& momentaneis/necq; voluptatis gratia initur matrimonium maxi  
me inter Reges a quibus nihil aliud queri solet q̄ dignitas vt q̄

b ij



illustres successores relinquunt. Et si altius attenditur propterea quod  
Regna non nisi unum capiunt illarum coniugia maxime sunt expe-  
tenda a regibus que minus fecunditatis videntur habitura. Tu mo-  
do illa que alij per ferrum ac ignes assequenda non dubitent ultro  
ad te delata non spernas nec velis esse aut dici minus scilicet quam deus  
atque homines velint. Dum hec agerent peterentque ab Hungaris/  
aderant etiam Turci oratores/ quos iam pridem missos deprehem-  
derat in via mors Alberti/ qua seu vere incomperta seu ad intan-  
dum dissimulata pegerant mandata offerebat per eam legationem  
Amurates Turcorum Imperator militem ac pecuniam Vladislao ad-  
gerendum bellum contra Albertum in Bohemia que mortuo Sigis-  
mundo in duas factiones abierat & una quidem Cazimiro Vla-  
dislai fratri regnum deferebat/ altera propter uxorem successionem  
Albertum sequebatur. Ceterum foedus in id sanciri petebat quod redac-  
ta uniuersa Boemia in potestatem Cazimiri Vladislaus ab ami-  
cicia & foedere Hungarorum abstineret. Itaque cum defuncto Alber-  
to res integra non esset/ Oratores per varias simulationes Craco-  
uia retinebant in expectationem quo res Hungarica post Regis  
mortem inclinaret. Eos quod ex vultu facile notari potuit ubi per  
interpretem que postulata erant cognouere/ ingens meror coepit  
& subita consternatio animorum. Sed neque eodem sensu a Polonis  
omnibus accipi prius oculi & facies motusque diversi deinde etiam  
verba indicauere cum essent qui dicerent nihil propter bellum offerri  
ab Hungaris post ceteros omnes frustra imploratos ad se iri mi-  
nime id onus assumendum quod ceteri omnes ferri posse desperas-  
sent/ sed & male rationis esse regem suum dimittere ut peregri res-  
gnaret omnia futura in Regno turbatum plena & seditionum si sine  
rege agendum foret/ neminem unquam censuisse/ aut nauem sine res-  
ctore/ aut exercitum sine duce esse oportere/ aut unquamquam dua-  
bus nauibus duobusue exercitibus utiliter comodeque posse pos-  
se/ non esse exploratum homini quid indies accidere valeat infinita  
pene que absente rege regnum perturbare queant processuram im-  
proborum licentiam in infinitum/ bonis vero presidium & tutelam defu-  
tura/ sed ut cetera tolerari possent perpetuum bellum quod domige-  
randum cum Tartaris certe nullo modo sine Rege aut sustineri/  
aut propulsari posse. Quorum sententiam Vladislaus cuius iuuenilis

animus abhorrebat ab eo matrimonio quod cum regno adendum  
erat cum Regina grandaeva foret facile sequebatur, alijs multis in con-  
trarium nitentibus imprimisque Ostrorogeo Dobrogosio & Cy-  
souiensi Ioanne cum Gregorio Sanocco diuitias viresque regni quod  
offerebatur extollendo Turcorum vero res deprimendo magno  
animo conditionem suscipiendam affirmabant que de Regis absen-  
tia dicerentur nihil ad rem attinere iam pridem assuesactos homi-  
nes etiam sine eo agitare cum saepe in Lituania se recipere solitus es-  
set vicinioremque esse Budam Cracouieque Vilnam de ijs que ti-  
meri sperariue possent facile esse iam cum volente rege statuere/  
quod si quid inopinatum casus afferret/ Regem futurum in propina-  
quo coniuncta esse inter se Regna ita ut non quasi duobus sed unum  
tantum regno Rex esset presertim futurus & eo magis fore in utroque vene-  
rabilem quod utrisque inuicem cuique alterius vis notior esset/ & aucto-  
ritas contra furuias Tartarorum incursiones satis superque indigenas  
Podolie ac Rusie sufficere/ Quod si iustum bellum inferret/ multo  
facilius fore illud utriusque regni viribus propulsare/ non esse tantę  
glorie occasionem omittendam ut Rex polonie etiam in Hungaria  
regnare diceretur & vnus pre ceteris principibus visus qui tantum  
Regnum rite regere ac tueri possit/ nullam conditionem repudian-  
dam nullum periculum non subeundum pro tam ingenti laude/ non in-  
ferri id bellum Hungarie in quo tantummodo libertas foret amita-  
tenda/ que que quid non audendum subeundumque pro libertate/ sed ma-  
gis ne degenerarent omnes a moribus institutisque maiorum/ tem-  
plaque & sacra omnia prophanarentur sepulchra parentum dirui & os-  
sa dissipari coniuges vero sororesque & liberos aut ad seruitutem  
aut ad libidinem rapi intuerent/ longe prestare tantam immanitatem  
submouere in alienis finibus que in suis postea sustinere nullam unquam  
etatem taciturnam immortalem gloriam quam adipiscerent si tam cala-  
mitosam necessitatem a ceruicibus Regni imprimis inclit sed &  
vicini & foederati & quod non nisi per summum scelus deserui posse-  
ret propulsassent/ Ad hec solam samam eo inter se vinculo coniuncta  
rum virium duarum inuictarum nationum satisfacturam ad Thurem Tar-  
tarumque intra fines suos continendos. ¶ Et iam deducta eo res erat  
ut nemine aduersante Vladislaus conditionem susciperet cum re-  
nunciatum est Regina posthumum ex Alberto peperisse. Itaque cum

videretur Vladislaus frustra uxorem ducturus si filij sui ad Re-  
gni successionem peruenire non possent ex integro tota res cœ-  
pta est repudiari / Sed ubi Oratores Hungari explicatis omnibus  
quę apud suos constituta erant etiam de filio si nasci contingeret  
hanc quoq; difficultatem amouerent Rursus expugnatus est  
Regis animus vt ad gloriam & amplitudinem tantarū rerum se  
potius erigeret q̄ deprimi pateretur a breui voluptate quam ex  
viridiorē vxoris alterius ætate consequi posse arbitraret. ¶ De-  
creta igitur dies solennis & templum augustius in arce Craco-  
uiē. ubi responderetur Hungaris ibi cum frequentissimi ex om-  
ni ordine ad spectaculum conuenissent vniuersiq; Regni proce-  
res in suggesto ad id preparato consedissent Conuersus ad Ora-  
tores Vladislaus ubi protulit ea quę pro loco & tempore ad  
grati animi testimonium propter presens in se beneficium visa  
sunt attinere Quod bene verteret vtriq; genti quibus conditioni-  
bus ad se delata erant ius & tutelam Hungarici Regni suscipere  
professus est quantumq; humana ope fieri posset daturū se ope-  
ram dixit ne tam benigni de se iudicij Hungaros poeniteret ipso-  
rum iam esse curare vt quę suorum nomine sponddissent rata  
permanerent / se in tempore promissis suis affuturū / Sub hanc vo-  
cem secute acclamationes foelicia omnia vtriq; genti ominantū  
& in publica gratulatione laudes deo & grates actę omnibus in  
templis Thurcis subinde r̄sum rerum mutationem quę mortem  
Alberti subsecuta esset eorum legationem irritam reddidisse. Cę-  
terum quando & in Hungaria Vladislaus erat regnaturus factā  
exinde maiorem occasionem foederis amicitieq; ineunde si modo  
ea res cordi foret Amuratho & si finibus suis contentus pacis cō-  
silia complecti vellet. ¶ Hungari r̄so accepto constituere inter  
se illico vt alij apud Vladislaum remanerent qui eius in Hunga-  
riam protectionem vrgerent, alij ad Reginam optimatesq; per-  
ferrent ea quę acta erant & decreta in Polonia mansere Episco-  
pus Strigoniē & Vladislaus cæteri gratulabundi retro iter ad  
Reginam conuerrere visum est Vladislaō mittere cum illis etiam  
legatos suos qui tam Reginę q̄ optimatibus publice ac priuatim  
gratias agerent tempusq; aduentus illuc sui nunciarent decre-  
ti igitur ac missi ad eam rem obeundam Sandinogius Ostroro-

geus & Ioannes Cognepoleñ. scriba Regius, Cæterum festinan-  
tibus Hungaris vt quę ad nutum suorum foeliciter transacta pu-  
tabant nunciando omnes gaudio opplerent / Poloni in via substi-  
tere paulatimq; sublequebantur / Interea Regina seu quia despe-  
rasset marem parere / cum natum videret in spem tantarum rerū /  
crudelse nimium & immane appariturum sensit / si veluti propter  
nouī mariti charitatem sacratissimorum affectuum oblita / ma-  
ter a debita successione Regni filiū excludisset / seu adducta per-  
suasionibus quorundā qui rei Polonice male affecti erant / pres-  
sertimq; Comitis Cilię qui tutorem se posthumi fore / ac sum mā-  
rerum obtenturum credebat / sententiam mutauerat / atq; ideo re-  
dautes ad se Oratores suos in vincula coniecit / moxq; voluntas  
tem suā immutatā puulgauit / Ea res prout cuiusq; animus ad  
hanc vel illam persuasionem acclinatus / accipiebatur / nōnullis in-  
dignissime ferentibus tam salutare vtriq; Regno inceptum vel  
vnius mulieris inconstantia vel Comitis Cilię cupiditate in irriū  
verti & Reginę si psuadendo adduci nequiret vt conuentis stare  
afferendam vim consentibus cum videretur spes profligandī exter-  
num bellum in id recidisse vt si Vladislaus prosequi persevera-  
ret euocationem suam Regnum domesticis seditionibus lacera-  
ri oporteret / apparebat enim fore qui omnia extrema paterentur  
& facerent priusq; publicam & cōmuni consensu datam Vladis-  
laō fidem violarent / & q̄ spe melioris fortunę si res tumultuaren-  
tur in contrarium agerent Reginęq; assisterent / Multi etiam diu-  
nitus eam mentem Reginę datam interpretabant quasi deo eam  
Regnorum inter se veluti confusionem improbante in qua vt in-  
firari nequiret quędam inesse cōmoda submouendo bello quod  
a Thurco immineret Maiestas tamen & nomen rei Hungaricę in-  
teritura esset actionumq; omnium gloria domi atq; foris ad Po-  
lonos peruentura neminem vnum exinde crediturum ab Hunga-  
ris peregrinum Regem alia ratione actum nisi quod sine Polo-  
nis subsistere desperassent / Vladislaum quoq; propensiore affe-  
ctu erga suos futurum satis experiendo compertum prioribus  
temporibus Hungariam ad retinendam dignitatem suam exter-  
na ope non indigere / Deniq; deum ipsum in partu Reginę pla-  
ne indicasse quem Regem vellet apud eos esse. ¶ Hæc

& plura eiusmodi iactabant non vulgo solum verum etiam in con-  
cilijs optimi uti / sed & ciuitates nonnullę imprimisq; Cassouia Ba-  
radinum Lubolia Cremnicia & cęterę finibus Polonię obiectę  
Iam tum in tanta voluntatũ varietate imminentũ certaminũ dis-  
crimina intuentes vt otiose rei euentũ expectarent / comportatis  
intra moenia eis quę vsui fore credebant seu ferendę obsidioni seu  
ad viũ ppullandã si ingruisset / fossas / muros / ppugnacula / im-  
pigre reficiebant ac firmabant / quę vt agebant vulgo ad legatos  
Polonos delata eos vt retro in patriam iter verterent adegerunt /  
Et cum a Regina impensius reuocarent / non ausi sunt illius se fi-  
dei cõmittere / Quod si fecissent fama tenuit potuisse facile omnia  
in integrũ / re tunc recenti per ipsos restitui / nõ solum Regine vo-  
luntas immutata / sed cedes etiam Sigismundi Ducis in Lituania  
sub idem tempus cõmissa / secuteq; illam diuersę ibidem factio-  
nes / & fames / qua deperditis frugibus / ppter estatis intemperiem  
eoufq; laborabatur / quod promiscue cũ pecoribus nõ humanis  
cibis sed arborũ corticibus cannarũq; radicibus mortales vesci co-  
gebantur / hyems p̄terea inusitate constanterq; rigens vsq; ad per-  
nitentem iumentorũ hominũq; ad extremũ lues qua insolitis alimen-  
tis fluida labefactaq; corpora vulgo extabescabant poterat Vla-  
dislaum a transcendo in Hungariã retinere si modo fatales ne-  
cessitates euitabiles essent Itaq; tam multis aduersis pene inuitum  
retinentibus ille nihilo segnius ad transitũ equos / arma / militem  
pparabat / indicto conuentu in Sandetio in quo referretur statue-  
returq; tam de rebus domesticis constituendis / q; de ordine prose-  
quendi susceptam p̄fectionem / p̄cesserant Vladislaum ad locũ  
conuentui destinatũ mater eius Regina Sophia / Duxq; Masouię  
Boleslaus / Et p̄ter paucos qui Regem sequebant vniversi etiã  
Regni p̄ceres & Lituanoꝝ legatio / itaq; vbi Rex cũ fratre suo  
Cazimiro aduenit / Lituani prius auditi qui principatũ suũ post  
cedem Sigismundi in tumultu esse dicebant / & diuersis factio-  
bus laborare / optimatibus Vladislaum pro principe habendum  
consentibus / multitudine vero ad Michaelem Sigismundi filium  
inclinante / sed & Suidrigalem qui & ipse ex principũ erat proge-  
nie / nonnulla oppida occupasse / Ruthenorũq; primores spe no-  
uarum rerũ quotidie ad illum congregari p̄terea Ducis Masouię

copias Droicinũ expugnasse atq; ideo nisi subito succurreret pro-  
pe esse vt factionibus intestinis Lituanoꝝ nomen ac res inter-  
iret / de quibus cum sententię rogarent q̄ plures erant qui Hun-  
gariam omittendã suaderent / amplexandãq; consulendi rebus su-  
is domi occasionem oblatã per inconstantiã Regine / satisfactũ  
esse fœderate ac vicine nationi / tutelam ipsius / cum id efflagitaret  
suscipiendo / Nunc quando per illam staret quominus conuenta  
perficerent temerariũ videri si neglectis oportunitatibus suis cũ  
periculo alienos etiam inuitos seruare aggredierent / Tunc demũ  
fuisse gloriosum Polonis in Hungariã proficisci / quando contra  
Thurcos aduocabant / Nunc intestinis ciuilibusq; certaminibus  
immiseri / calamitosum & turpe fore / dimittendos esse ad suos /  
Hungaros legatos / si sensissent illi operepretiũ fore coniungi eos  
cõmunis Regis vinculo & societate cũ Polonis / inuenturos quo-  
modo id sine contouersia fieret / culpam nõ seruare in p̄sens fidei  
penes ipsos remansuram / Interim rem Lituaniã stabilendam /  
Quorũ sententiã laudabat imprimis Regina / tum quod egre filiũ  
a se diuelli / ac peregre regnatũ ire patiebat / tum quod oriunda  
ortaq; Russia / magnopere angebat patriã suam mutuis seditio-  
nibus propter Lituanię motus periclitari Vladislaũq; & Cazi-  
mirũ sollicitos habebat res Lituana vtpote patrius & auitus prin-  
cipatus Sed & Dux Boleslaus cuius intererat Regem nõ abesse a  
Regno propter susceptã a se contra Lituanos actionem quã iure  
decidi cupiebat multa in eandem sententiã differuit. ¶ Gregorius  
vero cum Ioanne Cissouensi & Cressao Curosuaneo ceterisq;  
qui iam tum a principio conditionem suscipiendã persuaserant  
dicere Hungaros aut non audiri oportuisse aut pacta implenda  
Non propter illos tantũmodo conditionem susceptã sed quia cõ-  
mune periculũ propulsandũ eo constantius in incepto p̄sistendũ  
quo illi iam discordes inter se propiores essent vt alieno subderent  
Imperio / tutius multo fuisse concordēs initio quam in seditione  
destituere / si viderent in incepto Polonos p̄seuerantes / depositu-  
ros simultates rediturosq; in fidem omnes / Reginã quocq; cessu-  
ram viribus vbi eas adesse sensisset / si res cõmitteret seditionibus  
intestinis perituros aut ad alium quempiam se cõuersuros / cuius  
postea vel potentia timenda / vel imbecillitas maiori & sumptu &

discrimine fouenda esset/Nihil facius est etiam per bellū ad institu-  
tum peruenire/si tum demū abstineret & cupide suscepisse & ti-  
mide destituisse apparuit/Ad Lituaniā pacandā Cazimirum  
cum aliquibus copijs miti posse/sed & Lituanos moderati<sup>o</sup> se  
habituos intelligentes Vladislauū etiam in Hungaria regnare/Ad  
hec Hungarorū Legati parū momenti in Regina ad resistendum  
vniuersorū voluntati asserebant/paucosq; illi affuturos & eos-  
dem sine auctoritate aut gratia. Eos autē quos penes rei totius ar-  
bitrium satis intelligere nihil posse vtilius vtriq; Regno & imprimis  
suo inueniri Non passuros ad nutū vnius mulieris summā  
libertatis salutisq; suę periditari/abunde prius deliberaſse statuis-  
ſeq; quod optimū videretur Sed & Reginā facile aut sanioribus  
consilijs aut vi expugnari posse reduciq; in sententiā rectā proſe-  
querent modo Poloni ea que cum summa ratione inch. oassent.  
¶ Decretū itaq; scdm Gregorij sententiā vt progredereſ in Hun-  
gariam Vladislauus/Cazimirus vero cū certo numero copia-ū in  
Lituaniā proficisceret adiunctis ei primarijs viris Derſlao Riū-  
fiano & Palatino Lublinensi. Cum Boleslao aut Masouie duce  
indutias seruari placuit quod diu a Regno Polonię Rex abesset/  
eaq; decreta ad cetera que dicta sunt de necessitate & cōmodis  
susceptę pfectionis pro responſo data sunt Lituanijs oratoribus/  
Designati subinde qui absente Rege veluti vicarij in locis oportu-  
nis pesserent ac ius dicerent. in pfectura quidam Cracouiana Ioan-  
nes Cissouen. in Poſnanię Petrus de Buyno/in Podolien Theo-  
doricus Gunaſcanus/Vladislauus vero vbi satis constituta pui-  
ſaq; reliqua apparuere/dimissis ceteris quoq; ad munera sibi cō-  
missa/cū illis quos delegerat ad constitutā expeditionem pgreſſi/  
Matrem ac fratrem suū Cazimirū biduo se pſicentem pſecu-  
tos tertia die ab se dimisit/admonito prius fratre qua ratione qui-  
busue artibus cū Lituanijs agitare oporteret/Eduxit vero secū pre-  
ter militarem multitudinem viros magnos & magnis pfecturis  
honoratos/quos consiliorū actionūq; omniū socios adiutores  
q; haberet/Imprimis Andream & Ioan. Tancinenses/Dobrogo-  
ſium & Sandinogiū Oſtroroſeos/duos Ioannes Tamouianos  
Vincentiū ac Scidouam Sciamatuleos Lucam Coremsen Nico-  
laum Laſſouianū & Gregoriū Sanocēū, is postea. xxv. annis pre-

fuit Metropoli Leopoliensi Sed tunc maxime ingenio florens &  
doctrina videbat ad omnia gerenda suadendaq; facile idoneus &  
de quo Rex plurima sibi polliceri posset ad que accedebat cū des-  
cora corporis proceritate p̄cipua quedam animi sanctitas & reli-  
gio/in quibus adeo eminebat vt nemo Regi deum ppiciaturus  
facilius crederet/eaq; est sibi imprimis cura delegata/Cæterū vt  
diuina per hunc Rex pcuraturū rite se credebat/ita prelijs conse-  
rendis haud minus momenti fore putans in viribus lesconis Bo-  
britij cuius robur & audacia maximo consensu vulgo laudabat,  
ipsum quoq; inter p̄cipuos educendū delegit fuit autē Lesco auus  
diuę fannię carminibus nostris celebris/si qua tamen ex illis glo-  
ria esse potest/inter progrediendū vero quotidie cateruatim con-  
fluebant ad Regem/alijs multū ex Polonia impigri & magni viri/  
partim ne velut ignaui repudiati viderent/partim cupiditate oñ-  
tandę virtutis in tam nobili expeditione/cæterū volente vnoquo-  
q; armis equis & reliquo apparatu eminere/incredibile memora-  
tu est est insignis erat exercitus rerū omniū excellentia/cū fere mi-  
les quisq; egregij ducis speciem preſeferret/fama etiā vt in ma-  
gnis conatibus vsu venit/omnia augebat/copiasq; & apparatū  
bellicū vix tolerabilem Regine/ad quam Dionysius Archiepūs/  
Ladislauusq; Gara Banus & pleriq; alijs defecerant/nunciabat/  
que cum edixisset arceri Vladislauū/omnibus munitis in Hunga-  
ria locis/vbi receptū audiuit in Chelmarchū sollicita vt fit in re tre-  
pida/cogitationes in partes omnes cœpit agitare/cæterū seu de-  
ſperans post adeo ingentem belli molem excitam pacis aut fœde-  
ris audiendā mentionem/seu non inueniens apud se condiciones/  
que vtrinq; suscipi honeste possent/ad sustinendā vim cum suis  
animū conuertit/imprimisq; cum haud ignoraret susceptas vul-  
go pſualiones cęrimoniasq; aliquas in rebus nō leue momentū  
hīe sedandis concitandisue populorū animis Viſſegradū vbi pre-  
erat Ladislauus Gara p̄pere contendit coronā qua vetusta religio-  
ne ac more Hungarię Reges inſtant in potestatem suā redactu-  
ra, ne si eius Vladislauus potiret veluti Rex legitim<sup>o</sup> pplos ad se  
conuerteret Itaq; nō aduersante p̄fectio penetrare in q̄ sanctissime  
asseruabat cū effregisset illā tantūmodo extulit relictis ceteris in-  
duijs/que ad ritū cęrimonię Coronandorū regū pariter ad-

hiberi cōsueuere/nec mora cū oībus q palā sibi ac posthūmo fa-  
uebant in Comarē se recepit. Alij vero q̄s aut nouarū rerū studiū  
aut per Legatos data fides Vladislao aut timor ne bello cogere-  
nt sollicitos habebat quanto quisq; poterat comitatu quottidie ad il-  
lum confluebant in ea festinatione plerāq; hostilia cōmissa sunt  
diuersis in locis contra illos qui Regine affuturi videbant. Impri-  
misq; Simon Rosgonius Agriensis Epūs cū comperisset in op-  
pido Imperialis cō nō vigilarū ordinem nō stationes iustas ser-  
uari/sed secure ac solute agitari per occasionem noctū illud inter-  
cepit. Quo subinde firmato munitionibus ac presidio Chelmar-  
chū venit ibi Polonorū animi/ quos propter Regine motus de-  
missos labefactosq; constabat/ rursus erecti sunt & confirmati  
Cum viderent ad se conuenisse magnam partem ex primoribus  
Hungarorū quorū auctoritatem ceteros secuturos/ aut si q ad-  
uersarent minimo negotio cogi posse apparebat/ Itaq; alacres re-  
nouata spe/ facile ac celeriter incepti perficiendi/ alterā Lituanorū  
legationem/ que illuc vsq; ad auertendū in Lituaniā Vladislauū  
sollicita aduenerat/ dimisere retro ad Cazimū cui Lituanię rei  
cura delegata esset/ & si pleriq; quos nō minus discrimina & pro-  
grediendi difficultas q̄ ea que nunciabant a Lituaniis mouebāt/  
cum Ioanne Tancinensi vel illinc regredi in Poloniā suaderent/ sed  
ne id fieret annuentibus Ioanne Iaroslauicū & Gregorio Sano-  
ceo tenuit pudor fameq; verecundia/ Constitutū itaq; vt relicto  
cum valido p̄sidio ad custodiā Chelmarchi Nicolao Pereno Bu-  
dam versus progredierentur/ vtriusq; Regni copijs simul contū-  
ctis/ inter p̄ficiendū lente/ vt par erat tanto exercitui/ visum est  
mittere qui Regni caput Budam p̄occuparent/ ne Regina/ si mu-  
niendi se illuc facultas spatiumq; daretur conatus Vladislai ac suorū  
subinde aut retardaret aut irritos redderet/ Datum est ideo nego-  
rium Agriensi Episcopo & cū eo missi Vincentius Sciamatuliē  
Andreas Tancinensis & Lesco Bobricius eos vbi aduenere popu-  
lus intra urbem vltro admisit/ ducendiq; munitionū operibus  
manu & cætero omni studio frequens affuit Cum interim præ-  
fectus arcis Laurentius Endreuera deliberabundus neq; aduer-  
sando neq; obsequendo ijs que fiebant videretur in eam partem  
inclinatorus ex qua minus p̄urbationis in Regno crederet exci-

tari/veniebat ex parte altera Federicus Comes Cilię cū quingena-  
tis equitibus missus & ipse a Regina eodem consilio p̄occupan-  
de Bude/ qui vbi a Polonis iam teneri cognouit nihil vltra tentan-  
dum ratus demisso animo statim retro abiit in Comarū, Auge-  
bantur semper copie Vladislai accurrentibus ad eū in itinere Hun-  
garis. Cæterū cum peruenisset Imperialis cū diemq; vnam ad qui-  
etem indulisset exercitui Secretarius quem charissimū habuit dū  
in fluuiolo ignobili p̄propere opitulari pergic accipitri cū anate  
periditanti submersus est/ & prodigiosę magnitudinis grando cū  
ingenti procella & fragore cœli decidit/ quibus nonnihil conster-  
nati sunt animi in Polonis minime referentiū vel illud ad fortune  
casus vel hoc ad aeris intemperiem sed vtrumq; velut in prodigiū  
auertentibus vt cuiusq; vel mens erat vel religio/ diuersis in diuer-  
sum inter p̄stantibus Regina vero vbi ad Polonos Budam defecit  
se intellexit & Vladislauū qui Agriam iam Attigisset hilari consen-  
su illica populo expectari/ ad cæteras ciuitates in officio retinen-  
das festinato itinere albam regalem se contulit/ cui p̄erat tunc par-  
tium suarū fautor Nicolaus Fristarchi ibiq; suadentibus/ qui illā  
sequebant filiū suū iam trimestrem in templo consueto Regio ti-  
tulo & corona solenniter insignitū augustiorem & veluti sacro-  
sanctū populis ciuitatibusq; Hungarię reddidit/ putans futuros  
plures qui veri & legitimi domini partes sequerent/ q̄ qui conta-  
minare se vellet nota defectionis/ Affuere coronationi eiusmodi  
ex illis qui paulo ante Vladislauū accersendū censuerant Archi-  
epūs Strigoniē Iaurinensisq; epūs Benedictus Tum/ Cilię Co-  
mes/ Nicolaus Fristarchi Stephanus Rosgonius & pleriq; alij  
omnesq; mox cum Regina contulere se Iaurinū Res ipsa tum  
etiam auctores magnopere Polonos conturbauit/ Sed eo ventū  
erat vnde regredi nisi re perfecta turpitudine nō patiebāt/ itaq; mo-  
uens ab Agria Vladislauus per comoda interualla tandem Budam  
peruenit cum appropinquaret factus est ei obtiam p̄fectus ar-  
cis Laurentius Endreuera cum liberis duobus & populus effuse  
cum ipse instructis acibus nequid subesset insidiarū ingrederet  
post mutā gratulationem visum est ea die ab ingressu urbis ab-  
stinere placuitq; subsistere in pestā/ Interim Regina per nuncios  
maria montesq; pollicendo/ Endreuere/ enixe conabat persuade-

re/vt in fide atq; officio maneret/parūq; abfuit quin impetraret/  
magis in gratiā memorię Sigismundi q̄ sponsione ditissimāq; cō  
ditionū quas p̄ponebat/p̄ualuit tamen in animo bene instituto  
ea sententia quę tutior videbat̄ ad stabiliendā fortunā naufragā  
tis Regni itaq; ille Vladislau & suos liberaliter in arcem admittit  
pro quo beneficio Vladislau vt p̄fecturā in qua erat continua  
ret edixit/satis confidens mansurū eum constantissime in ea parte  
in quā primo incolumitate suadente/nō impetu animi sed iudi  
cio accesserat/super omnia insigne fuit spectaculū cū Budā Vla  
dislaus ingredere/ nam p̄ter magnificentiā ornamentorū na  
uium quibus cū instructo exercitū per Danubiū transuectus est/  
maxime eminebant vbiq; studia procerū Regni vtriusq; certan  
tium inter se officij sedulitate/ad inducendū ipsum q̄ maxime fi  
eri poterat solenni ac omni genere ornatus instructissima pompa  
Sed & milites cū ducibus suis qui p̄missi illuc fuerant armati ob  
uiam p̄dierant/P̄terea sacerdotes cum sacris & religioso appa  
ratū/populicq; p̄miscue omnis ordinis turba innumerabilis/p̄ce  
debat ergo militibus stipatus inter voces gratulantiū/foelicemq;  
ac faustū Regi/sibiq; & Regno ingressum eius exoptantiū/sub  
sequebant̄ p̄ceres Regni vtriusq; pro dignitate ac meritis/vt q̄  
q; eminebat/ita ordine antecedentes/Vbi ad templū Augustiū  
p̄uentū/laudes gratesq; deo immortalī actę/Subinde in regiam  
perducto Vladislao/populus quidem gratulationem suā in mul  
tam noctem produxit/varijs discursibus per ciuitatem/cū cantu  
tripudijsq; & hilari saltatōe/Proceres vero cū crederent suscepti  
negotij partem maximā transegisse recepta buda quieti se dedere/  
mox consulturi quibus medijs reliqua sine contentione vel mo  
ra perfici possent/Vbi Budam teneri per Vladislau vulgatū est/  
nō solū qui aperte partibus ipsius fauebant/sed multi alij qui ad  
id t̄pis dissimulauerant/fidem atq; obsequiū pollicentes cū gratu  
lacione ad eū confluxere/imprimisq; Mathico Talautius eisdem  
diebus cura atq; opera tonsoris sui elapsus custodia in qua Regi  
nā iussu asseruabat̄ tum Nicolaus Fristarchi Stephanus Rosgo  
nius Ioannes maior Perenus & in quo plurimū in vtrāq; partem  
momenti Ioannes Hunniadianus/P̄terea Episcopi Vesperinē  
Quinq; ecclesiē Transiluanē Nitriē Sirmiē Vacciē Varas

diē & Colocensis Archiep̄s paucaq; p̄ter Casouā reliquasq;  
ciuitates quę cum illa se in euentū a principio cōmuniuerant in re  
gno toto superant quę non profiterent̄ se in fide Vladislai esse ac  
tore. Venit & a Rege Boslinę legatio apparatu virisq; insignis  
quę repetito gentis seu primordio eisdem cū Polonis auctores  
generis & cōmunem linguā Boslinenses habere cum dixisset ob  
eamq; linguę & originū veluti cognationem Regem suū magno  
pere gaudere/p̄terea quod ceptis Vladislai foelicitatem adesse  
vulgabat̄ multa differuit de cōmodis quibus se mutuo propter  
cognationem vicinatemq; releuare possent ac deberent cōmun  
tatis viribus & consilijs aduersus imminentem Turcarū crudelis  
simam tyrannidem/foedusq; p̄terea & amicitia sanctissime cultā  
seruatamq; inter Boslinę & Hungarię Reges ad id locorū inter  
se cōmoda cuiusq; ad alterū & subsidiaria connexio/p̄terea foē  
dus & amicitia inter Reges vel iniri vel renouari postulauit/qui  
bus benigne responsum incrementa successusq; Vladislai merito  
Regi placere tum propter eam q̄ repetissent linguę atq; originū  
cōionem tum quod vtriusq; pene tantundem interesset vt q̄ ce  
lerrime pacata omī Hungaria cōtra cōmunes hostes integris viri  
bus expeditio duceret̄ Gratie subinde actę quod in tempore affu  
turum se contra Turcos cōmunicando aciones & consilia Rex  
vltro polliceret̄/Et vt sic animatus ad extremū perseveraret adhor  
tationes adhibite/foedus deniq; inter Reges & regna confirma  
tum/Aduenerant etiā oratores Despoti cuius demissior gratula  
tio fuit vt par erat Quippe quod a principatu suo per Turcos es  
iectus priorū Hungarię Regum munificentia alebat̄ qui casum  
tanti viri miserati collocauerant eum in finibus Regni assignatis  
sibi nonnullorū oppidorū vectigalibus & iurisdictione quibus  
haud indecore p̄sentis fortunę statū ferret & p̄terite desiderii leni  
ret/Itaq; ante oīa oratores sui magno verborū ambitu cōmemo  
ratis p̄pe eisdem quę Boslinenses de cognatione originū ac lin  
guę cū Polonis purgauerē Despoti factū quod p̄ nuncios id mu  
nus aggressus/qd̄ obire ip̄m oportuerat/sed accinctū iam itineri  
Turcos auertisse ne corā veniret/Ceterū ambigere ipsum spei ne  
sue q̄ post ademptū sibi principatū abductosq; in seruitutē libe  
ros tum primū reuiuiscere incipiebat/an foelicitati Vladislai p̄us

magisq; gratulandū foret/accessisse qdem accessurūq; in dies beni-  
gnitate dai ad gloriā dignitatēq; Vladislai multū cū nihilominus  
in summa gloria summaq; dignitate existeret sibi omnibus patrijs  
autilisq; ornamentis spoliato nec solum principatu & patria sed  
domo & laze eiecto extorri indigo alienaq; viuenti misericordia  
tum primū oriri lucem aliquam non solum melioris conditionis  
sed pristinē etiam dignitatis & fortunę recuperandę/Ac foelici-  
tatem inceptorū polliceri tum geminatas vires duarū inuictarum  
nationū/quarū neutri vlla præter alteram disciplina militari & ala-  
critate pugnandi par foret in terris/obuersariam tum oculis suis  
fugam formidinemq; conuersas in Thurcos/agrūq; illorū igne  
ferro vastitate infestum/se vero ad maiorū suorū sedem restitutū/  
atq; ideo vltra omnem humanā læticiam gaudere sibi/Vladislao  
aut gratulari qui tam magnarū actiōnū gloria nō modo p̄sentis  
æui Reges sed vetustos omnes esset superaturus si pristina fortu-  
na adesset oblaturū fuisse se comitem atq; adiutorem Nunc qñ  
integrū non esset sibi matora polliceri/voluntariū Regis ad omnia  
periculosa & difficilia obeunda ministrū se offerre & dedere/mo-  
uit tum Vladislau tum ceteros & fortuna viri & tam submissa  
oratio/itaq; rñsum legatis vt despōtū bono animo esse iuberent  
satis multas affuturas occasiones ad mutuā paremq; gratulatio-  
nem/Interim cū ratione ab eo factū quod loca in quibus regi gra-  
tulari posset ab hostili incursu tuenda sibi in tempore putasset p̄-  
seueraret modo strennue Vladislau primo quoq; tempore anni-  
xurum vt expectationem spemq; de se conceptā adimpleret/In-  
terea Strigoniē Archiep̄s & Ladislaus Gara q coronandi post  
humi imprimis auctores adiutoresq; fuerant seu desperatis Re-  
ginę rebus propter successus Vladislai/seu rati per transitionem  
suam quā reliquos dignitate inferiores secuturos credi par erat/  
Reginę animos infringi/& ad concordia conuerti posse/cepe-  
runt cum Vladislao clam per internuncios agere vt impune ad eū  
transire liceret acceptaq; in id fide Budam pperabant Vladislau  
vero qui sciret magnā esse talium virorū apud populares suos au-  
toritatem multūq; huc vel illuc mouere animos vulgarū pari-  
ter & nobiliū posse vbi appropinquasse ciuitati percepit obtinam  
progressus benigne complexos bene de se sperare iussit/Die se-

quenti cum ex composito vtriusq; gentis primores q; magnificen-  
tissimo apparatu ad Regem conuenissent missi sunt qui illos in  
Curiā inducerent vbi Archiep̄m in hanc sententiā locutū tradūt/  
Intelligo Rex inclite purgandū esse quod in rebus fere omnium  
maximis consiliū ter variat se videmur. Primū cū te qui apud nos  
regnare accersendū censuimus/deinde cum Reginā filiū suū con-  
ronantem contra te secuti/nouissime quando illius partibus omif-  
sis nunc ad te reuertimur/ne aut spernendi a te velut imbecillitate  
animorū laborantes/aut cum suspitione accipiendi/ceu parū fia-  
deles ijs ad quos inclinauerimus existimemur/Non em̄ sententiā  
fidemue mutando totiens velut in contrariū acti sumus, sed cum  
ageretur de conseruando augendoq; regno nostro/idq; quantū  
rei magnitudo postulat nos sollicitos haberet/seu nimia cupidita-  
te seu humana ignoratione quod optimū foret nō satis constitue-  
bamus/atq; ideo nunc hoc nunc illud approbantes minime mu-  
tato pposito ad id quod efficacissimū videbat confugimus/nō  
studio partiū sed caritate patrię cuius salutem dignitatemq; peri-  
clitari intuebamur. Nec em̄ vt de me fatear quod de alijs etiā sen-  
tio cum a nobis accitus es regnatū/ideo tantū consensi quod ob  
virtutem tuam maiorūq; tuorū gloriā dignissimus videreris/Im-  
mutabant ea quidē vt consentirem/verum nō de ornando au-  
gendoue te consultatio erat, sed cum post mortem Alberti Regnū  
nostrū in orbitate velut prædę Thurcis expositū appareret/inui-  
ctum Regnitui robur imprimis occurrebat qd̄ per vicinitatem  
& foedera nobis coniunctū/velle deberet/per amplitudinem au-  
tem facile nos posse tueri & conseruare videbat/Et tua tuorūq;  
interesse vt quę nobis imminēbant pericula ppulsarent atq; ideo  
freti viribus & amplitudine Regni tui cum de fide dubitare non  
possemus/quando in rebus vestris idem exitus quem in nostris  
pateremur foret a nobis expectandus/vnanimi consensu ad te cō-  
fugimus rati fore vt in ditione & tutela tua res nostrę domi fo-  
risq; maxime florent, Post q; vero Regina seu mala ratione seu  
malo fato percita cepit a cōmunibus consilijs resilire q; q; & ego  
& qui illā mecū secuti/intelligebamus ad publicas etiam necessita-  
tes parū momenti illinc esse accessimus tamen Tum quia nefariū  
apparebat Reginam nostrā/& eandem Sigismundi Regis nostri

Archiep̄s  
strigoniē,  
denuo par-  
res Vla-  
dislai pro-  
sequitur

filiam deserere / priusq; patrię periclitatio nos cogeret Tum vt in  
viam rectã si fieri posset reuocaret / & tu defectionem nostrã ve-  
ritus tantisper deliberabundus subsisteres dum iniretur ratio se-  
dandi ciuiles discordias quas celer aduentus tuus tumultuante ad  
huc Regina videbatur excitaturus / cruciabamur enim animo in-  
tuentes exarsurũ bellũ intestinũ euocatione tua per quã externum  
extinguere volueramus atq; ideo omnia prorsus experiri certi q; pa-  
triam suo se gladio conficientem intueri tandiu in parte altera per-  
seuerauimus / quoad non officium erga Reginã & gratissima no-  
stris animis memoria Sigismundi charitati patrię concessit / vbi ve-  
ro ambitione Reginã elatiorem vidimus q; quę adduci posset vt  
periculis suorũ parceret & in illis angustijs essemus quod aut pa-  
trię aut officij iacturã facere oporteret maluimus boni ciues q;  
officiosi clientes dici & relicta illa quę nisi per summas omnium no-  
strorũ calamitates nec Regnũ assequi nec adeptum tueri posset /  
Rursus ad te conuersi sumus / in cuius auctoritate pacem dome-  
sticam / in armis vero foris positã victoriã intuemur / Idem patrię  
salutis studiũ quod ad te vocandũ quod ad secedendũ paulisper  
ad Reginã nos compulit nunc ad te reducit / debet probari abs te  
tam ppena constansq; in patriã fides nostra / cum intelligas pro-  
pter illam nos etiã famę subijisse discrimen / maluissemus quĩ-  
dem quod prima consilia nostra processissent & vt sic apud nos  
regnasset quod officiosi erga Reginam eiusq; parentis memo-  
riam immortalem mansissemus / & vt quieti inter nos / tua tuorũ  
q; auctoritate accedente nõ solum finibus nostris hostem sub-  
mouere verumetiam agrum illi suum infestum reddere potuisse-  
mus / Nunc quando vtrunq; assequi non licuit incolumitatem  
patrię cum foelicitate tua sequentes petimus quod vt verecun-  
dię nostrę indulgeri debet / quod aliquandiu cum Regina fuis-  
mus / praesertim vt conciliaret tibi / ita nobis fraudi non sit quod  
illa quietã consilia contemnente salus & pax Regni nos abstraxit /  
in futurum quales nos experieris habeto / Vladislauus contra mi-  
nime daturum fuisse fidem / vt se accederent nisi bonos fortesq;  
viros iudicasset / satis scire tranquillitatem patrię vnicuiq; charis-  
simam esse debere / sed ante omnes illis qui in summis ornamentis  
summaq; dignitate collocati / quę egissent omnia sic accipere tan-

Vladisla  
us rñdet  
Strigoni.

q; pro pace ac firmamento Regni gesta essent nõ contra se / neq;  
enim quicq; comississe propter quod hostilem animum aduersus  
se gerere deberent / nisi propterea sibi irasci vellent / quod relicto  
florentissimo regno suo & omiſsa cura pacandę Lituanie / in qua  
propter cędem principis perpetratam / bellum exardesceret / vires  
animũq; suũ conuerteret ad tutelam stabilimentũq; Regni eorũ /  
quod ad Reginam attineret minime reprehendi posse / si ad extre-  
mum voluntati illius publicam salutem ptulissent / nec enim regi-  
bus fidem obligari euertendis Regnis sed conseruandis / hortari  
vt adessent animis ac viribus ad cętera quę superessent expedi-  
enda / breui affuturã tranquillitatem illam quam optassent modo  
ipsi factis & consilijs oportunis orationi suę fidem facerent.  
¶ Regina quamuis vbi suorũ fidem labefactari / vidit & ad Vla-  
dislai foelicitatem deficere malo animo affecta tamen dissimula-  
ta muliebri trepidatione ne si quantũ metuebat indicasset reliqui  
in desperationem adducerent / Cilię Comitem ad se vocauit / cõ-  
municatoq; cum eo consilio nuncios cum literis Cascouiã & ad  
cęteras ciuitates quę Vladislauũ ac suos sub ipsum belli initium ex-  
cluserant circummisit iubens vt bono essent animo pperere affutu-  
ra auxilia quibus tueri ipsi cõmode se possent / & Vladislauus to-  
to Regno facile excluderet / Moxq; conductitiũ militem ex Bos-  
hemia acciuit & consentiente in id Episcopo Iaurinũ diligentissi-  
me cõmuniuit collocatisq; illic copijs suis velut in loco oportu-  
no incursionibus faciendis aduersus Vladislauum & suos / cum fi-  
lio transtulit se in Posonium. Id vbi a Polonis compertum misit  
Vladislauus ex gente vtraq; numerosum exercitum ad Iaurinũ ob-  
sidendum / ducebatur Ioanne Hunniadano & Stanislao Ostroro-  
genſi forte ita euenit vt Comes Cilia qui illuc accesserat / inspe-  
cturus an satis omnia firma munitaq; essent / & an constantes cõ-  
sentientesq; inter se perseverarent omnes tuendis Regine partis obsidet  
bus ceptus sit cum alijs qui illic erant obsideri / superuenientibus  
qui ab Vladislao missi fuerant At ille vt erat vir acri & elato inge-  
nio ante omnia confirmatis suorum animis tolerandę obsidioni  
factaque spe affuturi propere subsidij ex Austria & Boemia / ne  
alicui deesset occasione retinendę Regine in sententia si forte pro-  
pter efficaces conatus Vladislai animus eius demitti cepisset /



Prefburg  
Rauus  
die rab

Cum videret se cum suis imparem / aperta eruptione constituit  
clam euadere / in Posoniū / Cum paucis igitur silentio noctis pro-  
fectus per hostiū stationes / moxq; Rauo superato in insulā quae  
nō procul a Danubio circumplectit̄ q̄ occultissime se transiit  
ratus illac cōmode se elapsurū ad Reginā / Qua re ab hostiū specu-  
latoribus comperta / missi sunt illico cum Lescone Bobritio impi-  
gri & expediti aliquot milites qui insequerent̄ comprehenderent  
q; fugientem / Senu & Comes patefactā fugam suam & sequi a-  
tergo hostes / itaq; diffidens euadendi celeritati / latendo illos fal-  
lere instituit / edixit ergo suis quod ab insequentibus se facile capi  
paterent̄ subindeq; a domino suo qui in oppido remansisset mis-  
sos se cum mandatis ad Reginā profiterent̄ / nec mora in siluam  
qua profundissima erat ipse se immisit / captis e familiaribus nō  
nullis cum singulorū asseuerationi vnū congruens fere persuade-  
ret inquisitio / a Polonis prope modū omittebat̄ / tum Samscia q  
dam haud militaris discipline rudis eos astuta Argutia increpuit  
tanq; desertores domini sui qui per imprudentiā minime noscitan-  
tium eum / haud procul in silua foret interfectus / Ad eam vocem  
bene simulatū mendaciū aperuere humani affectus / itaq; instau-  
rata diligentius inquisitione / erutisq; hinc inde omnibus latebris  
Tandem a Lescone ipso inuentus est Comes & captus moxq; cū  
ingenti militū gaudio in exercitū subindeq; ad Vladislau Eudami  
pductus est / Cum exhiberet̄ in conspectū / non solū vtriusq; gen-  
tis principes conuenerant sed p̄miscua etiā omnium ordinū multia-  
tudo partim miserantiū p̄sentem viri conditionem / memoria pri-  
stinae dignitatis / partim asseuerantiū vere iustū humanarū rerum  
inspectorem deū esse qui debitas ab eo perfidie poenas expetisset /  
Ille nihil purgans oblitusq; insite & ingenite ferocie submissa &  
effracta nimirū voce ac gestu veniam p̄catus est / Vladislaus aut̄  
minime duro vultu supplicem alleuans Malluissim inquit vt fi-  
des tua te amicum huc adduxisset q̄ foelicitas mea captiuū / Idq; fa-  
ctum foret p̄culdubio / si ambitio expugnata / animi tui fide & cō-  
stantia nō extorsisset / vt debiti mihi principatus vicariū te potius  
q; socium esse velles / Nunc quando fortunā meā potius q; beni-  
uolentiā & experiri & vana spe beneficii in me tui gratias corrū-  
pere placuit impugnando iudiciū quod de me feceras cū vnanimi

Vdali  
cus Cili  
comes ca  
pirur

vladislai  
ad comi-  
re verba

omniū consensu electus sum qui apud vos regnarem / placide fe-  
res Si ego vicissim erga te magis factorū tuorū p̄sentū q̄ electi-  
onis a qua nulla mea culpa defecisti memor esse cogar moxq; in  
custodiā tradi iussit / Postridie Vladislaus seu periclitantis civili  
tumultu Lituanię discrimen sollicitū haberet seu patrij regni desi-  
derium male ferret / seu abhorrens ab immanitate intestini belli  
quod gerendū illic videbat / seu cupidus denuo coramq; experiri  
qua tandem mente Hungari erga se forent conuocatis in arcem  
omnibus quorū auctoritas aut publice aut priuatim eminebat  
huiuscemodi orationem habuit / Satis intelligebā cum me apud  
vos regnatū vocaretis nō mihi sed necessitatibus vestris id tribui  
Sed neq; id Oratores ad me missi dissimulauerunt & p̄terq; in-  
genue subinde p̄fessi estis cum tamen benignitate dei maiorūq;  
meorū virtute longe lateq; haberem vbi foelicitate regnarem / sta-  
hiliendi res vestras curam susceperā magis ne fidem meā in peri-  
culo suo implorantibus vicinis foederatisq; deessim q̄ quod am-  
plitudini meę necessariū putarem / Sed & quieta omnia domi con-  
sentientesq; inter se voluntates vestras nunciabatis / Quidquid ve-  
ro laboris ac periculi bellicis actionibus exhauriendū esset ab eo  
hoste imminere cuius impetus frangere ac retundere longe pul-  
cherrimū & gloriosum foret apud omnes populos & nationes  
que religionem nostram profiterent̄ / que sine inuidia loqui lice-  
at multo fecius se habent quippe quod ex vobis multos abinuis-  
cem video dissidentes & longe maior dimicatio domi p̄posita ap-  
paret q̄ timeri foris potuerit / itaq; distrah. i. sepe animus in diuer-  
sum / cum vel desistendū ab incepto / vel p̄bendum me ducem in ea  
acie / que prope modū ad parricidiū sit animata / considero / ceterū  
ex vestra simul & mea re magis esse videtur abstinere q̄ per inte-  
stinum bellū ad p̄positam mihi per vos spem peruenire / Occur-  
rit enim iam nunc animo totius belli species / Video vos gentem  
vnā nō vt multę alię / ex conuenarū multitudine casu congrega-  
tam / sed vnus lingue stirpisq; ac propemodū familie circūspe-  
cto vos singulos & vniuersos adeo estis inter vos iuncti sangui-  
ne & affinitatibus vt verius domus vna quā natio dici possitis /  
Nemo vnus ex vobis violari potest quin eius iniuria p̄ne ad om-  
nem pertineat atq; in illum ipsū qui intulerit per quendā veluti

circuitū cognationū redeat/hanc vnitatem coniunctionemq; san-  
guinis inter vos quā vobis semper profuisse mihi vero imprimis  
profutura externo bello submouendo existimabā/distrahi in di-  
uersum violariq; mutuo nō aliud mihi quidem videtur/quā na-  
turam ipsam & quidquid in ea venerabile sanctūq; est euertere/  
dubius est (vt aiunt) euentus belli/sed blandiamur nobis & succu-  
bituros armis nostris aduersarios concedamus/post fratrum paren-  
tumue acceterorū propinquoꝝ exhaustū sanguinem Restat vt  
si Turcus latefferit aduersus illum nos pducamus ante omnia  
intestinis cladibus debilitatos/sed & plerōsq; cognati aut propin-  
qui cuiusq; cede imbutos/quā spem victorię mihi pponitis tam  
nepharie cruentū agmen & suorum strage ac vulneribus conscelera-  
tum educenti/deus meliora velit/nō ætas nō fortuna mea ea est/  
vt per tam abominandā dimicationem properandū mihi censeam  
ad spem maioris amplitudinis/Nec corpus nec virtus aut anti-  
mus deerunt gerendis honestioribus bellis/nūc anteq; mutuis sce-  
leribus coinquinatis manus/dum integre adhuc Regni vires &  
non dū cruentatis armis/inter se conciliari possunt vel ad retinen-  
dam simul pristina dignitatem vel ad patronū concordii voto de-  
ligendū/Tum grato erga vos animo meo dignissimū tum rebus  
meis vestrisq; conducere arbitror/vt ego propter quem tumultu-  
uari cepistis/retro iter flectam/facile vbi ego abfūero in gratiā  
mutuo redibitis/Et quod in magnis discriminibus alias sepe fe-  
cistis minime difficulter rationem inietis publicę salutis expedien-  
de/Quod si ad me rursus confugiendū censueritis,tam primæ q̄  
secundę euocationis vestre memor/enitar vt in cessione hac mea  
nihil aliud a me quæsitū intelligatis q̄ salutis vestre remediū/In-  
terim assequar vt haud perpeti potuisse dicar in gratiā meā peri-  
clitari foederatū & bene de me meritū regnū/& rem Lituanā sic  
constituā vt multo liberius si oportunū duxeritis incolumitatisve  
stre curam denuo subire possim/Verba Vladislai cū summa lau-  
de moderatissimi animi accepta/plerisq; etiā lacrimas excusse-  
re/Cum vero vt liberius consultarent e conspectu abiturus assur-  
geret/voces vndiq; audite asseuerantiū neminem magis interesse  
oportere/quandoquidem vsq; eo afficeretur rebus ipsorū vt am-  
plitudinis & glorię suę videretur oblitus vel ex eo dignissimū esse

quem Regem apud se vellent quod salutem regni anteferet cupi-  
ditati regnandi/Non tantū sperasse q̄ eum elegerant Nunc ves-  
ram in eo fidem regiamq; virtutem experti/nō commissuri sint vt  
prudenciores in eligendo q̄ constantiores in conseruando sibi re-  
ge fuisse dicerent/& iam rursus Vladislaus assederat/cū cæteris  
haud sane ciuilitate neq; in consultantū morem studia sua offeren-  
tibus silentiū fecit/exaudita vox Hunniadiani ille peregrini Re-  
gis euocationem contra imminencia discrimina velut in necessita-  
tem reiiciens ne priusq; posthumus coalesceret/aut externo bello  
aut domesticis seditionibus Regnū succumberet/Quicquid in eo  
eligendo actū dictūue esset/consilia temporis accomodando deli-  
berate factū/Siquid contra ab aliquo tentatū aut humano erro-  
ri aut superuacue fidei erga Regiā stirpem ascribendū prius as-  
seuerauit/Tum satis se scire inquit supra muliebrem sexū constā-  
tem Reginā esse/verum haud facile desistere ex toto a naturali-  
bus affectibus/Nata sibi præter spem virili prole indulgendū/vt  
matri/si pro filio sollicita foret/sique saluberrima sibi ac Regno  
essent nō pspiceret tolerandum in foemina/Nō alios ad eam cō-  
uenisse/q̄ quibus tanti incepti vtilitas nondum satis intellecta fo-  
ret/Quos publicę oportunitatis ratio ad Vladislaum congrega-  
set eos exploratam iam virtutem eius in fide retenturā/eosq; etiā  
iplos licet haud sane multos errore iudicandi:aut officio erga re-  
ginam in diuersum abstractos/plurimorū consensum reuocatu-  
rum/facileq; vbi noui regis tam singulares animi corporisq; do-  
tes vulgarent sese illi dedituros longe maxima difficiliora q̄ trans-  
acta/teneri iam Budam sedem Regiā tum Comitem Cilię/cuius  
vnius spe maxime Regina elata ad tumultuandum foret/scelici-  
tate publica in præteritū datū/Reliq; sine armis sine cæde ac sangui-  
ne in ditionem ventura/nō futuros qui vim potius q̄ dementiā  
Regis vellent experiri/pserim qd̄ longe impares viribus/nedū  
victorię Sed ne tuendi qdem se spem concipere possent,Nō factu-  
rū Regem ex instituto gratiam si tam bene de se meritos in  
eo tumultu destitueret pserim qd̄ longe plus piculi ex discessu  
suo imineret/Nā & reginę partes quosdā ptinacius subinde de-  
fensuros/& quos ratio publicę salutis ab illa abduxisset acrius in-  
pposito pmanuros/facile ita Turco fore mutuis seditionibus

occupatos & a defensore destitutos aggredi & expugnare / sed vt cum Regina in gratiā omnes rediissent / sine duce sine capite tam grauis belli impetū minime laturos / fieri posse / vt aut tēdio aut pudore muliebris dominatus se ad aliū quempiam conuerterent in cuius potestatem venisse Hungarię regnū Poloni postmodū grauius ferrent / sed neq; honestū Regi ad suos alienosue talem reditū fore / Nemini verisimile appariturū ob aliam causam tam inclitū Regnū omissum nisi quod aut regere aut tueri posse desperasset / Rogareq; per salutem vtriusq; gentis & regni / vt in pposito perseueraret & bene initū cōlumen vtriusq; nationis constanter expediret / omnia breui & quieta sibi & libera fore / qui ad essent scire eos satis paratos iam tum p̄sentem ipsum denuo Regem dicere ac constituere & iureiurando fidem atq; obsequiū deponere / Non altius verba q̄ auctor in animū Vladislai descenderant ppter insitam eminentemq; in viro indolem / sed & subsecutę vniuersorū acclamationes flagitantū ne se in tam discriminosā conditione desereret / & cum dicto / vnanimi consensu se ac sua omnia illius cōmittunt deduntq; fidei & auctoritatī / Regemq; iterum ipsum decernunt & cooptant / nec mora / cepta est eius coronandi consultatio / sed occurrebat difficultas vetustę consuetudinis & religiose ad id temporis seruatię / quod sacra ad eam rem corona in potestate reginę erat / Nec placebat cōmittere / vt videretur ad eiusmodi solenne in qualibet corona tantūdem momenti inesse / Itaq; cum neq; spes foret persuaderi aut cogi subito reginam posse / nec vellent cęrimoniam coronandorū regū Vulgari per nouas coronas / ad illam quę maxime proxima sacre apparebat confugere constituerunt pro temporis ac rerū necessitate / ad eam rem corona qua sancti Stephani primi Hungarię Regis caput exornatū fuit / Ceu vere virtutis exemplar atq; incitamentum post ipsum regnaturis religiosissime seruatur in ea disceptatione multa probra iactata in Ladislaum Garam cuius maxime pmissu Regina coronā sacram interceperat / a grecq; a vulneribus & cęde temperatū / intercedente Rege propter fidem accedendi se libere obligatam / captus tamen est & custodię traditus / Cūq; Rex deprecaret & fortunę se q̄ fidei iacturam facere satius diceret / vix post tridū vt liberaretur impetrauit / amotus est tamen p̄fectura

Visegradi subrogatusq; in eius locū Vincentius Scamatulieus / Reginam interea cū se orbatā consilio actionesq; suas magna ex parte debilitatas videret / Capto abductoq; in custodiā Comite Cilie & labante iam suorum fide / post defectionem Strigonensis / id quod minime in tanta muliere suspicandū arbitror / iunt q; insimulent ad fraudem animū adiecit / pposita q; ingenti mercede / si facinus transigeret / adēgisse quendā ex suis quem sibi cum primis fidū credebat / vt Budam se conferret / & Vladislau quos quo modo veneno extingui curaret / Sed cupiditas eadem que leue ingeniū hominis ad partes suscipiendi facinoris adegerat / Cōpulsit etiam / vt rem Vladislao aperiret / spe cumulationis remunerationis q̄ foret precitū / quod pro scelere contempsisse videri volebat / Id seu nō crediderit / seu credere dissimulauerit / ne si veneno in se grassatā Reginā affirmasset / spem omnem reconciliationis in posterū excluderet / Vladislaus hominem execratus tanq; sceleratum & falsa indicantem e conspectu suo abire iussit / Verū primores procerū vbi nephas qd attulerat agnouere per omnes cruciatus excarnificandū / Robustissimorūq; deinde equorū caudis illigandū in partes quatuor distrahendū tradidere / iustissimas ab eo pœnas exigentes / siue vera siue falsa detulisset / Itum deinde albam regalem vt Vladislaus coronaret quo perlata iam erat ex Visegrado arcula in qua custodiuntur ornamenta ad cęrimoniam coronationis religiosa / Quibus in mediū prolatis adiecta est / prout conuentū statutūq; erat sancti Stephani corona / proditū memorię est / cum primū Hungaria Regni nomen accepit / sacra corona nam induuiasq; initiandis regibus religiosas sancto Stephano primo Hungarorū Regi a Romano pontifice coelitus monito destinatatas seruatasq; deinde solenni custodia / veluti faustum auspiciū futuris Regibus / eadem qua ille regni fœlicitate coronandis / ordinem vero ritumq; initiandū illic Regem talem vestito more seruari / sacrificante qui in Hūgaria summus est pontificum circūstantibusq; omnibus ad quos Regis pertinet nominatio / In templo quod augustius est in alba regali ad altare sititur qui rex futurus / statimq; a Canonicis exiit / deinde pontifex p̄caciones solennes preit quibus regno regiq; cuius caput dextra tenet deum p̄piciet / veniāq; & pacem impetret / vt fœliciter

Corona  
tiōis solē  
nes cęri  
monix

Insignia  
inuncti  
Regis

fausteque publice ac priuatim sibi, oppidis, vicis, ciuitatibus, popu-  
lis, nationibus ineat geratque regnum / facultates fructusque multipli-  
cet / fines & Imperium propaget / Auctoritatem denique & gloriam  
augeat, Tum manus eius dorsumque arcano oleo perungit / &  
mox vestiri iubet, Ornato deinde sacris induiis crucem impri-  
mis tradit / per quam significari volunt / ius apostolicę legationis  
in designandis Episcopis ab ipso initio Regibus Hungarię per-  
missum a Romano pontifice, Deinde sceptrum pomumque au-  
reum & vexillum regia insignia exhibet / & vniuscuiusque inter traden-  
dum sacris verbis interpretationem persecutus, Tandem prolatis  
in medium regni legibus institutisque exigit vt in verba ipsorum ius  
ret. Ille vbi in ea que concepit pontifex verba iurauit / illico coro-  
natus suggestu ad id preparatum conscendit & plerisque in eque-  
strem ordinem cooptat / vt intelligatur Regnum ab armis auspi-  
cari / nihilque prius maiusue apud Reges esse oportere ratione in-  
crementoque militaris discipline, Cetera ornare, illam tueri & au-  
gere Imperia / in eodem apparatu postea procedit ad templum  
Diuis Petro & Paulo consecratum ibi in tribunal se recipit / &  
controversias aliquot audit & decedit / vt secundum rem militarem iu-  
sticiam pre omnibus colendam / & sciat & doceat, Tandem sub-  
latu in equum postquam ciuitatem lustrauerit / progreditur extra por-  
tam ad diui Martini aedem turrimque illic altissimam conscendit / &  
quam maxime potest protenso extra turrim brachio ad quatuor mun-  
di partes nudatum enssem porrigit / quasi vndique Regnum tutaturus /  
aut certe illius fines & ditionem propagaturus / vbi vero in ciuita-  
tem rediit / solennia conuiuia celebrant strepuntque publica gratula-  
tione vic ac domus omnes / quibus omnibus vbi Archiepiscopus Vla-  
dislaus de more coronauit rite atque ordine seruatis, Postridie ex  
vniuersorum qui conuenerant sententia constitutum / vt corona san-  
cti Stephani cum sacris induiis reconderet asseruaretque ad futu-  
ros Reges initiandos / si non contingeret recuperari sacra, Abro-  
gata deinde posthumi coronatio & nequis eum pro Rege duces-  
set edictum ab Agriensi Episcopo / cuius usque ad inuidiam auctoritas  
apud Vladislau eminebat, Nouum ei sigillum regni commissum & ne  
qua fraus errorue committi posset / veteris sigilli fides exauctorata /  
pronuntiatumque ad populum ne literis aliquibus praterquam nouo sig-

illo signatis crederetur / praterea vt omnes immunitates priuile-  
giarum a prioribus Regibus concessa eiusdem sigilli fide confirma-  
rentur, Multorum qui de Regno aut de Rege benemeriti dignitas  
& conditio adaucta / ceteris spes facta modo se dignos exhibe-  
rent / in quos liberalitatem suam Rex exerceret. Paulopost cum haud  
magni discriminis negotium superisset pacandis reliquijs tumultus /  
a Regina concitati / satisque sine externa ope virium affuturum con-  
staret / plurimi Polonorum cum bona regis venia retro in patriam  
abiere Regina vero cognita Vladislai coronatione multis dirisque  
imprecationibus Hungaros execrata / quod in re simili longe se  
disparis Polonis exhibuissent, Ab illis namque impuberem Regem  
cum summa fide educatum nec solum intra paternum regnum cultum  
sanctissime / verum etiam cum suarum rerum discrimine strenue pro-  
ductum ad possidendum aliena, Ipsos vero legitimum dominum  
pauloante ab se coronatum Alberti Regis filium & eundem Sigis-  
mundi nepotem / per summum scelus paterno & auito Regno ex-  
turbare peregrinumque apud se prater ius phasque regnaturum ad-  
mittere / & quia virium plus haberent / pro libidine sua, tum foe-  
mine sibi, tum infanti Regi / quos cum maiorum meritis & sexum  
& aetatem tutari oportuit / insultare, Oblitos vindicem deum cer-  
te longe magis quam ipsos posse ac pollere, Submissisque deinde / qui  
clam circumeundo ciuitates quoad fieri posset populorum in fi-  
de manentium animos confirmarent / consiliumque illis suum ape-  
rissent / ipsa in Austriam commigrauit, Et Frederico Imperatori par-  
uulum suum, sacramque Hungarię coronam commendauit, Qui vt  
pote patruelis curam posthumi & coronam haud grauatim sus-  
cepit, Ipsa deinde freta nonnullarum urbium constantia & fide  
non destitit procerum quoque voluntates dandestinis nuncijs ad  
se acclinare. Cum Australibus vero ac Boemis congregandi exer-  
citus consilia inire / vt quoquo modo Vladislau Hungaria ex-  
turbaretur, Interea Turcus per occasionem intestini belli Hunga-  
riam facile a se occupari posse ratus / Belgradum oppugnare ad-  
oritur / & cum parum vno atque altero impetu profecisset / obsi-  
dendo in potestatem redigere volebat, Id oppidum inter Danubium  
Saurumque vbi commiscunt / sic est situm in diuo / vt ab utroque amne infe-  
riora eius abluant / sigdem qua Eurum spectat in ripam usque late-

Belgradum  
obsidet  
Turcus

proneq; detextū desinit in Danubiū/qua Austrū excipit Saurus al-  
labitur. Reliqua ipsius per cliuū extensa muroq; & fossa velut  
diuidunt a continenti/itaq; fabricatis nauibus quibus in vtroq;  
flumine adhibita custodia/tam subsidia q̄ cōmeatus arcerent in-  
terciperent q̄/Turcus castra sic exdiuerso metatus est/vt nemo  
omnino ab obsessis emitti induciue posset/Sibi vero quotiens li-  
buisset murū aggredi ac tentare/facultas foret/nec subinde desti-  
tit aut opplere fossas aut machinis quassare muros/coedifica-  
tis etiam ligneis turribus/e regione ppugnaculoꝝ arcis/ad defen-  
sores e muro exturbandos/Cum interim sui quoq; inopia com-  
meatū afficerent/necq; appareret diuturnā morā obsidionis to-  
leraturos/quandoquidem passim in exercitu exaudirent querele  
fame extabescentiū/Solūq; id ne iam tum oppugnatio intermit-  
teretur retinebat/Quod desperato suorū auxilio ppter intrinseca  
certamina/quibus regnū agitabat minime credibile erat oppida-  
nos diutius se defensuros/Prefectus iam pridem cum valido il-  
lic praesidio erat Ioannes Vranus vir audax & rei bellicę peritus/  
quippe qđ florentia ortus atq; oriundus Tusco ingenio Hunga-  
ricam ferociam adiunxerat/constabatq; strenue oppidū defendi  
vndiq;/Sed cum veluti de porta Regni ea in oppugnatione agi  
omnes sentirent.Vladislaus cū censuisset Turci conatus retunden-  
dos/dum copias colligeret instaretq; memor expetite pauloante  
a se amicitie oblatiq; sibi sponte in rebus suis difficilibus auxi-  
lij/Ante omnia per legatos de dissoluenda obsidione agendū pu-  
tauit/Missi igitur Dobrogosius Ostrorogus & Lucas Gorcen-  
sis qui renouata memoria legationis vltro Cracouiā misse/petis-  
tum foedus atq; amicitia cum asseueratione submittende opis ad  
Boemiam expugnandā/si ex vsu suo Polonus esse censuisset/pa-  
fiterentur meritū benigne adeo in se voluntatis/tam alte in animū  
Vladislai descendisse/vt bellū quod inferebat non prius armis  
ppulsare voluisset q̄ vicissim pacis & beniuolentie mutue con-  
silia pponeret/itaq; si Turcus abstinere vellet ab infestanda Hū-  
garia/que deo atq; hominibus volentibus iam Vladislai facta es-  
set/facile fore vt de foedere conuenirent/in quo ineundo seruan-  
doq; daturū Vladislai operā ne pacis studio aut off'corū com-  
mutatione inferior deprehenderet quod si arma mallet & vires

Legati  
ad turcas

experiri annexurū ne illis etiam quoquo modo vinci contingeret/  
Turcus vbi ea audiuit legatos quasi subducerent ab omni occa-  
sione iniurie/inter totarmatos infestosq; & cōmodius dum deli-  
beraretur habitarent/in Sunderouiu perducī cōmisit/certus secū  
prius omnia experiri & tentare quam illis responderet/itaq; dedi-  
tionis spem prius aggrediens captatis colloquijs maiori q̄ aliquū  
ambitu ad defectionem sollicitare coepit/Sed & literę sagittis illi  
gate passim supra murū a militibus excutiebant in oppidū/ingen-  
tia defectionis p̄mia continentes/Verum vbi nihil pacati ab ali-  
quo respondebat aduocata concione/Pax inquit cuius ab hoste  
mentio illata est/detur nec ne licet in me situm intelligā/placet ra-  
men & sententiā vestrā milites cognoscere/quandoquidem id bel-  
lum gerimus in quo cū felicitate humana/cuius ego principatū  
apud vos teneo/periclitat/etiam religio sanctitasq; quarū tutela  
& cura ex aequo ad omnes pertinet/Quippe quod vt multū for-  
ma viuendi distemus/eandem post obitū omnes beatitudinem spe-  
ramus/Itaq; velim cuncta que dixerō sic a vobis accipi/vt q̄ nō a  
mea sed ab vniuersorū publica oportunitate pficiant/Nam qđ  
ad me priuatim attinet,tantū in Asia/tantū in Europa possideo/  
vt,quod abominor dicere/pars altera minime pudendū Regnum  
videri queat/conseruandisq; meis plus cure,q̄ opere subigendis  
alienis/fortunā meam fortasse insumere decet/veltrū magis est vi-  
dere an sua cuiq; sufficiant & quā rata diuturnaq; sentiat/pter  
id quod cum humanis fortunis sacra & diuina omnia sunt a no-  
bis aliquando omittenda/si vltro nunc arma deposuerimus/Pe-  
tit enim hostis a bello abisti & tum demū de pace conueniendum  
censet:omitto indignitatem/quod obsidentibus armatisq; obses-  
si & inermes:fortibus & exercitatis imbelles ac desides/pacem  
pollicent/omitto quantū laboris in molienda obsidione constru-  
endisq; operibus/quantū deducendis fabricandisq; nauibus sit  
exhaustū que omnia hostis quasi vincetos nos indutosq; iam te-  
neret deserī iubet/Bulgaria omnis & Rascie pars maior/armis  
nostris iam pridem paret/In Seruia etiam pleraq; ditionis no-  
stre fecimus que omnia vel retinenda sunt vel vna cum illis, cetera  
quoq; in Europa possessa relinquenda/quicūq; quod plane etiā  
hostis intelligit/habuerit in potestate oppidū quod obsidemus/

Verba  
turci ad  
suos

Habet nō solum quoddā veluti pignus & stabilimentū rerum  
suarū / sed arcem etiam & munimentū efficacissimū alienis subis-  
gendis, Scissum est inter se nūc Regnū laboratq; domesticis sedi-  
tionibus, Nec tantū virium adiecit res Polonica illi coniuncta q̄-  
tum detrahunt intestinę factiones / ac pacis mentione facultas tem-  
pusq; illis sedandis queritur / vt nos integris geminatisq; subinde  
viribus aggrediant̄, Si re infecta obsidionem dissoluemus / facile  
nectendo causas tamdiu de pace nō consentient / quoad certami-  
nibus domesticis aut Vladislai foelicitas / aut Hungarorū volun-  
tas & ratio sanior finem imponet / quas foederis conditiones de-  
mum inter se conciliati & contra nos armati exigent / quando nūc  
mutuis discordijs periclitantes & armis nostris pene oppressi, tan-  
q̄ acie vicissent oppugnationem prius omitti q̄ de pace agi equū  
consent / aures iam nunc obtundunt superbe petitiones de restitu-  
endis Bulgaria & Rascia / tum caeterarū Regionū vrbibus / labo-  
re ac periculo nostro expugnatis / quod si facere voluerimus / bel-  
lum qd̄ a Iuersus discordantes inter se mutuisq; certaminibus oc-  
cupatos per occasionem nostrā nūc gerimus / inferent nobis / nō  
solū vnanimis tunc Hungari / sed adiecti etiam illis Poloni / quod  
etiam si pacis studio tam pudendas & miseras restituendoz oīm  
que repetent condiciones suscipere possemus / nunquid contentū  
suis Despotū quieturū postea putamus, Cuius animus certū ha-  
beo elatus coniunctione inter se viriū duorum adeo prepotentiū  
Regnorū non solū recuperandis amissis imminet / sed quidquid  
vbiq; in Europa nostrū est iam nunc sperat, Non prius sibi satis-  
factū putabit q̄ adducto contra nos Hungaroz Polonorūq;  
impetu eandem ferro atq; igne sequente in agro nostro vastita-  
tem intueatur quam a nobis in suum illatam prius vidit, Quod  
si belli fortuna (omen auertat deus / sed tamen fieri potest) consi-  
lijs suis affuerit / praeter omnia foeda & indigna / que ab irato vi-  
ctorz timeri debent / piū sanctūq; apud eos est / dira infandaq;  
in gentem nostram exercere / nisi a sacris religionibusq; nobis a  
maioribus nostris traditis desciscamus / in nouos incredibilesq;  
ritus degenerando, Neq; alio sacrificij genere aut obsequio deum  
conciliare sibi facilius efficaciusq; posse arbitrantur, q̄ si templa  
que colimus diruant & profanent, Si sacrosanctis arcanis & cae-

rimonijs illudant, Si numinibus & sacerdotibus nostris insul-  
tent, Et vt omnem rabiem qua in nos & sacra nostra grassantur  
deprehendatis inter sanctos referunt omnes / qui nobiscū pugnan-  
do trucidantur, Non est milites quod per vanam spem pacis expe-  
ctemus / dum colligit vnitq; vires / dum se armat, Is hostis qui nō  
praedam aut humanam laudem / sed immortalitatem ipsam pre-  
mium victorię ponit / longe plus laboris insumptū est qm̄ super-  
sit / foueas tumultuario opere oppleuimus & propugnacula ere-  
ximus que muro imminet, Cuius etiam partem machine solo  
equauere vt semiapertum iam oppidum esse videatis / & id sane  
oppidum per quod nostra omnia tuta pacataq; nobis reddantur  
hostibus vero sua infesta / praedeq; ac populationibus nostris ex-  
posita remaneant, Si parumper annitimini / si foelicitatis virtutis  
q; nostrę memores / cogitabitis delubra, sacra, religiones, ceteraq;  
diuina & humana fundari nobis quando cras hostilis muri fun-  
damenta demoliemini / vicimus milites non in presens modo, sed  
in perpetuum, Quod si nihil aliud q̄ certissimam rerum nostraz  
securitatem / hoc certamen foret nobis pariturum, Satis dignum  
praemium esset / pro quo pericula omnia subire alacriter mortem  
q; etiam ipsam fortiter laceessere deberemus, Sed vt victoria haec /  
nostra omnia velut septo quodam & muro nobis munit / sic ho-  
stilia ad praedam patefacit ac denudat / haecenus cum natura lu-  
ctati sumus in confragosis pruptisq; Bulgariae atq; Rascie mon-  
tibus, fames, sitis, labor, desperatio, vincenda fuit, vicim⁹ nō alia  
mercede illecti quā vt beatę Hungarię opulentiā aliqñ attingere  
mus / hinc iam militię nostrę premia / hinc gloria initur, Ad por-  
tas peruentū est / qbus patefactis nō saxa inaccessa / nō inuie soli-  
tudes emetiende nobis / sed per loca natura ipsa & humano cul-  
tu longe amoenissima ingrediemur / hominū iumentorūq; omnis  
generis alimenta passim / nō ad necessitatem, sed ad luxuriā cum  
vberrate solitempies caeli, aquarūq; abundantia suppeditat / Quid  
quid alibi operosa cura vix educat / illic sponte sua fert terre beni-  
gnitas / vt credi possit / naturā colendi agri ceteris regionib⁹ exem-  
plū daturā / p̄cipuo quodam cultu Hungariā excoluisse, Sed ne-  
q; vsquā liberaliorem indulgendis diuitijs fuisse constat / Au-  
rum enim quod alij mortales rarissimis in locis laboriosissime

effodiunt/Hungari velut quoddam virgulti genus etiā pululans:  
decerpunt/Vestrū est milites an ad ea omnia perpetuū vobis aditū  
cras aperire/an hostibus ad vestra patefactum relinquere velitis  
Memineritis subeundo murū omnem beatissime fortune opu-  
lentiam/sine alio munimento/sine p̄sidio, sine custode, post illum  
vobis ad p̄dam expositā, A tergo vero esse liberos, coniuges, la-  
res vestros, delubraq; & religiones/simul & victoriarū vestrarū  
premia/quibus nisi in oppidū transcendatis/ira & libido quantū  
victoribus licet/per omnia dira & nephanda mox sit insultatu-  
ra. Ego prout vos pugnantes videro/quā mentem vel ad impe-  
randum vel ad seruiendū habeatis/simul quid superbissimis lega-  
torum postulatis respondendū sit intelligā. Vos interim curate  
corpora & que ex vsu sunt cum armis expedite vt simul cū luce-  
cras murū aggrediamur. ¶ Digressi milites a contione non secus  
acsi cum victoria ppositam quoq; eis p̄dam iam tenerent ala-  
cres epulati/quod noctis superfuit vt ad certamen vegetiores as-  
surgerent quieti dederet. Vbi illuxit ad murū productū malleolos  
cratesq; æquando itineri per fossas ligno ac cespite coniecto iam  
pridem tumultuariē oppletas/nec minus scalas & vectes ceterūq;  
excidendarū vrbū apparatū ferentes procedebant. Cum interim  
qui ex turribus ligneis pugnabant/haud quāq; defensores in mu-  
ro cōsistere pmitterent/& crebris sagittis hostem impetendo ppe-  
otiosum accessum suis exhibebant. Quod haud sane ægrefere-  
bant oppidani/Certe enim fore existimabant vt Turcus vim ex-  
periretur si deditionis spes nō succederet/dum itaq; ille ad defecti-  
onem allicit/ipsi partes oppidi ad flumina porrectas contra na-  
ualem impetū hominibus ppugnaculisq; & machinis ignem aut  
lapides excutientibus tacite firmauerant. Ex parte vero altera q̄-  
tum muri tormentorū vis aperuerat rudere simul & gleba stren-  
nue prope ad iustam altitudinem coedificauerant/& per noctis  
silentiū pice, oleo, sulphure, incendiarioq; puluere quantū copia  
fuit ligna imbuerant, que temere in fossas prouoluta erant. tum  
cætera omnia que aut res aut cogitatio subiecit adminicula defen-  
sionis pviderant/pataueratq; nec in armis modo & missilibus/  
Sed in obsequiis quoq; & parendi studio/itaq; cum eo incautiū  
quo licentius Turci ad murū pperantes constitissent in cratibus/

Belgradi  
oppugna-  
tio

quibus iter subtrauerant coorti repente a muro oppidani facta  
las/aliūq; multipliciter paratū missilem ignem contorquendo/  
Terror em ingentem prius/mox haud minorem stragem intulere/  
Excitato pluribus in locis incendio & vno veluti momento per  
omnem quā calcabant materiā/sic ppagato/vt neq; in eodem ve-  
stigio impune p̄feterare/neq; progredi neq; regredi facultas es-  
set, Tetra ibi luctatio formidoq; nam turres etiam ignem conce-  
perant/trepidabatq; in castris, in que fumū flammāq; conuolue-  
bat aura quā matutinis temporibus flumina exhalant. Quæ res  
ab incendio imminente oppidū seruauit, Ruptis igitur conturba-  
tisq; ordinibus quisq; salutē suę expediendę intentus circūspecta-  
re vndiq; arma abijcere & qua pprius liberiusq; effugiū in tanto  
malo apparebat excursare, Sed ignis tam suo q̄ aurę impetu te-  
mere per materiā incendio preparatā volitans aut fugientes per-  
strictis in cursu neruis retinebat aut exitū per quem effugere pro-  
perabant pueniendo occupabat, Sed & quibusdā fumus prospe-  
ctum ad fugam/quibusdā conturbatio etiā mentem abstulerat/  
absumebantq; ab igne, quasi subitū nouę rei discrimen immobi-  
les reddidisset, Pauci ex vltimis ordinibus/& iidem ambusti debi-  
litatiq; in castra refugere, Cæteros ingenti numero consumpsit  
incendiū/cum reliquo totius oppugnationis apparatu/neq; vero  
a nauibus foelicius pugnātū/quarū nonnullas vis lapidū tormen-  
tis efflata dissipauit/nonnullas ignis implicuit reliquas fere aut re-  
migum gubernatorūq; consternatio/aut conatus recipientiū se a  
periclitantibus ad integras naues quā longissime ab oppido nau-  
fragas exegit. Ea clade percussus Turcus quasi nō ope aut consi-  
lio humano sed a numine aliquo suis inflicta esset/gransanteq;  
etiam fame supra quā vt sine tumultu & seditione in exercitu fer-  
ri iam spes esset, obsidionem, dissoluere cōstituit/sed & fama erat  
exercitū satis validū congregatū iam a rege ad Segedunū accursu-  
rumq; p̄pediem/tamen ne animandis hostibus signū aliquod tre-  
pidationis ostenderet/legatos in castra reuocatos/minime beni-  
gne allocutus est, Aseuerans se tum demū pacis mentionem audi-  
turum/si Vladislauus cessisset ea particula Rascię quā tenebat &  
Belgradū sibi velut obsidem pignusq; foederis vacuū tradidisset/  
Abscessurū se tum quidem ab obsidione vt consultandi spacium  
f

Turcus  
Legatis  
rūdet

Legatus  
ad Polo  
nos mis-  
sus a rege

Vladislao exhiberet, Suadere ut malit ea conditione in amicitia recipi/qua negando pauca que postulabantur/de summa viriusque Regni disceptare/petere se ea, que iure belli sibi deberentur/priusquam Vladislao foret in Hungaria accitus nec potuisse Hungaros id quod ipsi non habebant ius in alium transfundere, Si Vladislao perseveraret/malle de alienis contendere, quam sua quiete possidere/affuturum se in tempore & secum vna inspectorem vindicemque iusticie deum. ¶ Ea denunciatione, tum etiam quia domi haud quaquam ortum a Regina fore apparebat, Rex adactus est mittere in Poloniam nunciatum: quo in statu res Hungarica esset/& que belli moles a Turco immineret/petitumque ut miles & pecunia in stipendium mitteretur, Decretus est ad eam legationem Sanoceus cuius eloquentia non minus quam rei necessitas persuadebat/facile posse postulata impetrari, Polonorum primores sub aduentum ipsius conuenerant ad Gorcinum quos ita allocutus perhibetur, Referre vobis que in Hungaria feliciter transacta sunt/& qua non longe absumus ut difficilibus omnibus superatis/nostri ociose/aliena vero utiliter ac tuto possideamus, Intelligo esse hominis qui foret oblitus, quanta animi magnitudine etiam per omnia discrimina Regnum illud obtinendum censueritis simul putantis apud animum vestrum plus consequendum dignitatis comoditatem posse quam gloriam, Nunc quando adhuc insonant attribus meis magnifica decreta vestra nullius vel laboris vel periculi habendam rationem non modo fortunis sed sanguine etiam ac vita adiuncte rebus vestris Hungarie laudem paciscendam, Non dicam prope esse ut Regis vestri virtus & felicitas voti compotes vos fecerit Imperatorum interceptum & Budam caput Regni obtineri tum Comitem Cilię a quo omnes actiones consiliaque Regine imprimis pendebant/captum vincitumque sub custodia esse/a Despoto autem & Rege Bosnie legationes aduenisse petentes amicitiam/& obsequium pollicentes, Preterea omnes pene Hungaros optimates fortune Regie se dedisse imperataque facturos/ Archiepiscopumque & ceteros qui in primo tumultu Regina secuti rursus ad nos defecisse/& mox eorum omnium quorum maxime interest consensu/cum solenni carimonia, Illic quoque Regem nostrum coronatum iam eousque

formidabilem omnibus ut ad prima eius denunciationem Turcus ab obsidendo Belgrado discesserit, Regiam vero desperatis iam pridem rebus trepide cum filio in Austriam profugisse relicto modico presidio in Iaurino/& ipsum a nostris obsideri pauculas denique ciuitates que se in euentum muniere/magis vestrum quam Regine nutum respicere/& iam minimo conatu illic de bellari posse, Ista & alij prosperę fortune successus iactentur/apud illos quibus non decus, non gloria/sed cupiditas bellum suscipere persuaserit/at vobiscum sic agam/peruulgata est non in Europa solum, verum etiam in Asia fama/susceptę a nobis conditionis conseruandi tuendique Hungarie regnum, Et tam illi qui inceptis vestris fauent/qua qui aduersant suspensio animo sunt in euentum/vident omnes qui religionem nostram profitentur in manu vestra situm esse/stabiliat necne in perpetuum/an paulo post intereat Christianum nomen, Contra fore sentiunt profani ut eorum supersticio aliquando deleat/ipsi vero Europa omnino exterminentur si tanta constantia suscepto negotio adieritis/quanta animi magnitudine suscepistis, Nolite committere ut aut in timuisse aut illi sperasse frustra videantur, Cum sententiam de his que Rex postulat dicetis cogitabitis vos esse velut in teatro humani generis innumerabiles populos/infinitas nationes/vos circumstare/expectantes quam fortunam, quam conditionem sibi, liberis, coniugibus, parentibus, rebusque caris alijs, Tum aris, templis, religionibus, & sacris, ab hominum die repromittant, Et simul cogitabitis a decreto quod feceritis non Hungarie statum/sed totius pene terrarum orbis pendere/prout hoc vel illud decerneritis/ita ipsi aut illis Regionibus & gentibus diuina omnia & humana rata esse permanitura licuerit, fortasse vobis recusare cum postularemur, Nunc haud liberum est/non perpeti & facere omnia extrema/priusquam ingenti animo susceptam tantarum rerum curam deseratis/antequam in Hungariam Regem vestrum mitteretis/consentiens ipsa inter se/suis viribus, suis opibus, multos annos veluti murus, ab alijs Christianis Regnis Turcorum impetum submouit, In eius vicem vos succedistis/& cum ipsius tuende negotio Christiane queque reipublice tuitionem subiistis/pedem referre neque fas est, neque expedit, quando eo peruentum est, ut



cum Hungaria etiam vniuersa res Christiana aut p̄denda sit, aut  
conseruanda, Non vacat referre, quā multi pro dignitate patriæ  
vel retinenda vel augenda, vltro se morti obtulere, quā multi etiā  
vnius a se seruati ciuis gloriā, quā vitam maluerunt, Quod si pro  
vnius aut ciuitatis maiestate, aut ciuis salute/bene impendit̄ vita/  
estq; id gloriosissimū/ quanti comparanda est laus/qua vos oīs  
mortalitas efferat necesse est/nō vna ciuitate sed multis regionis  
bus ac Regnis/nō vno ciue sed innumerabilibus gentibus & na  
tionibus conseruatis/longe vt sentio minus præmiū vobis p̄po  
nebatis cum de mittendo illuc Rege ageretur, Et tamen cū diffici  
lia multa domi forisq; obijcerent maluistis cum omnī periculo  
eam quā tunc videbatis gloriā quærere/quā tute necessitatibus  
vestris incumbere, Quod si tantū sperassetis exiguū mehercule tā  
immortalis glorię precīū vīsum foret non sua cuiusq; salus, sed  
cum fortunis omnibus liberorū quoq; ac parentū vel vita vel li  
bertas/sed deo p̄pitiō non capitīs nō libertatis a nobis subeunda  
dimicatio: paucis militibus & haud magno stipendio tam diuinā  
laudem consequi potestis modo Regem vestrū iuueritis, Id ab eo  
expeditur nō fortunę suę/nō viriū, non gratiæ, non auctoritatis  
eorum qui se sequunt̄ diffidentia/sed vt sine ciuili sanguine aut cę  
de potestatis suę illie se tradat/quicquid hominū ciuitatūue magis  
adhuc deliberat, quā repugnet/intelligitq; q̄ immortalē odiū, in  
testina bella sequat̄, Quantū vel viriū vel consilij domesticę factio  
nes vbi gladiū cruentauerint detrahant/ad externas actiones vi  
det se sola fama subsidiorū vestrorū posse illic debellare/& ma  
uult beneficijs vestris integrā iam nunc Hungariā debere/q̄ pau  
lo post armis suis dilaceratā possidere/sed neq; in re vestra est re  
gnum illud sic subigi vt viribus suis prius conficiat̄/lacessitus est  
Turcus denunciatione Regis & sic ab obsidione discessit/vt qui  
mox multiplicatis viribus & numero copiarū sit affuturus, Si  
aut tum etiā discordans aut iam tum mutuis seditionibus confe  
ctum Regnū inuenerit maiori conatu repellatis oportebit/q̄ sint  
nunc in potestatem redigendę ciuitates pauce quę de se inter Re  
ginam regemq; deliberantes p̄piores sunt vt illius res profligatas  
deserant/q̄ vti huius fœlicitati aduersent̄ p̄sertim q̄ earum vali  
diores finibus vestris obiectę & illinc a Rege hinc a nobis prope

circumfesse fiduciā defensionis habere nō possunt, Quod si inte  
gris membris suis ac viribus Regnū id obtinebimus præterq; q̄  
nobis securis ociosisq; vt semper antea & Turci imperis refringi  
& res Christiana defendi poterit/licebit coniunctis viribus id qd̄  
Christianū nomen ab initio huius expeditionis sibi de nobis pol  
liceri cœpit/vltro bellū inferre & dirę gentis nephandā supersti  
tionem non solū ab Europa exterminare verum etiā in Asiam p̄  
sequi ac desere, p̄ponite nunc vobis ex parte altera Regnū celeberrimum  
ac ditissimū non solū vicinū vobis & fœderatū/sed tute  
lam etiam & munimentū vestrū addite ipsius in vos recentissimū  
beneficiū q̄ Regi vestro sponte se subiecerit, Coniungite cū illo  
Italiam, Galliā, Hispaniā, Germaniā, Græciā, reliqua q; omnes  
p̄uincias Christiani nominis, Cogitate vobiscū quot in illis natio  
nes populi ciuitates, vrbes, oppida, quę publica quę priuata or  
namenta/quot delubra, quot sacra, quot sacerdotia, quę ciuita  
tum mœnia, quę priuatorū ædificia/quā multi principes, ac re  
ges maximi/quā innumerabiles illustresq; virorū ac fœminarū  
ordines/quę omnia cū Rege vestro periclitent̄, Ex parte vero al  
tera sint nō multę copię militū & mediocres pecunię vestrę quas  
Rex a vobis postulet/vt suam & eorū quę dixi omnīū salutem li  
bertatemq; expediat, Nonne malitis sine spe aliqua milites ac pe  
cunias tales perire/q̄ tot tamq; insignes res atq; homines in discri  
mine versari, Quod si nō ad periculū aut iacturā expetunt̄/sed ad  
fodetatem partę iam victorię laudisq; tantę quanta debetur tot  
Regionū gentiūq; ac ciuitatū seruatoribus, nō videret̄ ex graui  
tate ac sapientiā vestra Nunc tandem prope partā gloriā cmitte  
re/pro qua assequenda necessitatū vestrarū obliuī aliena tuenda  
vobis suscepistis atq; ideo in decernendo iterū atq; iterū cogitate  
velitis ne nō solum vos & vestra sed vniuersam quoq; rem Chri  
stianam in tuto collocare/stipendio ac supplemento exercitus mi  
nime multo/respectu magnitudinis glorię qua immortaliter ce  
lebrabimini, conseruata/cum Regno de vobis benemerito/vni  
uersa Europa, & quę in ea sunt humanis diuinisq; rebus omni  
bus/an per ignauitā & auariciā discedendo ab expectatione de vo  
bis excitata/cum Rege vestro socios & fœderatos in periculo suo  
nunc destituere/& mox tantę publici Christiani nois desertores

ab omnibus alijs despecti ac derelicti / a vobis vero proditi ac desperati / cū potentissimo hoste, vitę ac libertatis vestre dimicationem subire. ¶ Vbi ille obtinuit mittenda esse auxilia omnes quidem pari assuetudine censuerunt / sed quo numero, aut pecunia aut miles mitteret ea fuit disceptatio. Erant enim qui vniuersas regni vires in expeditionem decernerent & pacata Hungaria / statim contra Turcū prodeundū dicerent / dum trepidus adhuc imparatus quę hęsiteret exercitu a Belgrado / velut e naufragio ingentis tempestatis reducto, Ceteri negantes oportere Regnū vacuum dimitti propter Tartaros & tumultuantem Lituaniā / milites & pecuniā definiabant / sed numero minime eodem / nam qui plurimū duodecim, qui minimū duo milia, submitienda dicebant, decretū tandem, vt ijs qui sponte vellent sine fraude esset / ad regem priuatim perficisci / & vt publicitus quinque milia militū cum annuo stipendio mitterent, Eum numerū satis tunc Regi ad pacandā Hungariam facile augeri posse si alia necessitas ingruisset, Se vero haud minus exinde quam regni viribus exhaustis / non securos solum ab externis interim certaminibus verum etiā pacatos in omnes occasiones fore. ¶ Dum hæc apud Hungaros Polonosque aguntur Regina interim Cascouiano reliquisque populis qui vrbes suas ab initio intestinę dissensionis cōmuniterant in euentū persuaserat vt p̄sidia sua contra Vladislauū admitterent nec minus modo simpliciter rogando / modo maxima queque pollicendo principū Hungarorū animos aggressa interdū etiam surgendo quę immemores pristini decoris / quo dudū apud patrem / mox apud se & maritū suū resulsissent / vni Agriē Episcopo a Vladislao posthaberi paterent / quasi aut nobilitas aut recte facta illius tanti essent vt præ illis solis & patrię cōmunis amor / & omnium fides nihili ducenda memoriaque benemeritorū negligenda & abolenda foret / quibus ita eos pellexerat vt Archiep̄s & Ladislaus Gara cū plerisque alijs rursus ad se deficerent / itaque cōmunicatis consilijs / vt eodem tpe Vladislauū quem suos in patriam dimississe sciebant / diuersis locis anceps trepidatio circūstiteret / in id conueniunt, Quę regina copijs quas ex Austria Morauiaque & Boemia excitat destinatis ad Cascouiā illiusque appendices vrbes firmandas exercendasque illinc populationes in eos qui Vladislauū sequebant, Ad auctoꝝ p̄sidio in

Jaurino ipsa se in Strigoniū recipret, Ladislaus autē adiunctis sibi quotcumque ad deficiendū allicere potuisset / ex parte altera bellū excitaret / & si fortuna cepto suo affuisset / se ad Jaurinū cū regine copijs coniungeret vt Budā simul aut expugnarent / aut obliderent impigre omnia vt conuenerant transacta / & bello quidem quę per Boemos Australesque conductitios ex Cascouia geri volebat. Prefectus est Ioānes Gilcra acerrimi vir ingenij / ductūque illius temporis militaribus artibus & robore viriū facile princeps / & vt bello optimus / ita in pace haud aspernandus, Reliquū autē quod fuit copiarū Regina Strigonię se continens in Jaurinū submitit Ladislaus igitur apud suos criminando indignandoque quę gratia quę vniuersis debebat vni tantū Agriē Episcopo referret non illius tantū modo opibus & auctoritate accitū coronatūque Vladislauū esse plusque in id valuisse gratiā & auctoritatem plerūque aliorum qui nobilitate ac fortunis multisque priuatis ac publicis ornamenti longe ante illum eminerent, Si ad Agriē nutum spectandum, Si ab illius voluntate dependendum / frustra peregrinum Regem accersitum / potuisse sine sumptu / sine tanta molitione domi vltro ad eum summā rerum deferri, Quid euitatum in posthumo nisi curatorum inter pares dispar licentia & auctoritas, Quam si vti que tolerare oporteret / multo esse officiosius id fieri in gratiam aut patrięque posthumi / que pro augenda nobilitandaque re Polonica / Sed & plura eiusmodi ad inuidiā Regis Agriensis que saepe ac multum vulgo iactando attraxit ad defectiōem secum pene vniuersam eam Regni partem que Dalmatia continetur tanto populorum consensu / quę in paucis diebus prope iustū exercitum in armis habuit Vladislauū tot vndique oborta discrimina minime sane pro rerū difficultate conturbauere, Sed consilio singula dimetiens / dum ex Polonia pecunia milesque adueniret / dum vires contraheret / quibus in omnes partes hosti par occurreret, Instituit motus in quibus minus periculi apparebat / in præsens artibus elidere / viresque illuc convertere vnde magis discrimen si negligeretur affore sentiebat, Itaque belli quod a Cascouia ostendebatur quia confici cum voluisset ad motus ex parte altera Polonis in arbitrio suo situm crederet / interea sustinendi curam Iohanni Pereno præfecto Cheshmarchi delegauit / assignato ei milite

qui in oportuna p̄sidia distribuere / ipse ne cui se absente nouan-  
darum rerum occasionem faceret / p̄pter copias Regine que in  
ppinquo erant / simul vt ad omnes suorū oportunitates velut in  
medio intentus esset / Budę se continuit / aduersus autē Ladislaum  
in cuius conatu p̄pere coercendo anteq̄ aut Dux Imperio aut  
tumultuaria turba militaribus obsequijs assuesceret / rerū omniū  
summā plane verū constabat, Misit Hunniadianū quem p̄ter sin-  
gularem peritiā rerum bellicarū manu etiā strennuū ac sermone  
promptū sciebat / ad ea que accedere naturalem quandā dexterit-  
tatem conciliandis sibi animis hominū populorūq̄ studijs p̄me-  
rendis / vt de concordia prius ageret / auctorq̄ illius fieret / si forte  
citra ferri discrimen cū suis Ladislaus ab instituto se retrahi p̄mit-  
teret, Cæterū vt si parū persuadendo p̄ficeret / vires adhibere pos-  
set adiunxit illi Nicolaum Fristarchi & ad milites qui sub vtroq̄  
militabant adiecit curiales suos & quidquid copiarū Iaurinū ad  
id locorū magis infestauerat q̄ obsedisset / profectus Hunniadia-  
nus ac si omnia infesta circa essent / cōposito agmine itineribusq̄  
exploratis ingrediebat / edicto suis p̄posito q̄ quamdiū ab ad-  
uersa parte spes tota reconciliationis nō excluderet / quisq̄ p̄da  
populationibusq̄ abstinendo sedulo operā daret vt beneficio ad  
concordiā potius q̄ vi ad certamen gentis sue homines puoca-  
ret / nō amplius iam quinq̄ milib⁹ passū aberat ab oppido Bat-  
ta penes quod Ladislaus se cū suis receperat dum vero impensius  
circuiens vniuersos & singulos monendo hortandoq̄ dextra le-  
uaq̄, Nec minus a fronte & a tergo aciem firmavit / ne quid per  
occasionem ex diuerso cōmitteret quod pacis consilia in irritum  
verteret / Tandem haud amplius q̄ mille passus ab hoste se mu-  
niuit in loco vnde castra opposita minime conspici possent / veri-  
tus humanorū affectuū lubricū / prospectu sue gentis militū ani-  
mos remolliturū, Misit deinde qui accepta dataq̄ fide Ladislaū  
ad colloquiū inuitarent / designato loco in quo pariter conueni-  
rent, Ea postulatio negligenter audita superbeq̄ responsum / eo  
uentū esse vbi gladio nō lingua decertandū, Satis intellectū anteq̄  
arma induerent quid sibi quid regno expediret / Si nihil vltra quā  
eos alloquendos destinasset inanem laborem Regem assumpsisset /  
ea prout referēbant prolatis ad concionem nuncijs Hunnia-

Superbe  
responsum

dianus recitari fecit, Et subinde intulit maluisse se laudem prome-  
teri reconciliatam voluntatū publice salutē q̄ reportare victoriā  
de hominibus ad interiū patrię obstinatis / nunc quando nō facie-  
noris ad quod accincti starent conscientia / nō periclitantis patrię  
discrimine / nō dei nō hominū verecundia / cōmouerent, Stringen-  
dum esse gladiū & salutem patrię ferro expediendā, Non aduer-  
sus sue gentis homines sed contra immanes parricidas / nec enim  
corpora vestitū / ora habitū suos ab hoste fecernere, Sed mentes  
consilia, facta, dictaq̄ omnia in illis nō hostilia modo sed etiā par-  
ricidialia essent / ac proinde cauere omnes & singuli vbi ad ma-  
num venissent ne ebetarent animi & pugnandi ardor refrigescer-  
et aspectu patrię habitus, atq̄ habitudinis in hominibus equisq̄,  
vestimenta tantūmodo & arma Hungarica apud illos esse / cæte-  
ra omnia minime a sæuissimo hoste differre / Sed & plerūq̄ ani-  
mis æquioribus aduersus externos impetus prodeundū, Iustas  
belli causas multas subesse posse / & eorū qui pro Imperio & glo-  
ria decertarent / cupiditates longe tolerabiliore. Agi em̄ tunc nō  
de interitu sed de maiestate populorū, Illos nō solū sine iusta cau-  
sa sed cōtra etiā fidem & iusiurandū suū nō ad augendā dignita-  
tem sed ad exterminandū fundit⁹ ac delendū nomen gentis sue ar-  
ma sumpsisse, Quanto igit̄ odio stringendū ferrū putarent aduer-  
sus eos qui temeritatem paucorū securi nō oppugnatū sed euer-  
sum charissimā patriā per cupiditatem atq̄ ambitōem venient /  
tanto in aciem p̄dirent ad eripiendā ex vltimo discrimine patriā,  
Indicandūq̄ sceleratis hominibus deum perfidię vltorem esse / si-  
dem deniq̄ publice ac priuatim Vladislaō datam pro salute Re-  
gni p̄fidorū sanguine stabiliendā / haud magni conatus eam rem-  
fore / tumultuariā ac semiermem turbā ex diuerso stare / nō duci-  
bus, nō ordinibus assuetā / nec quicquā aliud in plūm afferen-  
tem q̄ male causę conscientia, Si interrogarent quid armis pete-  
rent nō habituros quid responderent / eadem qua p̄siliissent teme-  
ritate / ad primū statim congressum fugā omnes molituros / pro-  
ductis subinde copijs instructisq̄ in hostem aciem direxit / nec La-  
dislaus certamen detrahit, Sed eadem ferocia qua prius lega-  
tis responderat / castris egressus sequentes se suos, vt quisq̄ primū  
se offerabat / ita eum in ordinem collocabat / magis temere tumul-

erantii more, q̄ ex instituto militari, Itaq; armorū quidem genus par vtrunq; erat/ordo vero& disciplina longe dispar, In altera enī acie omnia instructa, prouisaq; nō ad pugna modo sed ad subsitos etiam fortunę casus, In altera nulla fere species militaris discipline. Cæterū hos ira/illos conscientia stimulante/magno virinq; ardore concursum, Et a principio quidem aliquamdiu ancipiti fortuna pugnatū accurrentibus vbiq; ducibus/& suos per omnia spei metusq; extrema, cohortantibus/sed cum seruatū ordini bus recentes fessis, integri faucis, ab Hunniadiano vbiq; substituerentur, Ladislaiāni aliquādiu extracto certamine/cum sine intermissione pugnantibus & lassitudine confecti/tandem referre pedem sensim cœpere, Quod animaduertens Hunniadianus, Nicolao quem ad fortuitos casus in subsidijs locauerat signū dedit/& totis viribus adortus iam tum nutantem aciem/utpote collectorū temere nec castra nec ducem satis noscitantum/quibusq; tam ignotū vincendi decus, q̄ fugiendi flagitiū esset, in fugam vertit, Multi & in plio & in fuga cęsi/inter quos pleriq; auctoritate atq; opibus insignes/sed nec pauciores aut inter fugiendū aut in castris capti, Ladislaus vero multis in locis effusam suorū fugam cohibere frustra conatus/tandem cū paucis elapsus cum magis quę vitanda essent, quā quibus fideret, animo succurrerent nullibi prius se credere ausus est/q̄ Strigoniū ad reginam magnis obliquisq; itineribus puenit. Hunniadianus vero re bene gesta retro qua venerat ad Vladislau cum captiuis & præda redijt, Ille captiuos haud sane duriter increpitos fideiq; & iusturandi admonitos. Preterea cognationis quę ppter cōmunia vetustæ originis primordia inter Polonos Croatięq; & Dalmatię cultores esset/quasi contra sanguinem suū arma sumpsissent in custodiā tradi edixit/deinde ad laudes & munera quibus Hunniadianū Nicolauq; affectit/dignitatem etiam adiecit declarato virosq; transiluanie duce. Cæterū quia in Hunniadiano maior eminebat indoles/ad res bellicas ea potissimū oppida quę Turcis obiecta erant/illi cōmisit & copiarū quantū res tunc sinebat/assignauit/vt nō solum sua defendere/sed per occasionem etiā fines hostium transcendere atq; operepretiū facere posset, quod postea sepissime fecit, Et Turcis quidem magnū de se terrorem incussit/

apud suos vero ingentem spem excitauit, Multa tum prudenter/tum foeliciter a Vladislao constituta, Eum aut virum ad id negotium diuinitus delegisse, Euentus tandem indicauit/vt esset qui rem Christianā prolapsurā sustineret post paucos dies captiuo omnes liberaliter dimissi/pleriq; etiā viatico alijsq; rebus necessarijs aduti/qui grato animo fidelem subinde operā regi in multis acti onibus p̄stiterē. Cuncq; pollicerent ex ea parte ad quā acie debellatum fuerat/reconciliaturos se Vladislao quoscūq; victoria nō attraxisset, Missi sunt cum primoribus eorū Nicolaus Lassonia nus & Sanoceus vt ciuitates vna circuitent/& populorū animos a Regina auertendo/ad Vladislau acclinarēt/breui fere omnibus persuasum/nō alia re magis q̄ repetitione cōmuniū inter se primordiorū atq; sanguinis. Nec solū fides sed pecunia etiā impetrata in stipendiū militibus quos ad reprimendos conatus Giscrę conducendos apparebat. Non enim eque foeliciter ex parte illa res gerebat a Ioanne Pereno/quippe quod Giscra p occasionem magnas plerūq; prædas abigebat/Scepulsensemq; agrū ferro & igne prope ad vastitatem multauerat/nonnulla p̄teia oppida interceperat & diripuerat/Inter quę Emperiasciū Scharuscū Clitium/quod aliquandiu obsessum/per cuniculos tandem expugnauerat/id oppidū in monte sitū velut specula Cascouie imminet, Et plærq; illinc clades ad id locorū illatę Giscranis/dum aut prædatū proficiscerent/aut p̄das abducentes in Cascouia se reciperent, Non deerat tamen opportunitatibus suorū Ioannes Perenus/& aut per insidias hostiū carpebat copias/aut in aperto illis occurrens/& particularia certamina cōmittens/pro varietate locorum & fortunę interdū victor/Interdū etiam victus abibat/Nec segnius aut infrequentius q̄ Giscra in hostilem agrū prædatum incurrebat, Cæterū cum per omnia tentamenta ageret de recuperandis amissis oppidis nullibi fortuna affuit/circūactusq; est annus irritis conatibus. Regina aut vbi omnes p̄ces adhortationesq; consumpsit suadendo Ladislao q̄ arma rursus indueret quia nō esset viri nō sapius fortunā aggredi/& frustrata spe semel statim animos submittere, Nullibi sepius euentū variari q̄ in bello/vbi minima quęq; dictu maxima momenta excitare solerent. Tandem agebat vt instaurando exercitu pecunias sibi cre-

deret, Sed neq; illis impetratis in laurini ad suos perrexit nec multo post cum renunciarer, Boemos de pficiendo sibi rege agitare, vt in fide posthumi ac sua eos retineret in Austriam comigravit, Quo cu eam Ladislaus sequeret a Frederico captus est/habitusq; in custodia donec petentibus id impensius Hungaris Rex eu redemit/quanti Fredericus extimauit, Interea subsidia ex Polonia petita a Vladislao numero & apparatu insigni aduenerant/Itaq; principio insequentis anni licet annonae grauius laboraret hyemsq; perniciosse rigeret/tamen quia festinabat animus ad pacandu Regnu vndiq;/Vladislaus Cascouia versus e Buda mouit/cui eu multo inferior multitudine ac robore copiaru Giscra esset/nul libi ausus occurrere/intra muros se continebat, Itaq; oppidis que priori anno vel defecerant vel intercepta fuerant/haud difficili conatu in potestatem redactis/instituerat Rex pficisci expugnatu Cascouia/caeterasq; subinde vrbes que a praesidijs Regine tenebantur/vt si quid postea innouaret a Turco paribus illi viribus posset occurrere, Sed veriti Hungari locoru pproximitatem pbituram Regi occasionem transcendendi in Polonia/vulgata fama q; Regina de pace cogitaret/quasi temerariu foret bello ea quaerere que per concordia facilius consequi possent/Budam reuertiprsuasere dimissa illic copiaru parte/ad belli reliquias psequendas ab initio cum vulgaret regia expeditio/timuerat Fredericus/ne expugnatu vndiq; regine psidijs & recepta in ditionem omni Hungaria/bellu mox in Austria a Rege transferret/ppter sacram coronam/quam apud se deposita a Regina seruabat/ferurq; de illa restituenda secum aguisse, Sed cu audisset postea dimitti exercitum remq; non per Regem sed per vicarios gerenda ad Cascouia recreatus eiusmodi cogitatione supersedit, Simul & Regina demissos animos extulit rursus/& cum antea pacis mentionem vtiq; non aspernaret/superbe respondit optimatu nuncijs/qui de concordia tractaturi ad illam prexerant, Sed & pestis que in regno grassabatur/pferrim Buda vbi eius mali vis adeo seuebat/contactu & curatione agroru vulgante morbos vt quotidiana tantu funera oculis/desperatio vero & mors omnium animis obuersaret, faciebat illi spem tantisper fore otium a bellicis actionibus/dum comode pparare posset ea que ipsa ex usu ad partiu suaru vires in-

staurandas arbitrabat. Vladislaus tamen vbi a regina pacem sperni percepit/nihilo segnius edixit/q; Cascouia oppugnaret/ Ioannemq; cui a Galero cognomen fuit cum non exigua peditum atq; equitum manu misit/vt se coniungeret cum pfecto Chelmarchi & comunicatis viribus & consilijs/Giscram subinde quocunq; se recepsisset/aut exturbarent, aut obsiderent, Giscra vero cu ciuitates que a Regina stabant, regia vectigalia volentes iam pridem penderent sibi/& percuteret moneta in Cremnicia, sub titulo & nomine posthumi/nouas copias ex Boemia conductas veteribus suis adiecerat, Non tamen regio exercitui adeo par erat/vt occurrendi in aperto viribus fideret, Sed in omnes occasiones Cascouie intentus expectabat videre quo se potissimu regis conuerterent/Inclinata itaq; illuc tota belli mole/summa vi vtrinq; oppugnabatur & defendebat, Et ab initio quidem eruptiones crebre fiebant ab Giscranis/comittebantq; particulares pugne/in quibus ex vtraq; parte multi cadebant, Sed non tam facile oppidanis q; regis erat interfectoru supplementa substituere/Itaq; cu numerus apud eos indies carperet/apperetq; haud satis virium tuendis morijs/tandem in vltimo discrimine affuturu raro admodu & non nisi magna suadente occasione/Giscra cu suis erumpebat/ad expugnandam igitur urbem necessitatibus humanis regis animu adiecere/ductisq; operibus & munitioibus circum firmatis/inclusos pene ociose obsidebant/maior erat intus hominum numerus, q; pro annone copia, Itaq; congestis in publicu omnibus quae esui forent pfecti sunt duo ex psidiarijs/& duo item ciues qui cibaria in singula capita quantum sustentande nature satis videbat quotidie expendere, Contrahebatq; mensure modus indies q; plus temporis & minus alimentoru superesse apparebat/donec cogente fame, nec ab immundis quidem animalibus alitinebat/in tolerabile suapte natura malum etiam desperatio augebat/q; non occurrebat vnde affuturam opem aliquam sibi pollicerent/Itaq; cum manasset murmur oppidanos de traditione agitare, varia erant psidiarioru consilia/idq; tantummodo remorabat fugam/q; impeditior apparebat, q; vt tuto possent euadere, Que cum ignorarentur a regis diurne obsidionis taedio affectis, urgente iam hyeme sine comatu elabi ab exercitu ceptu est, Et in ipsius victoriae

Fames

aditu, obsidio paulatim dissoluebat / præter quæ quæ alia Boemorum  
p̄sidia / quæ in ciuitatibus complicibus erant crebris incursionib⁹  
omnia circūuicina infestabant / vt regios ab obsidione ad tuendos  
suos auerterent, Nunciabat quæ Chelmarchū oppidū non solū pa-  
rum strenue defendi / ab illorū incursionibus / verum etiā defe-  
ctiois spectare consilia / Itaque cum Dux regius videret etiam in-  
iussu suo militem elapsurū / vt saltem in fide Chelmarchū retine-  
ret / dissoluta Cascouiæ obsidione / illuc p̄pere mouit, Sed id quæ  
irritū fuit / nam pridie quā eo peruenisset / Boemi admissi per pro-  
ditionem oppidū occupauerant, Cæterū etsi præsidij caput Ni-  
colaus Perenus / in primo tumultu cum plerisque ex suis trepide ex  
Chelmarchio effugerat / tamen retinentibus qui manserant p̄sidia  
rijs nonnullas turres / cum appareret si affuisset auxiliū facile pos-  
se oppidū recuperari / forte ita euenit / vt Podolinū peruenirent /  
nouæ copię, quæ a Polonis Regi submittebant. Ducibus Lau-  
rentio Zaramba & Nicolao Stora, quæ cum a Regijs per inter-  
nuncios ad Chelmarchū implorarent / neque dubia res videret / quæ  
excludere Boemos illinc possent / petitā tamen ab se opem negaue-  
runt / seu timentes iter subinde suū impeditius reddere / si Boemos  
p̄uocassent / seu quia priusquæ ad regem quo missi erant puenis-  
sent / minime equū videbat / aliquo se bellico negotio implicare /  
Itaque petitione suorū contempta / neminem lacessentes, inuicemque  
ipsi ab omnibus inuolati Budā peruenere, Capto Chelmarchio  
bellum ab ea parte conuersum est in Podolinū / vbi regij præsidij  
capit Nicolaus Comorocensis / & vtrinque per omnes conatus ar-  
tesque bellicas res gerebat, Ex parte vero altera Regina vbi victo-  
riæ suorū famā accepit / dissolutaque ad Cascouiā obsidionem / &  
ipsa elata ad Posonium mouit / quæ ciuitas infide ipsius p̄seuera-  
bat, Et si Vladislai p̄sidium teneret arcem p̄fecto Stephano Ros-  
gonio / quæ subito obsidere coepit fauentibus ciuib⁹ expugna-  
tionemque admirantibus, Sed cum neque equū videret in suos præ-  
das exercere / neque si id factū foret / pro ciuili ac militari multitudi-  
ne suffecturū cōmeatū / appareret / populos in Tarnouiensem  
agrū immittebat indeque omnis generis quotidianæ prædæ adue-  
hebantur / simul vt cōmode in Presburgo alerent omnes / simul  
vt Tarnouienē suarū rerum cladibus adacti a rege deficerent, Quæ

omnia Rosgonius per occasionem elapsus Budā regi exposuit /  
simulque indicauit quo in discrimine res foret / nisi subito frumen-  
tum milesque & apparatus reliquus aut p̄pulsandæ aut sustinen-  
dæ obsidioni necessarius in arcem mitteretur, Eum securo animo  
Rex esse iussit omnia in tempore affutura / ipse quæ ocissime ad  
p̄sidium reuerteret, Nec mora Andreā Tantzineū cū valida Po-  
lonorū Hungarorūque manu Tarnouia misit simul suos tutum  
ab incursionibus hostilibus / simul Presburgen agrū vicissim po-  
pulatū / & vt obsessis inferret per occasionem opem necessariā edi-  
xit, Ille impigre mandata exequens / frumento ac milite tum ma-  
chinis missilibusque varij generis in arcem submissis / illius potius  
de spem omnem Regine videbatur ademisse / sed & crebris popu-  
lationibus quicquid erat agri Presburgen adeo multauit / vt ve-  
rius obsessos quæ obsidē se sentirent, Crebra inter arcendas popu-  
lationes vtrinque certamina secebantur, cadebantque ex vtraque parte  
multi, donec actos in insidias hostes Andreas tam ingenti clade af-  
fixit vt parū abfuerit / quin vrbs quoque per tumultū / dum prose-  
quitur victoriā ab ipso caperetur, Ea strages reginalibus sinem  
excurrendi fecit / fossa itaque & muro subinde se tuentes / oppu-  
gnandæ arcis consilia ex integro per omnes artes machinationesque  
quotidie solertius agitabant, Sub anni finem agerrime omnino  
nutriebant / necessitasque & desperatio prope intolerabili impetu  
rem geri cogebant, Igitur coædificatis turribus ambulatorijs om-  
ni genere missiliū regios a defensione, phibebant / & muro quem  
crebris tormentoꝝ ictibus dienoctaque impetebant / locis aliquot  
detruncato ac diruto / nitentur summa vi aut per ruinas aut ad-  
motis scalis partem aliquā arcis occupare, Nec ad extremū Regij  
tam acres in se conatus substituisissent / nisi audito suorū periculo  
in ipso rigore hyemis Rex ex Euda accurrisset cum egregia vtri-  
usque gentis manu / eius aduentu & suorū animi erecti & Regina  
adeo consternata / vt copiarū parte illic relicta clam cum cæteris  
Viennam se receperit, Rex immisso in arcem subsidio tentauit vr-  
bem si forte in potestatem redigere possit, Tandem cū diu con-  
tinuata obsidio intus & extra omnia consumpsisset / appareretque  
in difficiliore anni tempestate non minus discriminis a cœli ac ter-  
ræ rigore quæ ab hoste affuturū / tumultuario opere instaurauit

quicquid munitionū hostis circa arcem labefactauerat / innoxē in  
Budam redijt / eodem tempore Poloni voluntaria manus nullo  
q̄ stipendio publico adiuta / duce Petro Odronosano in Hun-  
gariam transcensuri / arcebantur a Boemis / qui angustias in mon-  
tium iugis occupauerant, Itaq̄ illi die frigidissima cum lenta sed  
iugi pluuia caliginosa atq̄ ob id minime suspecta / p̄missis impi-  
gris robustisq̄ quibusq̄ iuuenibus a quibus resistentes / si qui for-  
te affuissent / obtruncarent / per solutas Boemorum custodias, Ne-  
mine omnino aduersante / saltum superauere / mox cum adorti es-  
sent expugnare Capustanū / quod oppidū non longe situm est a  
Baradino / accersente eos Rege / statim vt par erat omisso ince-  
pto / Budā se receperūt / nō sine laude atq̄ admiratione Hungaro-  
rum / & q̄ multi & q̄ opulenter instructi / Sed in primis q̄ inde-  
fessi opitulando Regi suo viderent, Vladislaus vbi omnes & sin-  
gulos pro cuiusq̄ dignitate ac meritis laudando bene de se spera-  
re iussit, Cascoviā misit oppugnatū, ex quo oppido frequentes  
& magne clades in ea regione quotidie inferebant / p̄rseueranti-  
bus in fide Regis / Poloni cōmissum sibi negotiū breui absolue-  
runt / & vt cæteris qui in præsidijis erant trepidatio incuteret / Bo-  
emos qui in manus venerant ad vnum omnes trucidauere, Interea  
nunciatur Tartaros p̄dabundos in Podoliam incurfuros / itaq̄  
Vladislaus qui post Regine fugam satis ab ea parte omnia tuta  
arbitrabatur, Bellū vero quod Giscra inferebat a regionis indige-  
nis strannue ppulsari videret / ne defensoribus vacuā Barbarorū  
incurfus Poloniā inuenirent, Odronosanū cum suis retro in pa-  
triam dimisit / quibus honoris gratia deducendis ad Regni fines  
nōnullos proceres Hungaros adiecit, Cum itaq̄ Agriam perue-  
nissent liberaliterq̄ ab Episcopo accepti licentius quā ratio tem-  
poris & vicini hostis solertia patiebatur / conuiujs hilaritatisq̄ in-  
dulgerent / seu quia numero ac viribus fidentes, periculū contem-  
nebant, Seu quia secundis rebus negligentia familiarior est, q̄ ad-  
uersis, Telephus qui per id tempus præsidij caput erat in Casco-  
uia ratus benegerende rei oblatam sibi occasionem, cū manu ex-  
pedita p̄fectus concitatissimo gradu per silentiū noctis illuc se re-  
cepit, Cūq̄ omnes custodias velut in media pace solutas inuenis-  
set, ab ea parte qua facilius ac tutius fieri posse arbitrabat, murū

nullo nusq̄ obsistente transcendit excitatoq̄ deinde ad terrorem  
nonnullis in locis incendio canentibus signis & velut in capra vr-  
be clamore sublato / inermes sopitosq̄ adoritur, Et primo statim  
impetu domos quā plures & Polonorū fere omnes currus tu-  
multuarie diripit, Cūq̄ hostes inter clamorem, cædem, popula-  
tionem, ignem, trepidi ac semisomnes vix arma expeditent, cū in-  
genti præda cæterarū rerum / sed & iumentorū atq̄ hominū retro  
abijt, Hungari vero ac Poloni tandem somno & trepidatōe dis-  
cussa / cum simul armati conuenissent, Nec difficile videret fugi-  
entem hostem assequi / & abactam prædam recuperare, Cursu ef-  
fussissimo ægre p̄pter impedimenta & lassitudinem properan-  
tes insequunt, Itaq̄ prius multo q̄ inclinare sol ceperat in occas-  
sum / cum instans a tergo exaudiretur hominū simul & equorū  
fremitus, Telephus qui suos nocturni itineris celeritate ac labore  
fatigatos sciret tum præda onustos atq̄ impeditos desperata fu-  
garad vires se conuertit / & in quo p̄pterea q̄ Leopoliē Palati-  
nus erat plurimū reponebat, seu redimi cogere tur seu p̄mutatio  
captiuorū aliquando fieri contingeret, Petrum Odronosanum /  
quem cum alijs captū abducebat familiari cuidam suo Soloma  
nuncupato cuius fidem satis vt arbitrabat cognitam perspectāq̄  
habebat / in propinquū oppidū perducendū custodiendūq̄ com-  
misit, Nec mora, vltima experienda p̄cipiens / impedimentis ad viā  
p̄missis / suos monet, Qui a tergo instarent, tumultuariā manū  
esse / inermes incompósitos & adhuc inopinatē noctis p̄teritē pa-  
uore fluctuantes, ac trepidos, Nonnullos etiam saucios debilita-  
tosq̄, Quibus cum tuendis se domivires atq̄ animi defuissent / te-  
mere postea p̄siliendo arma cepissent / quasi facilius foret in aper-  
to campo res suas pugnando recuperare / q̄ fuisset clausas intra  
urbem parietibus tueri, Quicquid aut periculi fuerat aut laboris  
iam esse exhaustū / & celeriter eundo & inopinantes inuadendo  
prædam esse in manibus / quā vtiq̄ multo facilius foret inter pa-  
res vires defendere q̄ fuisset rapere, Sed & multos ex hostibus te-  
neri vinctos & eosdem magis strennuos / quos non somnus, nō  
metus, nō subitarius tumultus a conferenda manu auertisset / qui  
supererant / vino adhuc somnoq̄ graues aut vulneribus afflictos  
esse, regendisq̄ tantūmodo equis vix satis aut virium aut animi.

habere, Quae etiam si paria essent caetera/inter tam dispari causa pugnantibus/fortiores esse debere/qui sine spe venie de vita dimicarent/et illos quos modice abactae praedae dolor armauisset, Meminissent eorum quae in suae gentis praedarios paucis ante diebus ad Cascouta foede ac crudeliter commissa fuerant, adriterenturque pugnando acriter virorum fortium exitu vitam relinquere potius, quam se capi paterentur per ignauiam & trepidationem/ut veluti pecora per ludibrium postea trucidarent, Quo maiori impetu in hostem ferrentur eo minori discrimine partem praedam retenturos/multoque incolumiores abituros, Superuenerant iam hostes itaque conuersus in eos Boemus magnis animis ac viribus impetum quo in se ferrebantur excepit, propulsatque tam acriter/ut neque in equis neque in hominibus praeteritum laboris lassitudo appareret, Suggerebat vires cum venie desperatio tum retinende praedae cupiditas, Polonos autem & Hungaros non iactura solum rerum suarum/sed verecundia etiam stimulabat, Turpiter se deprehensos putantes & a paucioribus inter vinum somnumque rebus suis exutos/vnicamque esse illius abolende maculae/rationem si vincerent, Pugnatum igitur aliquamdiu accipiti Marte, Cunctaque utrimque multi & vulnerarentur & caderent, Tandem lassitudo peruenit/ut Telephini loco cederent/in fugamque verterent/in qua multi trucidati/multi equorum pedibus obruti praeda omnis recuperata, Telephus autem cum plerisque Australibus Boemisque viuis in potestatem venit, ductusque est Agriam & custodiam traditus/at Soloma suorum fortunae ignarus & commissi sibi Odronosani cura sollicitus ut quam celerrime se in tutum reciperet, Nicolai Zuderis quae proxima erat/arcem petiit, Is paulo ante ad Regiam defecerat/itaque putans oblatam sibi occasionem reconciliandi se Vladislao cuius auctoritati & rebus post Reginae in Austria commigrationem videbat plurimum accessisse/captiuum quem propter generis nobilitatem auctoritatemque inter suos non iniuria magnificendum putabat paulo post Budam perduxit ad Regem atque eo munere defectionis veniam impetravit/in tam praecipiti & diuersa fortunae commutatione/nox casus, trepidatio, impetus, multa tulit aut inuisitato genere mortis/aut rapiendi oblitendi que conatu varie memorabilia, Inter quae id ut maxime literis prodendum ita etiam maxime miserabile, Ex media sorte

te populi forma & iuuenta florens Agriam suae conditionis atque Amantissimi  
aetatis iuuenulam perditae amabat mutuoque foelici sorte amabat/ exemplum  
conflueuerat vero seruatim occasionebus se ad eam noctu recipere desideriumque suum, non tam fructu amoris satiare quam nouis semper alimētis augere. Cum itaque direptio ciuitatis apud amores suos ipsum deprehendisset/ratus forsitan discurrentium ad praedam atque eodem tumultu esse ebriorum/ propterea quod largius quam sobrios deceret, pridie vino indulgeri viderat/ Non statim ad primum clamorem exiit deinde cum non solum clamor & strepitus armatorum augetur, sed mulierum quoque eiulatio puerorumque vndique ploratus maior quam pro compotantium rixa & iurgio discriminis aut mali grauioris trepidationem incuteret/quo euocabat conturbatio/ praecipere se voluit, Sed retinente amica/ & ne recta properaret admonente/ nesci domesticos quoque alios idem tumultus exciussit casu in eorum aliquem ageretur/ per fenestram in vestibulum domus se dimisit, Quem ut foras emitteret illa ex diuerso per scalas prope subsecuta ostium reserauit/ cum superuissent iam hostes ex parte altera/ mox foribus demolitis/ irruerunt, Eredientem igitur armati gladiis vulneribusque excipiunt, Eo etiam acrius, quod ipse cum ferro intrepide per totam trepidationem stricto prosilierat, Non tamen statim concidit etsi multis magnisque vulneribus percutitus/ sed acriter se defendens, duos prius obruncauit/ sibi mulier dolore ac desperatione plusquam viriliter elata statuens nolle amanti suo superuivere/ viribus quantas amor iraque & desperatio dadebat/ vni ex militibus qui exanime corpus circumstantibus gladium extorsit/ furioseque insultans antequam cohiberi posset plerumque vulneravit viris ex diuerso turpe ducentibus si ferro cum foemina decertarent/ tandem comprehensa ubi ferociae qua concita debachabatur stimulum indicauit/ gladio quem vltura amantem arripuerat pectus suam transsodit, Et ut super cadaver vita sibi carius occumberet in partem in qua iacebat se praecipitem dedit/ tanta militarium animorum admiratione, quam caeteris commilitonibus, cum praedam discedentibus/ illi quos ad eam domum fortuna congregauerat, vacui & mirabundi pene in manibus hostium remanserunt, Similem ac Telephus casum prope sunt eiusdem diebus Caica & Comorenensis quorum ille Brosonitiam hic Podolinum praedio tenebat, Na  
h ij



cum explorando comperissent oppidū Emperiasciū negligenter  
asseruari/vacuūq; esse defensoribus eductis secū ex praesidiarijs  
quibus preerant/fortibus expeditisq; quibusq; militibus, q̄o  
cultissime silentio noctis illuc se receperunt/scalisq; muro admo-  
tis velut in suas munitiones/non in repugnante in oppidū pene-  
trare, Nec mora vbi clamor primū, deinde cedes/non tam exci-  
tasset hostem, q̄ sensibus alienatū, nec ad arma discurrere, nec pro-  
uidere quicq; sineret/quasi per otium & licentiā omnis generis  
praeda suos onerare/forte die p̄cedenti quinquaginta Boemi  
p̄fecturi ad Giscram copias congregantem vt Richnonam obsi-  
deret substituerant in Emperiascio, ab hijs vt fit in re trepida dum  
saluti quisq; suae, non quo debet, sed quo maxime potest, modo  
consultit, Turris que egregie munita erat dum Poloni oppidum  
diripiunt occupata strenue defendebat, itaq; cum eius expugna-  
tio difficilis appareret, timerentq; Poloni Giscram qui in p̄pin-  
quo erat/cū exercitu suis accursurū, nec suffecturos se putarent/  
tuendo oppido q; non totū haberent in potestate contenti praeda/  
retro qua venerant abiire, Non segnius q̄ cogitauerant, Giscra  
vbi ad eum suorum clades perlata est p̄parato instructoq; iam p̄-  
dem milite illuc accurrit/ex improviso vt assolet victores oppres-  
sus in negligentia hilaritatis rei bene gestę, Ceterū cognita festi-  
natione qua retro praedam agebant/breui a tergo eos assecutus  
non solū quia superior copiarū numero/ sed etiam quia sui re-  
centes atq; integri/facile omnes fudit, fugauitq; Nec oblectatio  
cedesue fuit: nam fessi ac praedae onere laborantes, Poloni vix  
primū clamorem hostis substituere capti Caica & Comoroceñ,  
cum paucis alijs quos subita fuga eripere ab hostiū manibus mi-  
nime potuit, Giscra vero vt erat dux belli acer victoriā sequens ad  
Brozonciam castra mouit, capto enim a se praesidiū illius capite/  
subite illius deditiois spem nō frustra conceperat/sed cum inue-  
nisset oppidanos ad seruendū paratiores q̄ crediderat/cum suis  
abiturus re minime tentata apparebat/verum aut casu aut huma-  
na fraude in altera arce/nam illic duae sunt/incendū exortū com-  
pulsit defensores ad alteram confugere/moxq; ne quid tale illic in  
ea quoq; contingeret, Imperiū hostis pene vltro suscipere, Quo  
ex euentu visum est fortunā iusta lance partis vtriusq; gaudium

& merorem adaequare eodem tempore voluisse/Poloni deinde  
nouum p̄sidium submisere in Podolinū, & Luboliam, Giscra ve-  
ro ab ea victoria oppugnātū Richnonam p̄fectus/ex omnibus  
ciuitatibus que posthmo fauebant, exciuit auxilia:& cū Poloni  
repugnarent moeniaq; acriter defenderent/obsidione expugnatu-  
rus circumfudit exercitū, murosq; tormentis ac machinis admo-  
tis quassare cepit, & diruere, Sed quicquid interdū solo aqua-  
batur, nocte opere tumultuario instaurabant obsessi, distractaq;  
est in menses aliquot oppugnatio, Tandem cum vrgerent huma-  
nae necessitates non minus q̄ hostis, nec quicq; aliud necessariam  
deditioem remoraret q̄ q; Agriensis Ep̄s affuturus cū auxi-  
lio ferebatur, Cessante illo diutius q̄ aut fames aut iam impigra  
expugnatio ferri posset/pacti vt cum armis rebusq; alijs suis in-  
columes abirent, vacuam arcem tradidere, fides Polonis seruata:  
post quorū deditioem illico Agriensis cum exercitu supuenit/  
& se non procul ab Giscra cōmuniuit, quasi mox totis viribus  
decertaturus, Sed licet per occasiones vterq; alter alterius copias  
placitūq; carperent: generali tamen pugna conferendisq; signis  
abstinebatur, Nam & Giscra foelicitatem aliquot annorū vnus  
diei fortunę cōmittere nolebat, Et Agriēñ haud qua q̄ suis fidēs,  
quod maiori ex parte tumultuaria manus & militaris disciplinae  
rudis, tutius arbitrabat cunctando in locis iam pridem fessis diu-  
turna obsidione redigere hostem ad inopiam rerum omniū, q̄ vi-  
res experiri, Itaq; cum neq; lenius neq; serius q̄ sperauerat Agri-  
ēñ, Giscra & sui penuria alimentorū premi inciperent, futurūq;  
plane constaret, vt aut nullomodo aut non nisi cum summo dis-  
crimine perseuerare in eo loco possent/nulla insigni pugna com-  
missa redire in Cascouiā, Nec multo post ceptū est inter Giscrā  
& Agriensem agi de concordia, multisq; hincinde variatū prius  
conditionibus: tandem coniuncta Giscrae per matrimonium Ep̄i  
nepte: non solū pax sed affinitas etiam inter eos inita est, Id bona  
ne fide factū fuerit vulgo addubitatū, Tum q; reginae vt oportu-  
it approbatio subinde non accessit, Tum q; relaxandis vtrinq;  
captiuis fidem Boemi violare, Ceteris enim ad suos dimissis,  
Caicam & Comoroceñsem de quorū etiam libertate transactū  
in pace fuerat, retinere, Sed & post concordia Giscra intercepti

oppidū quod in Scepusio a focero suo tenebatur, p̄dasq; & captiuos ex illis qui Regi fauebant per occasiones atq; insidias abigere perseuerauit. ¶ Disceptabat per id tempus de sacrorū generali antistite a Christianis / & erant qui Eugeniū in Italia a collegio Cardinaliū electū / & qui foelicem in Germania quem Basiliensē conciliū designauerat, pro summo pontifice comprobarent sequerenturq;. Multi etiā principes regesq; & nationes inter quas Hungari & Poloni tam ancipitis controuersiae finem expectantes sententiā suā dissimulabant, Cærimonias interim ritusq; quales a maioribus suis acceperant / religiose obeundis sacris continuando. Cum itaq; nō solum eos, qui ex diuerso stabant, sed etiam qui ambigua deliberatōe suspensi, & studia sua occultantes, neutrum alteri præferēbant, tam foelix q; Eugeniū diuersis artibus sollicitaret, sibiq; acclinare niteretur / ab utroq; legatio diuersa eodem tempore venit ad Regem, Et foelix quidem fretus vinculo sanguinis quo Tridentinus Ep̄s Alexander a ducibus Masouie oriundus, Vladislao coniunctus erat, illum iampridem a se cardinalem designatū potissime idoneū duxerat / cui partes suas committeret / ut si parū causa ualisset propter pp̄nquitatem saltem nō aspernaretur. Ab Eugenio autē uenerat Iulianus Cæsarinus etiam cardinalis / & hic quidem urbem Romā non solum diuinitus electum locum, sed Petri & Pauli aliorūq; innumerabilium Religionis fundatorū sanguine consecratū in quo crearetur præsideretq; maximus pontificū, Sacrosanctū Cardinaliū collegium legitimā iugemq; successionem, tum de more habitam / & ab illis quorū res esset, electionem: præterea totius Italiæ consensum / & Græcorū uoluntatem iudiciūq; pro Eugenio allegabat, Nihil aliud ex parte altera esse dicens præter tumultū perditorū quorundam / quos fortunis suis p̄ligatis abiectaq; dei & hominū uerecundia, Spes nouarū rerum sine auctoritate, sine ordine, sine causa, uelut ad nundinandū sacra congregasset. Ille autē ex diuerso nō locum, sed puritatem animorū, uitæq; sanctimoniam pertinere ad religionem dicebat / nō referre ubi esset dicereturue summus pontifex, Sed quis & a quibus, nimis in arcto circumscribi columen Christianæ professionis / si eius caput non nisi Roma & creare possit & capere. Quid futurū si ea urbs aut possideret a Barba-

ris, ut alias contigit / aut omnino dcleretur, Si fortuna loci ad rem que tota in animis est momentū aliquod habere posset, Hierosolimas sanctiori multo, q; Petri & Pauli sanguine consecratas, Illic religionis nostræ uerissimū caput, Immortalitatis nostræ omnia mysteria constituisse, Illic summi sacerdotij prima successionis initia / & tradita & suscepta / non humano aliquo casu, ut in Petro factū & Paulo, quorum hic tanq; reus Romā perductus, ille Simonis magicis uanitatibus attractus, sed uoluntate electio neq; diuina / quo ad Cardinales non animaduertendos ex titulo & nomine, que lasciuientis fortunę fauor etiam immerito cuiq; conferre posset, Eos etiam si urbem Romā nunq; uiderint, nunq; titulo Cardinalis insigniti sint tamen ueros esse apud deum religionis nostræ cardines & fundamenta, quorū doctrina, uita, mores, actiones, deniq; omnes, cum religione consentiunt, Nihil in teresse qua quis sit fortuna, & dignitate / deum enim nō que extra hominem sunt / uerū animos ipsos intueri atq; expendere / de q; hijs que ad sacra pertinent / nō fortunati sed optimi cuiusq; iudicium comprobare / sed neq; multū consuetā cærimoniā eligendi in urbe aut possessionem Romanę sedis ad ueram diuini uicariatus successionem attinere, ubi cunq; bonorū cœtus conuenisset diuini spiritus sensum adesse intelligi debere, Et que dicta, acta, constitutaq; illic essent, ut ab eodem spiritu manantia accipienda, Præterq; quod temerariū etiam periculosum esse præ paucorū obstinatis animis, quos nihil aliud q; mala conscientia contumaces redderet, publico Christianæ reipublicę consilio nō adherere, Non dubitare aut Eugeniū, aut qui illum sequerent / uel de sua, uel de concilij auctoritate / sed intelligere / nō posse se & in religione eminare / & ab ea animoq; & uita maxime abhorrere. Si non nisi pro religione solliciti essent / nequa q; aduersaturos concilio, cuius nō alius finis q; religionis sanctitatem dignitatemq; conseruare, & augere / uere sanctos pontifices qui ad id locorū ecclēsię præfuerant, Nunq; tantam rationem habituros fuisse de concilijs, nisi intellexissent, id quod ad omnes ex æquo pertinet / omniū iudicio & consensu moderandū, longe q; altius posse prospicere ea que uerissima saluariæq; sunt in rebus diuinis, ab uniuersali Christianorum iudicio / quā a paucis Romanis sacerdotibus aut metro-

Concilio  
rum au-  
toritas

polis eiusdem episcopis/hinc nō minus fere q̄ quatuor euange-  
listis tributū semper & tribui ab ecclesia quatuor concilijs, Niceno  
scz, Constantinopolitanoq; Ephesino, & Calcedonenſi, in quib;  
bus præter alia multa diuinitus ad decus amplitudinemq; religio-  
nis constituta/confutatae essent & explosæ hereses nephariæ ac per-  
niciosissimæ, quibus professionis nostræ vera fundamenta sub-  
uertebantur, Siquidem Niceæ Arrii, Constantinopoli Macedo-  
nij, Ephesi Nestorij, Calcedoni Euthichis impietates conuictæ dā-  
natæq; reliquorū quoq; conciliorū subinde omnia decreta suum  
semper pondus suā maiestatem tenuisse, Non postulare qui præ-  
sdebant Basileæ, vt de vniuersorū salute decq; vel in primo vel in  
quocumq; alio ordine religionis nostræ emendandis sibi crede-  
ratur/quod temerariū esset atq; improbū/sed ad disceptationem  
iudiciūq; illorum, omnes quorū interesset aduocare/quibus sepe  
iactatis vtrinq; & a Rege ac suis auditis/in comprobando hoc  
vel illo summo pontifice neutri legatorū est assensum, Cæterum  
quia Iulianus ad ea quæ ad rem diuinam spectabant/adiecerat in  
testina certamina quibus arx & præsidij Christiani nominis Hū-  
garia vastabatur/male affectū habere Eugenium/cæterosq; qui  
rem Christianam saluam vellent/suaseratq; deponenda arma per  
concordiā/cuius æquas condiciones inuenturū se speraret/si cū  
bona vtriusq; partis venia tentare licuisset/vbi planū factum est  
ei nihil omissum a Rege esse quod ad pacem facere videri pos-  
set/multasq; legationes subinde frustra ad Reginam cōmeasse.  
Concessum est vt quantū in ea re posset experiretur, Ille postq;  
Regis animū a quietis consilijs minime abhorrentem vidit/pro-  
fectus ad Reginā/cum de utilitate pacis decq; incomodis belli, di-  
scriminibusq; differuisset ea, quæ putauit ad id quod intendebat  
pertinere, Sexus illam conditionisq; suæ admonuit & quā de fa-  
cili populorū studia cum fortuna mutarent/nō esse eius quæ pau-  
loante experta foret/quid paucorū tumultus posset/contra pene  
vniuersorū consensum/in eo bello p̄seuerare/in quo viribus mul-  
to & facultatibus esset inferior/stare ex parte altera omnem vim  
Polonorū & cum illis maiorem partem ex Hungaris/quorum  
opes & auctoritas, in Regno emineret, hominū armorūq; & iu-  
mentorū satis esse reparando exercitui/si quid aduersi contigis-

Iulianus de  
Cæsari-  
nistractat  
pacem

set: partibus autē suis adesse paucos præter militem conductitiū,  
cuius fides non ex affectu sed ex prædico penderet/præterq; quod  
initia affinitas inter Giscram & Agriem merito ei suspecta esse pos-  
set. Ea quoq; quæ satis firma sibi & apparata viderentur in vnus  
prælij ancipiti fortuna exposita esse, vixq; sperare posse repara-  
turam se rursus ad pugnā vires, si semel acie vinceretur/victurū  
quidem posthumū diuissime: sed considerare oportere q̄ in nu-  
merabilibus casibus humana vita subiaceat & quo minus robo-  
ris in ea ætate esset aduersus malas valitudines, eo facilius extin-  
gui solere/magisq; timendum/q̄ subinde sibi/quā adultis dua-  
bus filiabus suis fortunā repromitteret. Cum etiam quos spes &  
gratificatio posthumi tunc in fide retineret/orbitas regni esset in  
contrariū auersura, Satius multo præcauere ne si præmatura fata  
filium Regno subduxissent/filiæ quoq; excluderentur:sed saltem  
altera illius veluti vice regnaret, Inter marē & fœminā quo ad  
parentes nihil interesse præter sexū/in Vladislao esse illa omnia/  
per quæ reginulæ vtriq; aliquando coniugandæ/merito ab ea ge-  
ner esset expetendus. Temporis vero & rerū conditionem vtrosq;  
q; ad affinitatem nō solum inuitare, verūmetiā quadam veluti ne-  
cessitate vrgerē/ad extremū meminisse debere viri patrisq; sui/  
quibus præter diuinos honores cætera omnia cum summa fide  
tribuisset: Ea gens, quæ periclitatura erat, nisi ad pacem animū ad-  
tecesset/indulgendum fortasse aliquando viris/vt pro tuenda aut  
augenda dignitate vnus/populorū multorum salutem in discris-  
men adducāt. Muliebris certe verecundiæ non esse/opportunitati  
ac saluti tot de se bene meritū vrbium & populorū præferre in-  
certas spes vnus infantuli/famā hominū extimescendā / sed &  
dei immortalis vltionem/si per eam staret/quo minus a nefario  
bello & Christianis rebus maxime periculoso absisteretur. ¶ Ad  
ea Regina/satis se suas hostisq; facultates nosse inquit & quantū  
vel vires vel fortuna possit in bello non ignorare. Cæterū minus  
flagitiosum dolendūq; esse resistendo exturbari, q̄ per ignauiam  
& vanū metū Regno excedere/iustam esse causam suam/necq; ab  
futurum vindicem iusticiæ deum/filium vero incolumem esse/ac  
deo propicio fore. Qz si malum fatū contra spem quicq; affer-  
ret/nouā rem noua consilia p̄bituram/Hungarorū quidem me-

Reginæ  
rūsum

rita in se ac suos ingentia esse, Sed quo maiora erant eo magis sibi annitendum ne cogentur in ditionem ipsis inuisam degenerare / si tamen sine caede & sanguine id fieri posset / nihil esse quod mallet. ¶ Sub hæc verba Iulianus, collaudato Reginae animo / & q̄ muliebriter bellum nō expauesceret / si necessario gerendū foret / & qd̄ concordiam, si modo equa offerretur, nō aspernaret / de pacificationis forma cœpit cum ipsa agitare. Cæterū multis vtrinq̄ conditionibus in mediū adductis prius, ac repudiatis / cū maternū animū æque adulta filiarū ætas / atq̄ infantis cura sollicitum haberet. Tandem adacta est Regina, vt consentiret has simul leges & stabilimenta concordie ad Vladislau perferri, Ante omnia q̄ alterā reginularū ipse, alteram Cazimirus qui tum Lituanie præerat, vxorem duceret : & Cazimiro quidem expensuram Reginā dotis nomine centū & viginti milia aureorū : Vladislao vero collaturā ducenta milia in terra Silesia iure pignoris obstricta cessurāq̄ iam tum illi possessione, reseruato sibi redemptiōnis iure / q̄n̄cunq̄ cōmodū fuisset : Quod aut̄ ad Hungariā attineret, Vladislau mox sese Regio titulo abdicaret / p̄curationem ac tutelam vsq̄ ad integram posthumi ætatem retineret / vbi ille adoleuisset, q̄ & p̄curationem dimitteret. Q̄ si intra pubertatem aut quādo cunq̄ postea sine liberis posthumi decedere contigisset / cum Regio titulo ius atq̄ arbitriū Regni ad Vladislau reuertetur. Cæterū compensandis impendijs ea in expeditione factis : terra Scepusiensis p̄petuo iure adijceretur Polonie regno / Hungari vero sponte ac bona fide antiquarent / quāmcunq̄ actionem & ius quod aut in Podolia aut in Valachia habere se crederent. Accepisset Vladislau sine dubio conditiones tam sibi q̄ Regno suo cōmodas, Et erant ex Hungaris multi qui aut externum bellum timentes, aut intestinū execrantes / non fortiter sententiam Reginae impugnabant. Cum tamen agi appareret de facultatibus atq̄ amplitudine Regni / placuit aut per nuncios aut per literas eorum quoq̄ procerū, qui præsertim nō erant voluntates exquiri, a quibus, vt fit, pro cuiusq̄ ingenio allatae sunt sententiae / non solū variegatæ sed omnino etiā diuersæ / cum forent qui iniuriōsiores quoq̄ conditiones domi p̄ferendas censerent / dūmodo foris tuti essent : & qui nullam omnino concordiam habendam dices-

Iuliani  
ba ad Re  
ginæ re-  
sponsum.

Conditio-  
nes pa-  
cis & pa-  
cta dora-  
lia

rent, nisi q̄ arma cōstitissent, Itaq̄ quo magis aut timide nimis, aut periculose aliq̄ censebant / eo postq̄ recitata est sententia Hunniadiani maiori assensu omnium accepta est. Cum nihil in vtrāuis partem affectatū contineret : Scribebat enim / videri sibi, p̄pter imminens a Turco negociū / neq̄ repudiandā pacem temere, neq̄ tamen amplexandā cupide : Et si natura sua pax semper bello sit anteferenda / neq̄ omnino aliam ob causam gerantur bella q̄ vt pace frui liceat / concordie tantūmodo conditiones recte animaduertendas. Et si iniquæ offerrent cōmodiores exigendas : quæ si impetrarentur, nihil satius, q̄ inuicem domi in gratiā redire, Et depositis intestinis armis pugnare foris. Si vero Regina p̄seueraret iniuriæ id foedus in quo sui suorūq̄ habita ratione, membra regni nō solum ad tempus possidenda externis traderet verum etiā a corpore suo perpetuo alienaret / omni ope resistendū censere. Nō animū non vires defuturas, ad extorquendā æquam pacem minori etiā sumptu q̄ foret impendendū pro concordia / quæ tunc offerebatur. Itaq̄ Iulianus rursus ad Reginā profectus pauca quædā in prioribus conditionibus cōmutata retulit, Sed cū neq̄ ea Hungari p̄barent modo hac modo illa cautione variata, vltro citroq̄ multoties frustra cōmeauit. Tandem vero vt quod vltimū erat experiretur / vtrinq̄ impetravit / q̄ in Iaurinū Vladislau ad Reginam p̄ficisceretur / si forte p̄sentia & mutuū colloquiū ad concordiam inter eos esset efficacius, q̄ alienæ persuasiones. Postq̄ conuenere, post mutuā admirationem / cum in alterius ætate tam tenera procurationi & tutelæ tam amplissimorū regnorū paritudoles emineret, Alteram vero præter ætatem iam grauem / animi magnitudo in periculis / maximisq̄ quibusq̄ actionibus explicandis / venerabilem redderet / primi congressus vt par erat quærelas purgationesq̄ mutuas habuere / asseuerantibus vtriusq̄ ex diuerso contra ius fasq̄ ab altero violari / armaq̄ necessario nō sponte sumpta, Tandem cum dies aliquot de concordia colloquendo cōsumpsissent / sic ab inuicem discessere, vt conciliatos apparuerit / p̄pter ditissima munera, quibus se mutuo benignissime p̄secuti sunt : quo tamen ordine arma deponenda essent / nō est vulgatū / Id plane constitit Reginam paulopost Budam profectā / q̄ cum fecisset, emissio prius Ciliae Comite e custodia, in qua sere ab ini-

Hunnia-  
diani sen-  
tentia

Iulianus  
conditio-  
nes refor-  
mat.

Conueni-  
unt Rex  
& regina

quo belli seruatus fuerat / pax firmata est, & expressa, cuius dñi forma discutitur, Vladislai virtus ac dexteritas in agendis mire acclinauerat in se Reginae animū, manauitq; murmur / datq; in id mutuo fidei, qd Vladislai libere in Hungaria regnaturus foret / si modo aut precib; impetraret, aut armis extorqueret / sacrā Hungarię coronā, & posthumū, a Friderico Cesare, qui post Alberti mortem, fretus reginæ viduitate, infantis patrimonio in Austria abutebat. Cæterū vbi Regina in Laurinū redijt, leuiter ægrotare cœpit / ac triduo post torminibus interijt / non sine veneni suspicionē, propter mortis celeritatem / sed vt de veneno addubitatum / ita quantum exterioribus signis licuit deprehendere id maxime comperit, Vladislai scilicet ægerrimo animo mortem eius tulisse, frequenterq; asseuerasse / sublato velut obside ac stabilimento pacis, Boemis rerum nouarū cupidis, non de futuris causis machinandi contra foedus, vt bellū instauraret. Nec secus accidit, paulo enim post cum oppidis simul omnibus que præsidij eorū tenebantur ad Cæsarem defecere, Rursusq; non ex insidijs sed vt aperta ceperunt regijs partibus insultare. Eodem tempore apparatu & numero hominū insignis legatio venit a Turco, magis vt fama tenuit exploratū / quis status esset rerum in Hungaria, propter intestinū bellū / de cuius euentu maxime sollicitus erat, qd crederet ea que postulabat impetrare. Quandoquidem Hunniadianus cui cohibendarū populationū Turci curam cōmissam fuisse diximus / nō solum incurrentis impetū sæpe submouerat / sed foelicitate etiam & virtute sua fretus in agrū hostilem populationibus ipse irrumpens / occurrentibus sibi Turcis haud sane ignobilis clades intulerat / & fortuna sapienter vtendo paulatim extorserat / vt non tam vincere, qm vinci se posse sentirent. Itaq; cum fere eisdem verbis, quibus ad Belgradū regij legati dimissi: tunc etiam offerretur foedus / eiusq; velut obses postularet aut Belgradum aut annuū tributū / supueniente nuncio ab Hunniadiano / qui assererat per eos dies cum Turcis his foelicitate pugnātū / multosq; in prælio captos, plures in fugā trucidatos: inter quos cecidissent duces duo maxime insignes: p̄terea signa militaria pleraq; illis adempta: Et cum victoria ingentem quoq; prædam a militibus reportatam / haud sane mitius responsum est, qm inflata legatio exis-

gebāt. Inquit enim Rex / relaturū se de his que petebant ad Hunniadianum, & scdm fortunā que aut illi aut Turcis affuerat, proximis diebus per legatos suos ad postulata responsurū. Cæterum cum post Reginae mortem Regni omnes p̄ceres in fidem Vladislai redijissent, nihilq; hostile iam in Regno superesse videret / præter Calsoniā cum appendicibus: & illc quoq; affinitas inter Calsam & Agriē inita renouandę concordie spem faceret: videreturq; Cæsar ad quem factio illa defecerat / etiam vt cætera parum essent apud eum efficacia: tamen propter quietis ingenio suo insitum studij, omnino pacem bello platurus. ¶ Iulianus ratus comodū tempus suadendę contra Turcos expeditionis / & publice apud Regem / & priuatim apud primores Regni / cœpit eam rem agere. Vladislai admonebat spei quā sibi p̄posuissent omnes Christiani principes / vbi eum accitum esse vt in Hungaria etiam regnaret intellexerant, foelix faustūq; id Christiano nomini visum fore & pro foelicitate ipsius vota solennia ab omnibus nuncupata, qd pacatū regnum prope totū iam possideret / nō minus p̄cationibus aliorū Christianorū qm suis armis effectum / dandam esse operam, vt tam ingenti de se expectacioni responderet: Expeti id etiam a religione quā profitebat / sed nec minus a necessitate status sui, & tuitione illorū quos in fidem susceperat / non posse a se negligi eā expeditōem / aut salua fide p̄bita Hungaris / aut incolumi nō solum Hungaria / sed etiam Polonia: cuius salus ab Hungarię salute dependeret / vindicandā indignitatem postulati a se tributū / in tanta status sui foelicitate, indicandūq; prope negligenter ad id locorū rem gestam / quidue interesset inter expeditionem que tantūmodo Regijs auspicijs, & illam que nō auspicijs solum / sed ductu etiam regio ageretur / de victoria dubitare nō linere res foelicitate ab Hunniadiano gestas, cū parua manu, respectu copiarū quas ipse foret educturus. ¶ Apud Hungaros vero proceres assererat, diuinitus contigisse vt Vladislao regnum cōmitterent: Eam mentem coniungendī inter se vires duorum tam potentissimoꝝ regnoꝝ, deum eis indicisse, vt imperiū finesq; suos non solū tuerentur / verum etiam ad Hellespontū & Ægeum vsq; mare p̄pagarent / nō prætermitterent oportunitatem / cui etiam fatum & fortuna fauisset / illata per Reginae obitū,

Iulianus  
suadet ex  
peditionem  
in  
Turcas  
Regi

Nūc pro  
ceribus  
suadet

veluti necessitate imponendi finem seditionibus intestinis ad sceleratam publicam expediendam non in presens modo, sed etiam in perpetuum nihil eis deesse posse/præter rectam mentem non deessent ipsi occasione suæ/quando reliqua omnia ad victoriam, Ratio, fortuna, fatum, abunde accommodassent: accedebant adhuc preces miserabiles & lacrimæ Despoti/qui non solum Regem orando adibat, sed quosque etiam fortis mediocri/supplex precebat/rogabatque flendo ut non omitteretur tempus/& facultas vlciscendi calamitates Christianis inflictas/& pleraque omni cruciatu genere foeda supplicia/de alijs multis per crudelitatem a Turco sumpta/indignando filiorum suorum erutos oculos/ nefarieque abscessa pudibunda: supra quam humane aures pati possent/miserabiliter deflebat. Ad extremum Regi simul & purpuratis alijs memorando, quæ scilicet potensque paulo ante imperio, liberis, & cæteris benignæ fortunæ blandimentis visus esset/qui tunc aliena misericordia aleretur/obtestabatur Regem simul & purpuratos alios/ne se, ne filios, ne Christianum nomen inultum sinerent/ad Hungariæ fines tempestatem iam peruenisse/potius alienæ calamitatis vindictas se præbere vellent, quæ expectare dum sua quoque simul cum ipsis eodem naufragio obruerentur. Non tamen aut huius iustæ preces, aut Iuliani prudentes asseuerationes ultra valere, quæ ut quæ abierant proceres de ea re Budam acciderentur/ibi maiori ambitu, maiorique asseueratione omnia hæc repetita, atque etiam aucta, cum ad superiora hortamenta Iulianus adijceret/multorum quoque aliorum Christianorum principum auxilia, in tempore affutura. Constitutum igitur omnium miro consensu ut veris statim initio, Rex quæ maxime fieri posset numerosum instructumque exercitum educeret, inoueretque in Bulgariam: interim vero cum Cæsare aut de pace, aut de foedere transigi placuit. Et quod ad publicam Christianorum omnium causam vel aduocaretur ipse vel auxilia ab eo expeterent/Legationes præterea decrete/que non solum Polonos sociam coniunctamque iam gentem/sed Prutenos quoque & Valachos adirent/ad eamque expeditionem implorarent. Cæsar inducias dedit in biennium/quod vero ad expeditionem Christianis rebus adeo necessariam/nec venire ipse nec subsidium mittere posset/Boemiarum tumultuam statim in excusationem adduxit. Magister quoque Prus-

Preces de spori

Ad regem & purpuratos

In conuentu procerum Regni exhortatio

Legati.

sia allegata vastitate, qua proximis temporibus continua bella eam prouinciam afflixissent, nihil quale petebatur ab se sperandum renunciauit: A Polonis & Valachis missæ sunt cum semestri stipendio equitum pedumque auxiliares copie/quas ingens armorum multitudo subsecuta/quibus domos coniuges liberos patriam cæteraque humanæ vitæ aut præsidia aut ornamenta/propter eiusmodi militiam relinquere/non consiliū, aut merces publica, sed priuata in deum pietas & studium Christiani nominis, simul tuendi simul propagandi persuaserat. Quod genus militum cruce signatum ex alijs quoque nationibus ad famam religiosæ expeditionis/ingenti numero confluit. Igitur præmissis supplicibus precationibus, rebusque diuinis/dies aliquot per omnia fana solenni ritu & cærimoniam peractis. Circiter Kalendas Maias Rex Buda mouit/transmissoque per Danubium exercitu/paruis itineribus ingrediebatur/suos qui nondum conuenissent expectabundus. Superato deinde Tisibisco rursus ad Danubium se conuertit/copiasque ad salsum lapidem traiecit/in Bulgariam mox recta progressus est, Sophiam oppugnatum/quo in loco Despotus cum suis regio exercitui se coniunxit/vrbs ea naturali situ haud sane egregie munita est, Sed regis subitus aduentus etiã improuissam deprehenderat/itaque breui tempore, nec difficili conatu capta. Cæterum quia plus opere seruanda ea insumendum quam capienda insumptum apparebat/direptam prius a militibus Rex succendi iussit/pari subinde felicitate cum pleraque ignobiliora oppida expugnasset, diripuissetque, non procul a Morana fluuio castra posuit/in loco qui ut non recte collis ita nec planities queat appellari: sed medius inter utrunque quantum a colle submittitur tantum a planicie turgescit. Illic missi equites quingenti simul prædatum trans flumen simul speculatum/qua tutius & minori cum vexatione progredi exercitus posset/illi exortente sole profecti sub meridiem in speculatoriam Turcorum manum inuerti quatuor cum cepissent/cognoscunt duo milia hostium/per proximam siluam aduentare: itaque impares se pugne intelligentes qua propius ad flumen iter arbitrabantur, in fugam se vertunt: nec mora Turci visi a tergo trepidationem simul & fugiendi studium auxere. Erat inter refugientes & fluuium tellus editior, ex cuius vertice cum pateat longe lateque prospectus/in Cismoranam regionem

Crucesignati.

Preces & supplicatioes decretæ

Speculatores in fugam vertunt

nam allabentis tamen fluminis alueus non apparet visu supra vallem, ceu per extensam planiciem, longissime in oppositos tumulos percurrente: Itaque cum refugientes ad flumen Regij, per collem transcendissent & propter altitudinem prærupte ripæ in citriorem partem ad suos evadere posse desperarent; pars quidem in aqua stratis equorum tenus se immiserat, Reliqui vero in extrema margine fluminis subriterant animo quo sunt illi qui sine alicuius aut defensionis aut effugij spe mox ab hoste immanissimo trucidari expectant nec vanus forsan eorum metus fuisset: sed Rex venatum magno cum numero armatorum casu cis flumen profectus Turcorum oculis tunc maxime in summitatem aduersi colli peruenientium, cum occurreret, insidiarum metum illis incussit cum & longius distare & maior appareret multitudo, quam pro modo eorum quibus a tergo institissent quæ res fecit ut cursum paulisper cohiberent. At Rex ubi hostes adesse perpendit a venatione in pugnam studium conuersus ingenti alacritate suos ad flumen dirigit, Nec procul aberat tum qui illic medijs inter hostem ripam insuperabilem creditam derelicti a se ac desperati tam tum mortis maximam partem in corpus admiserant conspectu suorum velut ad cœlitus demissam opem reerati animos simul & clamorem extulere verumque per accliuum retro commissæ fugæ pudore stimulante ad montem magno conatu ferebantur. Interim vero rex quoque cum suis ad ripam peruenerat & sine delectu placidioris alicuius descensus per abrupta & precipitia quæcumque in flumen profiliebatur, tam caeca omnium festinatione, ut muki vorticibus implicti ab aquæ violentia secundo amne agerentur, Multi etiam inter luctandum ab equis excussis armorum pondere pessundante subito in aliorum conspectu submergerent: sed Turci redeuntes contra se Christianos minime expectauere, Nec pugna fuit sed vicissim fuga & trepidatio progressus erat deinde Rex, trans flumen duorum dierum iter præmissis speculatoribus per quos numerum hostium consiliaque & actiones exploraret. Ex his igitur duotrepide renouari, Turcos non longe cum valida manu in insidijs occasionem suam expectare: Qua re audita, Vladislavus statim habito ex omni multitudine delectu cum decem milibus armatorum Hunniadianum misit, ut per silentium noctis nil tale opi-

nantes hostes adoriretur: Ille a meridie ad primam vigiliam speculatores subsecutus ubi Turcos haud procul esse comperit cum luna perniox esset ad ea loca per quæ maxime fuga patere illis poterat agmen tacite circumduxit & clamore sublato torpentes sopitosque vix quos nulla cogitatio affuturi certaminis teneret, adoritur, primoque statim impetu tantum terrorem vulgo incussit, quæ fugam magis quam arma pro se quisque spectare cepit, Sed ubi ad effugium præclusas vias omnes percipere, velut in ultimo discrimine per trepidationem alienatis sensibus equorum frenâ agere ac arma expediebant. Cum ex parte altera Hunniadianus suos adhortaretur, ut inermem adhuc hostem somnoque & inopinato patore fluctuantem inuaderent, ac cederent. Frequentes iam pridem victoriae nomen viri apud Turcos non solum celebre, verum etiam formidabile reddiderant: Itaque a principio quidem cum haud quaquam strenue a trepidantibus hostemque ignorantibus resisteretur, tum multus & caeca conflictatio verius quam pugna fuit: deinde ubi Hunniadianum adesse percipere, suosque ubique ab obuijs prosterni, integrosque cum saucijs semianimes cum expirantibus varia foedaque preuentium imagine volitari ut quemque nox & timor præcipitem agebat per loca inuia vepribusque ac virgultis implicita euadere tentantes facile instans victor consequebat: Maiorque longe cedes quam pro numero eorum qui vicerunt commissa est: Siquidem ad triginta milia Turcorum ea nocte cesa dicunt & supra quatuor milia capta cum nouem signis militaribus, adeo improvisus hostium impetus iam dudum vincit assuetis omnem sensum abstulerat: nec aut multitudine suorum, aut fugantium cedere itaque se paucitatem sentire patiebatur: sed & castra multa præda referta, in manus victoris venire quibus direptis incensisque, Hunniadianus haud facile magna suorum facta iactura cum non minori laude eorum a quibus expectabatur, quam suo gaudio ad Regem rediit: fuit forte inter captiuos Mamacus sacerdos doctrina & religione apud suos clarus a quo super his quæ in religiosa Musamano historia vulgo feruntur aut improba aut obscena cum multa Sanoceus ut erat morum rituumque peregrinorum vestigator curiosus, exquireret: Ille nec sortis suæ nec professionis oblitus non licere inquit de secta sua vinculum disputare. Caeterum Sanoceo instante ut vel fa-

Pugna

Victoria  
Christianorum

teretur, vel purgaret religioni suę obiectas sordes, propriūq; id esse munus sacerdotis asseuerante. Ille præfatus, Turcos quoq; homines esse, ab eisdemq; principijs, quę mortales alij sua esse profiterentur / corpus simul atq; animā ducere subintulit: & quoniā in hijs quę percipiuntur tractanturq; sensibus / cum reliquo humano genere consentirent / maxime verisimile esse / vt in illis quoq; quę aut opinio aut intellectus suggerit, sine probabilibus rationibus minime se habeant. ¶ Post eam victoriā, pleraq; Bulgarorum oppida simul odio Musomanicę impietatis, simul affectu Christianę professionis plecta, tum etiam linguę cōmercio: & q; eadem cum Polonis primordia generis haberent / eiectis Turcorū præsijs, ad Regem defecere: Nonnulla etiam in ipsa trepidatōe expugnata / partim per regios milites, partim per Volones cruce signatos / qui ductu Iuliani multa egregia facinora quotidie edebant / & iam cum victoria peruentū erat sub ipsum Tracię aditū. Cæterū licet multū bello quęsitum videretur / nō minus amissum credebant in vexatione per quā copię illuc peruenerant. Cū enim ppe a fonte Tyabri amnis / qui a misis olim triballos disternabat, Bulgaria per dorsum hemi montis in vulturū aquilonemq; porrigatur / a meridie in Traciā declinat / a septentrione vero in Danubiū dextera / inferioris partem Misie occupat: Ita q; media huius Regionis inuixæ rupes, ac prærupta saxa tenent: decliuora autem & si qua in planiciem protensa sunt profundis fere siluis vastisq; solitudinibus occupant: Ideo ager haud sane egregie frugum fertilis: sed necq; alendo pecori fatis fecundus / ac proinde ad cætera mala quibus itinerū difficultas in ipso iam hyemis initio exercitū multauerat / magna hominū iumentorūq; vi rigore intolerabili, aut lassitudine absorpta / cōmeatus etiam inopia maxime vrgebat. Et licet pecunia suppeteret abunde, non erat vnde frumenta coemerent / ex eoq; ad famem desperatio quoq; accedebat: Nec quicq; aliud victum iam malis suis exercitijs, ne dissolueretur retinebat, q̄ crebre Hunniadiani adhortationes, cuius asseueratio, quo peritior earum regionū rerumq; habebat / eo veluti solidiori spe ab omnibus accipiebatur. Ille quicquid malorū exhaustum erat frigus, famem, lassitudinem, desperationem, repetere, rursusq; perpetienda dicere si regrediendū foret: tanto homi-

Bulgaria

Fames

num iumentorūq; vexatione maiori quantū regionis naturalem vastitatem bellū etiam exhauserat / longe plus solitudinis difficultatumq; a tergo relictū, q̄ emetiendū superesset. Si progredi perseverarent multo etiam per altiora montū iuga superata q̄ per quę in Traciā transcendendū. Stare eos in limine horrei foelicioris iam agri bidoq; peruenturos, nō ad amœniora solum loca, sed rerum etiam omnium feraciora / in quibus præter q̄ reficiendo exercitui abunde omnia super futura, Tantū etiam præde passim expositū / quantū referre fastidiret / vnicū atq; eundem vltimū laborem instare: Subinde nō bellum fore sed populationē, Meminissent qua alacritate per inaccessiblees cotes & saltus inuios, etiam inuita natura pauloante properassent, Qua virtute nihil actum foret si victoriā nō prosequerent / cęsos quidem ab se ad satietatem hostes, sed facile Instauraturos exercitū / veriusq; irritatos, q̄ victos dici posse / rursus occupaturos ea quę ipsi deseruissent oppida / & a patria, penatibusq; & laribus domesticis, postea propulsandū iterum bellum, qd̄ in agrum hostilem vincendo cōverterant / incertū esse an eadem foelicitate arma semper assumerent. dum deus & fortuna coeptis fauerent, non temere omittendā de bellandi in Europa oportunitatem: præter id quod foelicitatis suę occasione defuisse flagitiosum videretur: deum etiam subinde iratum fore / hæc & plura eiusmodi sæpe vulgo & in concionibus iactata ab Huniadiano: interdū etiam Despoto, cuius vnica spes erat rerum suarū iterum potiundi, si bellum nō intermitteret. Succumbentes aduersis nō solum militū animos sed ducū etiam sæpe firmauerant. Cūq; illi audirentur, videbat vnusquisq; extrema quęq; toleratur: sed p̄mente subinde fame cæterisq; temporis ac locorū difficultatibus / rursus in pristinā desperationem recidebant, vicissentiq; humanæ necessitates, vt cōtingit sæpe, verecundiam, nisi aduentus hostiū renunciatus ne temere dilaberentur cohibuisset / magis ne segregatis ac dispersis per loca incognita trucidari contingeret, q̄ spe in tantis malis insultantibus resistendi: sed iuuabat etiam vt cum suis vitæ virtutisq; supremū opus obiret: Ita q; vbi mox affuturū hostem cognouere / letari pro se q̄ q; & gratias immortalī deo agere / propter oblatā occasionem pugnando intereundi pauloante nō mortem sed genus ipsum mor-



tis grauissimum fuisse / cum veluti debilibus bestiis fame in deser-  
to extabescendū foret. Tanto q̄ ardore animorū arina vbiq̄ in ca-  
stris expediebant, vt facile intellectu foret, eos sine ordine, sine im-  
perio, si appropinquasset hostis erupturos. Interea Hunniadianus  
qui cum pauidis ad montem subierat, refert, illos summa iuga  
insedisse, vt qui non acie dimicaturi venissent, Sed regem tantum-  
modo transitu prohibitori / posuisse enim illic castra, lapidesq̄ &  
ligna comportando / tumultuario opere aditum ad se vndiq̄ cō-  
munire: nec se fellerat eum coniectura: namq̄ vbi Amurates suorū  
cladem acceperat / veritus id quod futurū fuit vt bellum in Traciā  
& Macedoniā transferret, nisi propere misisset qui arcerent, Ac-  
citis ad se copijs, quas in Asia habebat, cum reliquijs paulo ante  
p̄fligati exercitus sui, eas coniunxerat, destinaueratq̄, vt per nula-  
lam occasionem fortunę se cōmittendo / obsessis montiū angus-  
tiss / nihil aliud q̄ transitu arcendo Vladislau sub montibus reti-  
nerent, Satis superq̄ hyemem famemq̄ & cætera mala quibus  
hostes vexari constabat, contra illos pugnatura: Sed quem consi-  
lij sui exequendi principem fecerat dux frigē Carambus vir ma-  
nu & ingenio promptus / cum ex loco edito animaduertit tur-  
multuantes regio in exercitu / & plerofq̄ diuersis in locis non le-  
gitimo imperio sed perturbate ac temere ad pugna erumpentes,  
alacriusq̄ q̄ par erat, propter loci iniquitatem per accliuum niti,  
simul se veluti cōtemni impatiens, Simul quia & loco & numero  
militū superior victoriam in manibus habere ratus, quasi rei be-  
ne gestę decus / p̄uaricationis culpā diluturū mox esset / etiam con-  
tra id quod in mandatis acceperat, pugnare insiuit, Itaq̄ explica-  
tis aciebus signa in hostem deferri iussit. Id vbi Rex animaduertit  
ad suos quos magis honestę mortis q̄ victorię spes temere ad  
montem agebat conuersus. Aduocatisq̄ Hunniadiano ac Des-  
spoto & cæteris primoribus / deus inquit deus adest fauetq̄, ille  
hostibus cum insidentes montis fauces, per ocium faciare possent  
oculos interitu nostrorū, fame malisq̄ alijs passim pereuntium /  
mentem illic manendi abstulit / & nunc præcipites in eos agit, qui-  
sic armati prosilire, vt certamini superesse nolint. Rapiamus oc-  
casionem animisq̄ & alacritate, q̄ nostri vt honeste occumbant  
extulere: vtamur ad victoriam / ad quam nihil efficacius esse so-

Vladis-  
laus ad  
primores  
suos

let, q̄ si sine metu mortis pugnatur / quo maiori desperatione in  
hostem feretur quisq̄, eo violentius cedit, ac prosternit obuios,  
& dum mori nō recusat, victor euadet / nec mora producturus  
ipse cum Despoto & Iuliano reliquos in aciem Hunniadianum  
misit qui temere sparsos colligeret & quantū res subita prope-  
rantiumq̄ ad vltimū discrimen, non ardor, sed propemodū rabies si-  
neret prouideret. Ne cæca eorū temeritas, plus hosti ad victoriā  
conferret, q̄ ipsius aut virtus aut foelicitas. Ille propere incompo-  
sitę multitudinis primos assecutus, vt quemq̄ pleniori gradu ad  
montem festinare intuebat / ita admonendo ne cæco impetu, ve-  
luti paratum iugulū hostibus offerret. Cuiq̄ enim nō in sua mor-  
te sed in hostiū cede laborū periculorūq̄ omnium terminū positi /  
rogabat vt se in acie locari pateretur. Et si tanq̄ victurus nollet /  
saltem in vltionem suę quisq̄ mortis acriter pugnaret, nō temere  
quod pecudū esset / sed vt viros fortes decet, ex militari disciplina,  
pertinere ad futurā famā / ne incruentam de se victoriā hosti per-  
mitterent. Et cum dicto, ordini, qualem casus & tumultus p̄stare  
poterat / simul quemq̄ applicabat / simul benigne retro agebat, in  
proximā tumultis planiciem: Ex qua placidius accliu colles haud  
difficillimū ad se aditum p̄bituri videbant: cum interim rex quo-  
q̄ cum cæteris copijs accurrisset. & Turci nihilo segnus ex supe-  
riore loco decurrentes, eo iam peruenissent, vt missilibus ex inter-  
uallo prælitum cōmitterent. Quorū eo minus quicq̄ vani teli in-  
tercidebat / quo densius regionū agmen ardentiorq̄ studio ad  
excipiendū hostis impetū sursum nitabatur. Multi priusq̄ eomi-  
nus congregarent vulnerati: sed vbi ad manū ventum / & gladio  
res agi cepta est: ante alios Poloni desperatione atq̄ ira obcecatis  
animis inuadunt hostem, ac prosternunt, tam obstinato impetu,  
q̄ locis aliquot minime sustineri potuerunt, cœpitq̄ aduersa  
acies conturbatis ordinibus nutare: sed accurrens ad omnia disci-  
mina Carambus / & plerofq̄ ex suis gladio & vulneribus / alios  
voce ac maledictis increpitans, q̄ a lassitudine inedia, frigoribus  
q̄ eneētis, per inanem trepidationem se vinci paterent / certamen  
reintegravit ordinesq̄ restituit / identidemq̄ vbi acrius pugnari  
animaduertebat, circumdamirans, cæcum sc̄ desperatione ho-  
stem sponte in vulnera agit / tela tantūmodo intendenda / ipsum se

Pugna

sua sponte iugulaturū / per omnes militis ducisq; optimi conatus  
tam periculose sibi pugne euentū distrahebat : cum interea multi  
virinq; aut caderent subito, aut tam grauius vulnerarent, vt dela-  
pilis in terram, vires minime ad consurgendū suppeterent concu-  
lantibusq; equorū pedibus / quanto serius tanto miserabilius in-  
terirent: sed maxime insigni atq; horribili aspectu patebant vul-  
nera equorū per Polonos cruce signatos inflicta : Erant fere pe-  
destre agmen lanceasq; gestabant, id tantummodo a venatorijs  
distantes, q; nō punctim solum, sed cesim etiam ferro prelato &  
oblongo infeste vtroq; modo feriebant / Ita q; illi inter equites ex-  
cursantes, per loca modicis virgultis implicita, non tantum latera  
equorū mucronibus aperiebant / sed crura plerunq; tota a cor-  
poribus detruncantes, ceruicesq; altissimis vulneribus incidentes:  
magna ex parte ad pedestre praelium Turcos redegerant, qui eo  
genere pugnandi tanto facilius superabant, cedebantq; sensim re-  
tro, quanto equestribus assueti insultibus / peditū laborem minus  
ferre consueuerunt. Cæterū vbi equus a quo Carambus vehebatur  
per ventrem lancea transuerberatus, dolore sequens inter hostes  
equitem profudit in caput, vulgatumq; est ducem aut cesum aut  
certe captum esse, multitudo ad montem conuersa quod reliquū  
praesidiū erat, fugæ se commisit: Insequentibus Christianis & fu-  
gentium terga passim cedentibus, tanto ardore animorum, vt ad  
summa vsq; iuga, per omnia aspera atq; inuia euasuri viderent:  
sed cum plus negotij ab locorū iniquitate, q; ab hostibus futurū  
appareret / & iam dies in noctem inclinaret / quo tempore etiā in  
plano locisq; equis errabunda obluctantiū vestigia peridantur:  
Rex prohibens vterius in locis pene insuperabilibus vim afferri,  
signū receptui suis dedit. Ex aduersa autē acie qui cedem effugerāt  
pauore ac festinatione amentes per saxa, precipitia, rupesq; ab-  
ruptas proiectis armis, & manibus cotes innataq; illis virgulta  
phenfantes ægre nitebant, euadebantq; ad suos, qui munitōes  
caltraq; verticibus imposta seruabant. Inter pugnandū Caram-  
bus aliq; viri multi genere ac factis insignes capti / plures tamen  
cesi in fuga / itaq; amisso duce & roboris pene quantum fuerat  
in exercitu, cum appareret Turcos minime toleraturos impetū /  
si ad eos infestum agmen ire pergeret: postero die Rex sub aditū

Caram-  
bus captus

quem insederant, castra posuit / extulerat suorum animos pugna pro-  
spera / nec minus stimulat cupiditas transcendendi in loca cōmo-  
da releuandis malis, quibus misere affligebant: exindeq; aut vi-  
ctorie aut necessitati nihil imperiū arbitrati / contra ardua queq;  
per accliuū obluctabant, Nec segnius ab hoste desuper missili-  
bus pene obruebantur: videns itaq; Rex naturæ difficultatem ob-  
iectam suis, & quod suo ingenti, hostium vero nullo discrimine,  
ad montis vertices peruenire conabant, Temere effusum agmen  
in castra reducturus properabat, Moxq; præterq; q; satis in ea  
expeditione factum credebat, animatis suis vincere & vinci desue-  
tis / hyemis locorūq; asperitati cedere instituerat. Cæterū Hunnia-  
dianus obstinatus cuncta prius experiri, q; desistere a prosequen-  
da victoria, cum animaduertisset obliqua montis nuda vepribus  
& agendo itineri clementer accliuia illaceuadere in summū iugum  
posse arbitratus, suos circumegit, prominebat in abruptū vertex  
editissimus / & Turcis ascendentiū montem sub se aspectū adime-  
bat: Eorū nō facile solum, sed etiam tute miles ingrediebat: quod  
vbi Rex percepit, mutata sententia subsequi Hunniadianū cepit  
cum reliquis copijs, peruenerat iam prima militū manus, in iugū,  
eque editum atq; id quod insederant Turci / sed in immensum hi-  
ans saxum progredi vterius non sinebat: quocū Hunniadianus  
quoq; ascendisset, videretq; hiatum, propter magnitudinem ne-  
q; tumultuaria materia impleri posse neq; ponte coniungi: cum  
haud plus stadijs duobus ab hoste distaret / submisit impigrā ex-  
peditamq; militū manū, occupaturā recto itinere aditū, in mon-  
tem, si Turcos paululū submoueri contingeret, confestimq; ob-  
uersis firmatisq; in illos machinis, haud mediocris magnitudinis  
lapides contorquebat / quorū præter consternationem, q; insue-  
tus horrendusq; auribus fragor animis incutiebat / vis improuisa  
minimeq; tolerabilis / propter lapidum magnitudinem multos in  
principio obtriuuit, parumq; absuit, quin nouæ fœdæq; stragis  
subito terrore & clade percussī, omnes locum desererent, Quippe  
qd' vnus lapidis impetu, q; plures spe diuersa specie diuerso gene-  
re mortis absumi intuerentur: Nec mali illius euitandi alia præter  
q; fugæ ratio succurrebat, Sed Alibeus post captum Carambū,  
militari consensu dux a suis creatus, admonens eam pestem vitatu

facilem si fragore audito post eminentes cotes illico procumberent/nō modo abi recepta iam fuga eos retinuit/verum etiā ad resistendum animauit. Cum itaq; semel atq; iterum efflata in se tormentis saxa, foeliciter elusissent/intrepide inde arcebant deturbabantq; regios, enitentes aditū occupare. Quod vbi Vladislaus animaduertisset, veluti securis hostibus, ac insistentiū suorū eminus/nō hominibus, sed locis expugnandis/conatus omnes irritos fore iam credens, desperataq; cominus congregiendi facultate/cum rigor hyemis/& in quā transcendendo montiū spes maxime pellexerat/comēatū inopia pmerat/vltra quam sustineri iam posset/retroagendi copias rursus consilia coepit agitare/at Despotus cui omnia equiora toleratūq; minus dura apparebāt, q̄ belli eius intermissio/per quod fortunā dignitatēq; pristinā recuperatū se credebāt, ignominiosum fore a seuerabat si capto duce, debilitatoq; hostiū exercitu/ deuictis iam & qui non armis, sed vt pauide fere cotibus, ac spelūdis se regerent, terga verterent Eadem illos, cum rerū omniū penuria, tum aeris inemperie qua & regij laborare: moxq; humanis necessitatibus cessuros/ si paululum perseveraret/ non cōmittendū, vt fluentia luxu Asiana corpora, tolerandis difficultatibus superasse viderentur, Germanorū Hungarorūq; iam tum ab infantia, cœli terræq; rigoribus duratos artus, daturū se pecuniæ quantū foret opus frumentis cœmendis, quorū copia circū omnia loca abundarent. Iulianus quoq; haud ferme ijs dissimilia iactando, ab instituto Regem auertere conabatur: sed fame ac frigore extabescentibus hominibus iumentisq; cum patērent vulgo grauiora vtiq; quā quę ancipitis spei consolatione leniri possent, perucit in desperatis animis necessitas, vt sit, honesti rationem. Et conuerso agmine in planiciem descendere: moxq; collectis impedimentis, premissisq; retro qua venerant subsequēbant. Turci vero vbi vinci se posse hostem desperasse perceperē, leti secum & inflati noua spe, iuga montiū deseruere, subsequendūq; abeuntes crebris a tergo impressionibus vexabant. Et licet non magnas frequentes tamen clades inferēbāt: sed & plærūq; accipiebant. Conuersis enim in eos expeditissimis quibusq; manūq; conferentibus/multi ex illis cedebant. Et si regionum quoq; impetus plærūq; frustrabat/refugientibus ita

Rex re-  
trocedere  
cupit  
Contra  
Despo-  
tus

Iulianus

tim Turcis/qui mox conglobati rursusq; infesti aderant, Quando quidem multa preda impedimentisq; grauis exercitus minime properare poterat. Silua est densa non tam frequenti & procerā arbore quam ramosa & ad radicem fruticante. Præterea implicita vndiq; sinuosis quibusdam & stagnanti cœno voraginosi am fractibus/ quales obsoleti fluuiorum meatus/ vbi aut humana arte aut vī naturæ cursum aqua immutauit, Eamq; ob rem fere tota imperuia. & sic vbi transitum præbet angusta admodū via: & frequentibus commissa ponticulis/ ad eam ventum cum esset præmissa cum sarcinis leui armatura in postremo agmine qui velut murus antecedentium terga protegerent hastatos equites collo carunt, progrediebanturq; ad iter: at Turci quotidiana insultandi consuetudine superuenientes/ cum magna pars equitatus in siluam progressa foret impetum faciunt in vltimos, quorum clamor præcedentes subito ad se conuertit: & vt quęq; succurrendi suis studium & festinatio inconsulta rapiebat/ ita extra viam egit in loca cœnosa & palustria: Ex quibus diu luctati in pedesq; recepti/ ægerrime se atq; equos expedirent/ propterea q; vliginosa terra hominum iumentorumq; vestigia altissime in se recipiens/ difficilius remittebat/ datum est Turcis spacium capiendi ex postremis equites circiter octoaginta: Sed cœno tandem regij atq; vligine expliciti/ refugientes assecuti suos liberauere: Nec minus sexaginta supra centum ex hostibus captos iugulauere illico/ reliquis suis fugatisq; multoq; difficilior eis cum natura loci luctatio fuerat/ q̄ fuit postea pugna in patentibus campis cum hoste commissa. Cæterum cum & fames quotidie grauius vrgeret, & tam frequens Turcorum insultus/ ad cætera mala per lassitudinem tandem pene ad internitionem exercitum multaturus appareret/ placuit comporari simul succendiq; quicquid erat inter sarcinas quod exercitui magis tunc oneri esset, q̄ vsui postea futurum, tum iumenta debilia aut superuacua interfici & arma quę aut ex defunctis militibus aut ex præda supererant terræ infodit: quibus diligenter peractis/ exercitus subinde velut expurgati one superuacuatorū nouum quendam vigorem accepisset/ maioribus itineribus q̄ vt octose insultando insequi Turcus posset: Ad Belgradū se recepit/ ibiq; per quietem & recreationem diebus aliquot

Silua &  
via mala

consumptis Rex vnde mouerat Budam contendit / vbi postq̄ cognitum est ciuitati appropinquare / procedentibus in sacro ornatu & solenni caerimonia sacerdotibus / ingenti numero populus omnis generis promiscue effusus / cum gratulatione reducem salutauit / excepitq; ingrediebatur ipse pedes ex voto templum prisusquam regiam aditurus; Præibant vero captiui insignes cū Carambo / tum militaria signa hostibus adempta / cum parte prædæ quæ supererat præferantur; Subsequentibus militibus ante omnes Polonis crucesignatis, laudesq; ac nomen Regis militari alacritate in coelum ferentibus / ipsum vnum esse qui regias artes virtutesq; non nosset solum / verū etiam impleret. Cæteros per ignauiam & socordiam atatem agere, in domestico luxu prodita ac deserta re Christiana / quæ tum primum caput attollere incipiens, breui ad pristinum decus amplitudinemq; esset peruentura; Sed & iuxta regium decus Hunniadiani nomen celebre apud multitudinem audiebatur / cuius maxime ingenio ac virtute in rebus bellicis victoriam adeptam credebant; Cæterum multo insignius futurum fuit spectaculum si necessitas expediendi exercitū magnā pompe partem non ademisset / spolijs multis vltro concrematis in itinere / alijs sub terram relictis; Postquam vero laudes gratesq; ob rem bene gestam deo actę / signa tolīs subfixa; & repetitis egregie factis dictisq; cuiusq; ex duobus / pro meritis singuli præmio affecti; Mox vt eorum virtus ad posteros quoq; testator redderetur / insignia cuiusq; cum titulis in conspectio re parte templi diuissima diligentiq; pictura effigata.

P. CALLIMACHI GEMINIANENSIS DE  
VLADISLAO REGE SEV CLADE  
VARNENSI. LIB. II.



Victoria de Turcis virtute Vladislai Regis parta omnium fere Christianorum principum legatos ad se exciuit; sed imprimis frequentes conuenere ab vniuersa Italia / quā ea tantūmodo fiducia tenebat / minime se vexatum iri a Turcis / si eos Poloni & Hungari, aut subigerent sibi, aut certe non abstinendo a bello iugiter oppugnarent / vno omnes ore ac consensu affuisse deū, affueruntq; asseuerabant pio & iusto bello. Et quæ ad id locorum gesta erant efferentes, ad reliqua exequenda exortabantur; Sed ante alios pontifex maximus Eugenius, Veneticq; & Ianuenses, cū Philippo Burgundionū duce / n̄ ad laudes parte victoriæ adhortationesq; nouæ expeditionis instaurandę; adijciebant etiam pollicitationes subsidiorū / seq; ingentem classē in Hellespontū missuros spondebant; per quam Turci ex Asia transmittere seq; cū Europæis coniungere prohiberent, Qua ratione facillimū fore in Europa debellare in qua pauci admodū superessent hostes / & n̄ trepidi ac percussi / & non nisi vincia assueti / modo paululū Rex anniti vellet / exterminari omnino tota Europa impiam execrandamq; Musomanorū superstitionem posse / re Christiana in perpetuū aucta & stabilita; Ioannem etiā paleologū Græcorū Imperatorem, cuius fortunā maiestatemq; Turci non modo labefecerant, sed pene euerterant, successus Vladislai extulerant, in spem rei dignitatisq; suæ in integrū restituendę. Missiq; sunt etiam ab ipso Oratores / qui præfati ea, quæ facere visa sunt ad tantū eternæ gratulationem, diuina humanis cōmiscendo, religiosa asseueratione nunciauerunt / visum esse a plerisq; Constantinopoli ante portam quæ ad Macedoniam emittit, equestrem iuuenem candida veste ornatū, per speciem læticiæ hac illac excursare. Eadem

hora vt postea compertū fuerat, qua res a Christianis contra Ca-  
rambum prospere gerebatur, moxq; euaniisse / Id visum omnium  
animos primo sollicitos habuisse: subinde cognita regis victoria,  
illius nunciū vulgo existimatū. Ceterū prudentiores, & quos au-  
vitae sanctimonia, aut profundē alicuius disciplinē cognitio per-  
tos futurorū reddidisset / nō tam credere Vladislai successum di-  
uinitus Graecis nunciatū, q̄ eos admonitos temporis & occasio-  
nis suae, Turcorū in Europa rem pene profligatā esse / in Asia etiā  
fluctuare / molientibus res novas circumadiacentibus terraribus:  
ideo q; non uinctandū ulterius, sed trepidos suaq; imbecillitate ac  
vi aliena laborantes, subito opprimendos: qua persuasione Impe-  
rator eorum excitus cum suis quidem armatus ex parte altera as-  
futurus, Si modo regi cordi esset primo quoq; tempore tam vi-  
ctoriam prosequi, q̄ deo Duce ac Comite vel exinde adeptū esse  
constabat, q; diuinis etiam nuncijs fuerat peruulgata. Accedebat  
ad haec supplex Despoti ambitus & quotidianae preces obtesta-  
tionesq; cum lacrymis, tum instans Iuliani adhortatio, vocesq; as-  
siduae multoq; iam efficaciores apud animos primae expeditionis  
successu elatos. Quibus ne magno animo rex subito assentiretur  
res Polona continuit: venerat enim eodem quoq; tempore, lega-  
tio a Polonis, gratulatū & ipsa quidem Regi felicitati: Ceterū  
tentare iterum fortunā non prius oportere admonerat, q̄ cum  
proceribus Polonis vel in finibus Regni consilio inuito / prius Rex  
illud expediret quo tandem ordine rebus suis domi constitutis ac  
firmatis, externū bellum Regni sui securus prosequeret, Non vi-  
deri rationi consentaneū sollicitū esse quemq; de rebus alienis an-  
teq; sua in tuto collocauerit, Recensebat deinde in qua deformati-  
tate Polonia esset / quid licentiae ubiq; insolesceret / quis in priua-  
tis cupiditatibus ardor / quae in publicis opportunitatibus negli-  
gentia, Ex quibus nactus occasionem Tartaros, magnā Russiae  
ac Podoliae partem depopulatos: sed & praeterq; q; priuatae pro-  
cerum similitates ad vulnera & cedas iam peruenierant / a finitimis  
per latrocinia tanq̄ iusto bello etiam praedas abigi / imprimisq; a  
Boleslao duce Opoliae / ad ea vulgari Cazimirū ex Lituania bel-  
lum Masouiae propediem illaturū, tot malis succubiturū omni-  
no Regnū / nisi subito succurreret, Quae Regis animū commoue-

bant magis / quo verius dici nunciariq; sciebat: Tamen ne Regni  
vnius priuata necessitas publice oim Christianorū rei apud mer-  
rem suam praeponderare appareret / prius collaudato singulorū  
quorum legationes aderant in se officio, ac beniuolentia, Nec mi-  
nus pietate in religionem aedē immortalem: ceteros omnes ora-  
tores sic ab se dimisit vt qui sperare possent faciurū ipsum positi-  
lata, Polonis vero dixit conuocaturū se illico Eudam Hungarorū  
optimates, daturūq; enixe operam / constitutis omnibus quae ad  
pacem bellūue eius anni attingere viderentur / vt mox ea quae ipsi  
petierant exequeretur, Constituta subinde Hungaris conuenien-  
di die / vt si cōmuni iterum consensu educenda censeretur in Tur-  
cos expeditio / stabiliior quies domi relinqui posset / apudendo in  
id fidem q; absoluto conuentu, ad sua quicq; omnes inuolati re-  
uerterentur, Giscram etiam magistratusq; ciuitatū, quae ab illo de-  
pendebant, placuit per literas accersiri / licet aduersante Iuliano,  
qui praesentibus Boemis nil quod quidem ad religionem pertine-  
neret, rite transigi posse arbitrabat, Sed confirmauerat Regem  
in sententia Franco Banus, dicens non esse eius temporis querere  
quid sentirent / vellentue Poemi de caerimonijs institutisq; Chri-  
stianae professionis deq; Romani pontificis aut ritu aut praeccepti-  
onibus in sacris tradendis suscipiendisq; Aliam esse eorum cau-  
sam, quibus satis esset verbotenus de religione disceptare: Aliam  
vero eorum, quorū cum religione simul vita & libertas periclitat-  
retur / & manu nō lingua tueri se cōgerantur, Si quid in Boemo-  
rum mentibus foret / aut a sacra saluatoris nostri historia / aut ab  
eiusdem mysterijs alienū / non defuturas postea emendandi occa-  
siones, & tempora / illis quorū inter esset interea nihil satius vide-  
ri urgente nō eius tantū Regni sed totius quoq; Christiani no mi-  
nis opportunitate, q̄ vti opera quorumcumq; ac imprimis Boe-  
morum, qui & ad manum essent, & in priori expeditione, quo ad  
tuendam religionem nō solum pii, sed etiam obstinati cogniti es-  
sent, Nec tōidem Volones crucesignati ex reliquis omnibus Chri-  
stianis nationibus accurrissent / quot ex vnica & haud sane nume-  
rosa ipsorū gente / ad extremū adhiberent nec ne / ad eiusmodi cō-  
sultationem, magis q; alterius cuiusq; interesse eorum / qui illos  
erant vocaturi / q̄ quidem eo blandimento allecū maiorē q; agen-

Ban est  
nomē pre-  
secūre

Consulta  
tio super  
bello

dorum gloria incitati / si nihil aliud saltem domesticam securitatem prestare possent. Spreti vero praeterquam quod certi hostes / etiam irritati in Regni gremio forent remansuri. Igitur postquam omnes conuenerant, dies aliquot extracti extinguendo intestino bello / verum ubi nulla iniri ratio potuit / eius ex toto abolendi / consensus est in biennales inducias / quibus durantibus captiuos utrinque dimitti placuit / ea conditione quod inducijs exactis / reuerterent in vincula & custodiam. Si de pace interim non consentiret / letis subinde omnibus quod datis acceptisque inducijs / domi nihil quod inter suos magnopere timeri posset, relictum videbat. Proposita est belli externi consultatio, & plerisque alijs: sed Despoto & Iuliano imprimis instantibus, publiceque ac priuatim asserentibus praeparari ad futuraque in tempore auxilia a pontifice maximo, caeterisque principibus Christianis / facile recenti adhuc victoria elatis, fidentibusque animis persuasum / ut redintegrandam expeditionem censerent: apparebat enim accedentibus terra marique tot potentissimorum principum nationumque auxilijs / facillime deleri posse, eum hostem, quem pauloante praeter haud sane multos Volones cruce signatos nemine omnino opitulante, suis tantummodo armis ac viribus fudissent fugassentque. In eum itaque sumptum decretum est extraordinarium tributum / subito ab indigenis exigendum, questoresque ad id designati. Belli autem apparatus tota cura Huniadiano delegata: sed & nuncios constituti / qui ea quae apud Hungaros & Vladislauum decreta erant / ad quos maxime oportebat principes nationesque perferrent / venerat Budam ad eum conuentum Pangratius de sancto Nicolao / partium quidem Vladislai assertor: sed qui omnem regionem quae a praeterfluente Bago abluitur latrocinio infestam tenebat / in quem quia domesticam quietem turbare videbatur / publicum plus odium valuit, quam liberi conuentus reuerentia. Captus enim est a multitudine tumultuosius id efflagitante, precipitanterque in vincula coniectus. Eodemque impetu subitaneum de complicibus sumptum est supplicium / nec temperatum foret ab Gisra / in tam proprio ardore animorum, contra publicae fidei sanctitatem. Nisi Vladislauus ubi multitudinem vehementius concitatum vidit, quam ut monendo hortandoque verecundiam aequi bonique cohiberi posset: nonnullos Polonos confestim submisisset / qui per posticum ede-

rum mutatis vestimentis, in Iaurinum perduxere. Quo facto, rex ab Gisra postea nuncque nominatus est sine reuerentia & praefatione seruatoris. Rebus igitur sic dispositis in Hungaria, Vladislauus ad fluctuantem paterni Regni statum & molitionem Cazimiri in Masouios animum conuerterat, volebatque dum tributa exigentur, dum gerendo bello vsui futura parabant, transcendere in Poloniam, factiones intestinas illic quoque sedaturus, Consultaturusque, quo pacto licentia latrocinantium, ex Silesia, & Lituanicus motus supprimeretur: sed & magnopere gestiebat secum post tot tantasque res foeliciter gestas, sese matri ac suis alijs ostentare. Caeterum praeter id quod apparebat Polonos omnia facturos, ut non nisi quae ad pacem suam facere crederent, recte prius constitutis, Regem ab se dimitterent / Hungari etiam veriti ne aut iuuenilis animus, dulcedine quietis in paterno Regno remolliretur / aut a matre caeterisque necessarijs auerteretur a periculis, in bello Turcico subeundis, Despotum & Iulianum tanquam duas machinas ad eam cogitationem expugnandam Regemque in Hungaria retinendum ad mouere / illi satis superque ad id per se prompti, nec minus ab alijs stimulati hortando rogandoque puicerunt / ut Polonis Rex in praesens per legatos excusaret necessitatem, ac magnitudinem suscepti negotij / a quo praeter ignominiam proditis illis, quos ad belli sortitatem exciuerat / sine summo etiam periculo abesse non posset. Quia Turcus cognitis, quae a Christianis parabantur, ingentem congregasset exercitum, impetiturus vltro Hungariam, nisi sua defendendi necessitas ei prius obijceretur, Quibus adiectum est etiam ne gocium impetrandi propter nouam expeditionem auxilia, Nec a Polonis solum, verum etiam a Prutenis / a quibus praeterquam quod ex professione sua deberentur: apparebat etiam eo iustius peti / quo a priori bello otiosius abstinerant. Caeterum veluti ea postulatio irrita apud Prutenos fuit / ita dilatus regis aduentus magno malo Polonis stetit. Cum enim vniuersorum animi erecti in expectationem illius, quiesca secum & civilia agitare cepissent / ubi intellectum est minime affuturum / illico veluti impunitiorem licentiam nacti / sese ad consuetas artes conuertere: & praeter id quod mutuis simultatibus multa inter se foeda committebant / facile etiam externorum iniurias tolerabant: sed nec minus finitimi eandem ob cau-

fam latrocitabantur impudentius / captique sunt & rebus suis ex  
viti / ab illis multi negotiatores honestissimi / prae de etiã ex agris  
propemodũ licentius, q̄ si bellum indictũ esset abactẽ: Sed ante  
omnes insignis fuit rapina ducis Opoliensis / interceptis per insi-  
dias q̄ plurimis negotiatoribus Cracouien. dum Vratillauã ad  
mundinas proficiscerent: quã iniuriam cum publico sumptu ac vi-  
ribus vindicanda censeretur / placuit tamen prius ad Regem per-  
ferre: ille ne quid se absente viribus tentaretur edixit: sed vt iure  
res repeterent / seq̄ oportune affuturũ / si minime restituerentur /  
dum ea cum Polonis agerentur satisq̄ ad bellũ prouisa & consti-  
tuta essent omnia / in Hungaria / visum est denuo significare Con-  
stantinopolitano Imperatori / vt se cum suis prepararet moturus  
ex parte altera / vbi Vladislauus ad Traciae Macedoniae q̄ fines cũ  
exercitu peruenisset: nec minus admonere etiam fidei, ac temporis  
pontificem maximũ, ceterosq̄ qui paulo ante obsidendi Helles-  
pontũ vtro negotiũ curamq̄ susceperant: itaq̄ illi nihil dissimu-  
lantes, congregata instructaq̄ ad Caietam septuaginta trirremium  
classe, miserunt illico Franciscũ Albertũ Cardinalem Florentinũ,  
vt nauigaret in Hellespontũ / obsessisq̄ illic littoribus opportu-  
nis obsisteret, ne quid subsidiũ a Turco ex Asia posset accersi-  
ri: ad quam rem summo studio maturandã / prae ter id quod Vla-  
dislao data fides & religionis cura intentos faciebat / fama qua  
Carman<sup>9</sup> vulgabatur Carmanũ Cilicie Carmanie Regem, cũ validissimo  
exercitu in Pontum & Bitiniam Turcos oppugnatũ venire / etiã  
promptiores fecit. Cum viderent omnia veluti quodam diuino  
nutu ad id preparari, vt superstitio impia & foeda pessundaret,  
perculerat & Turci animũ / moles instantis a Carmano belli / cui  
sustinendo imparem se fore sciebat, nisi integer illuc se conuerter-  
ret / & videbat dispartitis viribus suis: eodem tempore Polonis at-  
q̄ Hungaris terra / Italis vero etiam mari esse occurrendũ / cum ni-  
hil ignoraret eorũ que contra se summo consensu summocq̄ co-  
nata ab vtraq̄ gente parabant. Et proximo etiam bello cum ma-  
gna suorũ clade Vladislai vires ac foelicitatem expertus / timebat  
magis ex eo, q̄ intelligebat adeo praeualida subsidia illi affutura /  
igitur ne copias suas distrahere in diuersum, & propemodũ sine  
spere sustendi separatim eas summis discrimibus obijcere cogere-

retur / ratus ceterorũ animos facile posse ad pacem acclinare / si  
Despoto prius persuaderetur: nuncios ad eum clam submisit: qui  
veluti de Carambi redemptione agentes, per occasionem propo-  
nerent sibi cum libertate filiorũ pristinae fortunę decus atq̄ ampli-  
tudinem: si æquabilis concordie cum rege ineundę auctor ipse fi-  
eri vellet: ille se dolo atq̄ astu a perfido hoste tentari primũ ratus /  
oratorũ verba diffidenter audiebat. Ceterũ vbi instando agen-  
doq̄ vt crederetur extorsere / coepitq̄ illius animus ab incerta spe  
victorie / ad presentem certamq̄ principatus sui possessionem co-  
uerit / cum nõ ignoraret filios interim foedo in carcere cathenis vin-  
ctos / & iam pridem crudeliter oculis mulctatos / ludibrijs quibus  
q̄ esse expositos / & vltra quã paternus animus pati posset / diu-  
tius indignis atq̄ acerbis modis per opprobriũ & calamitatem in  
sorde ac squalore vexari / eaq̄ res non minus q̄ euerfa status sui  
fortuna sollicitũ haberet: rem prout offerebatur ad Hunniadia-  
num pertulit / qui & si pristinae foelicitati viribusq̄ fidebat / ad ea  
q̄ auxiliares etiam copias terra mariq̄ accessuras sciebat: tamen  
intestinũ bellum in Hungaria nõ extinctũ, sed dilatatum, Fridericũ  
q̄ in propinquo diuitijs & auctoritate prepotentem hostem cum  
videret, reputansq̄ q̄ variũ inopinatq̄ casus in bello dominant /  
ne siquid aduersi mala fortuna obiecisset / Vladislauũ subinde fa-  
cili negotio, regno frui contingeret / illatam a Turco pacis men-  
tionem haud quaẽ aspernandã censuit: presertimq̄ etiam q̄ De-  
spotus per concordiam pene plura assequenda proponebat, quã  
posset bellum etiã foelicissimũ repromittere: Sed ante omnia qui-  
bus tandem conditionibus reuera pacem firmare vellet, a Turco  
exquirendũ putauit. Cuncq̄ nunciata sibi per Despotũ tam dere-  
dimendo Carambo q̄ de restituendis illis, qui bello repetebant,  
vera esse comperuisset, transegit ante omnia de precio captiui / pro  
quo quinquaginta aureorũ milibus acceptis: nihil interim preter  
mittendo ex ijs, que ad acerrimi belli motũ preparanda fuerant  
nunciat Regi / quid q̄ maxime fieri posset, numeroso instructoq̄  
exercitu Idibus Iunijs ad Segedinũ moueret / sibi legatos Turci pe-  
tentes pacem affuturos / offerri quidem vltro condiciones haud  
aspernandas, tempori & rebus regni. Ceterũ vim paratam in con-  
spectu, multo meliores extorturam, sollicitus adhuc secum Vla-  
m

Oratoris  
Turcorū  
pro pace  
oratio

Dislaus de statu Poloniae periclitante, mentionem pacis letus au-  
diuit / videns facile fore / vt viribus quas ad externū bellum com-  
parauerat, domi vtriusq; Regni sui res in perpetuū stabiliret, Sub-  
latis omnino aut eiectis iniuriarū seditionūq; principibus / sed &  
cæteri omnes post tot annorū nō intermissū bellū cessationem  
quietemq; aliquā a Turcis desiderabant: venit itaq; Rex cū suis  
prestitura die in Segedinū / quo Despotus Hunniadianusq; an-  
tecesserant, cum Turcis oratoribus: quorū princeps græcæ natio-  
nis homo / sed Musomanorū sectam professus / vbi in conspectū  
Regis venire, ita verba fecit. ¶ Si cōmisso inter nos belli discrimi-  
ne Rex inclite / nunc demū ad petendam pacem veniretur / videri  
forfan posset Amurates Imperator noster viribus suis diffidere:  
sed cum multo ante quietā consilia proposuerit tibi, q̄ manum  
conferendi aliquando tecum cogitatio quepiam subesse posset /  
in q; meliori fortuna sua / iam tum egerit apud te de amicitia ineun-  
da. Non debes existimare, noua potius aliqua necessitate nunc per-  
motum, q̄ consilio eodem, quod a principio sibi persuasit te foæ-  
deris ac pacis mentione prouocandū / Nec enim semestri victoria  
tua credere oportet / fractos abiectosq; esse animos nostros con-  
tinua foelicitate / iam tot annos supra omne fortunę discrimen ex-  
latos, Quos etiā si nihil aliud erigeret firmaretq;, vtiq; vidisse tuos  
totiens a nobis effusissime fugatos victosq; reparare subito com-  
prias / victoribusq; subinde vltro insultare, satis efficax exemplum  
foret, ne mediocri clade accepta: & que tota ducum nostrorū tes-  
meritati queat imputari, de fortuna viribusq; nostris subito de-  
speraremus: Atq; ideo non tanq; aut necessitati aut desperationi  
cedentes nos audiendos putes, Sed vt qui minime contra alienam  
foelicitatem tendentes, modū terminūq; nostrę constituimus. Cū  
q; gloriam partē nuper abs te victorię presentisq; apparatus ma-  
gnitudinem, oculis atq; animo metiris / quantū vtriq; credere o-  
porteat tibi documento nos simus / totiens prius victores eisdem  
q; quibus tu modo humane foelicitatis blandimentis inflati: nul-  
lius magis interest casibus se subtrahere, q̄ cuius foelicia initia nō  
dum sortem alteram sunt experta / pauloante vix pubescente æta-  
te cum paterno regno administrando minime satis par credi pos-  
ses / accitus es ad alterum pariter regendū / præter q̄ q; magnitudo

dine sua fortiori ætati intolerabile externis bellis civilibusq; fa-  
ctionibus etiam implicitū / magno animo susceptę a te conditioni  
adeo successus affuit, vt bello domi statim pene extincto arma in  
nos cōuerteris: Et quorū nomen prius vix sustinebatur facile vin-  
ci posse docueris, Quo benignius ausus tuos fortuna confirma-  
uit, eo ne destituat præcauendū est magis / præsertim q; nō qui plu-  
rima, sed qui grata & firmissima queq; possidet / iure Foelix ap-  
pellatur: porro quid tibi gratius esse potest aut debet, q̄ paternū  
Regnū / quid firmitus q̄ adiecta illi cum pace nostra Hungaria:  
sed blandiaris ceptis tuis: & quantūuis de successu stabilitateq;  
fortunę tibi pollicearis: nempe vt Despotū in sedem suam restitu-  
eres / celeberrima duo tua regna in discrimen seruitutis adduxe-  
ris / haud sane æqua laborū periculorūq; mercede illectus. ¶ Si  
id quod tanta belli mole quæritur / mini me tanti est / vt tam ma-  
gno discrimine peti debeat. Quantū sentimus, non minus tua q̄  
nostra interest viderē ne de alienis solliciti, nostra labefactemus.  
Concordię ac pacis multę vtrinq; dici accipi q; honestę conditio-  
nes possunt / belli vnicus futurus exitus euersio sc; patrię, diui-  
norūq; & humanorū omnīū apud eos qui victi fuerint: si præ-  
teritorum meminisse placet / habemus & nos quid arma nobis &  
vires polliceantur, Cæterū cedere casibus q̄ oblucri humanę  
imbecillitati magis conuenire censemus / tuū est reputare cū tuis  
malitis ne capere exemplū instabilitatis fortunę, ex rebus nostris,  
an in vestris eam experiri / acclinati in eam sententiā iam dudū ani-  
mi / facile permoti sunt, vt de pace agerēt, disceptatio maior fuit /  
in conditionibus approbandis agente Turco de reseruanda sibi  
Bulgaria fodinisq; argenti, cum plærisc; oppidis in Serua: Vla-  
dislao vero legitimis dominis restitui singula volente: tandem in  
id conuentū q; Bulgaria tantūmodo in ditione Turci remaneret:  
cætera omnia quomodo unq; occupata / ab eo restituerent illis  
quorum iuris fuerant ante bellū: captiui qui supererant vtrinq;  
soluerentur / imprimisq; Despoti filij: dies deinde constituta / in  
qua oppida ciuitatesq; prout pactum erat traderent, paxq; in de-  
cennium conclusa / non aduersante etiam Iuliano / nō tam quia ex  
animo rem nō improbarer, q̄ quia aut non succurrebat quid spei  
proponeret / tot tantisq; vtilitatibus compensandis / si in præsens

Foelix  
D



negligerentur: aut quia in tam precipiti consensu, omnium clausas  
mentes admittende rationi intuebatur: expectabatque admonendi  
tempus oportunius: sed misere interim cruciabatur, secum reputans,  
suis maxime factum adhortationibus/ut Veneti Burgundusque &  
pontifex maximus classem ad Hellepontum mitterent: seque exinde  
aut vanitatis, aut perfidie ab illis arguendum videbat: si pax ut con-  
uenientum erat seruaretur. Ceterum quod grata ea pax Hungaris fuerit,  
in memoria veterum cladum sanguinisque effusi, recuperandis illis, que  
vltro tunc restituebant: vel exinde licebit extimare quod eius ut vide-  
batur auctori Hunniadiano, virtutis & honoris gratia: data sunt  
oppida & loca omnia, que alendo in Hungaria Despoto fuerant  
prius assignata. Et cum Turci peterent, quod in confirmandis pacis  
conditionibus, prolata in medium Eucharistia rex iuraret, haud quia  
quod fortiter contra tendebant/ne si id iurandi genus deprecaret, sus-  
picari posset parum sincero animo transactum de concordia. Cuius  
adeo vehementi studio tenebantur, ut vitarent etiam suspicio-  
nes singulas, a quibus perturbari eam posse apparebat: Sed Gre-  
gorius Sanoceus ubi Regis quoque animum a tam improbo facto  
haud omnino abhorrentem vidit: religioso veluti furore percitus/  
deus inquit deus tam execrabile scelus auertat ut qui paulo ante con-  
tra impios pugnantes omnia tristitia difficiliaque perpessi sumus:  
dum vinceremus. Nunc rursus pro religione armati & propemo-  
dum victoriam manu tenentes, Sacrosanctum diuini mysterii arcanum  
sub profanorum oculis sponte proferamus. Quid prima: quid hac  
secunda expeditione, a nobis petitum quid adeo ingentem belli mo-  
lem, ex tam seperatis ab inuicem regionibus ab Italia, a Burgun-  
dia, a Tracia euocaret: quid denuo arma induere: quid hucusque  
progredi oportuit: si sacra nostra prodenda erant minori nostro  
facinore per ignauiam domi inermes sedendo pati potuimus, illa  
profanari, quod nunc simus armati prodituri: pudeat nos gratulatio-  
num, quibus nuper victores accepti: pudeat laudum, quibus ut  
Christiane rei seruatorum prope in celum modo elati sumus. Pu-  
deat denique obnoxios istis nefariis cogitationibus nos dignos ha-  
beri aut in quibus totius Europe Reges ac principes spes suas col-  
locauerint: aut pro quibus innumerabiles populi & nationes om-  
nibus in templis, ad deum supplices ambiant/pro victoria nostra

Vinculum  
foederis  
quale per-  
tinetur per  
Turcos.

Dissuadet  
Sanoceus  
Eucharis-  
tiam in-  
terponi.

vota nuncupando. Quanto sanctius profici Romani, qui capta a  
Gallis vrbe, ne sacra sua conspici possent, terram infodere. Nos vi-  
ctores nostra vltro impijs prodere cogitabimus, commitemusque,  
ut religiosius ab illis inanes quaedam diuinorum persuasiones ser-  
uate dicantur, quod a nobis sacrosanctum immortalitatis nostre pi-  
gnus ac mysterium & publice nos illo facinore contaminabimus/  
Quod si vnus quispiam sacrilega audacia perpetraret seuerissime vin-  
dicaremus: omitto quantum piaculi apud deum contrahemus, qui  
non modo ab ipsius causa defecerimus: sed ipsum etiam testem  
ac pignus defectionis nostre impijs exhibuerimus. Quid de no-  
bis hostes sentire poterunt, videntes nos tantum pacem existimasse/  
ut non minus sacrilege iurauerimus, quod ipsi impudenter postula-  
uerint: sed ut haec pacis utilitas leuiores videri faciat, omnia quae  
aut in nostra vel aliorum secta religiose altius elata sunt, quae que  
humanis sensibus attingi queant, caerimoniarum velamento san-  
ctoque arcano mortalium animis infundunt: quae si nuda in medium  
protrahantur/quia nullo humane rationis argumento subsistunt,  
& temere asseuerari & impudenter peti ut credantur apparet/aus-  
diuere dudum hostes deum a nobis presentem coli, asseuerarique in  
sacrariorum penetralibus: & quia ignorant quo id pacto contin-  
gat, cum de eo cogitant, nihil simile istis que terrena & momenta-  
nea cognoscunt: sed quicquid extra mortalitatis sortem positum  
putant, mentibus eorum occurrit. Et id quod quale sit nesciunt, tan-  
te nostre de eo asseuerationi par figurant/nos hanc ipsorum persua-  
sionem patefactis arcanis nostris corrumpemus, elatasque ad diu-  
na & caelestia de sacris nostris mentes, ad caduca & terrena reuo-  
cabimus, specie panis in conspectum exhibita, qua verum corpus  
Christi contineri, ut nos quidem firmiter credamus, efficit diuina  
institutio gratiaque in qua nati sumus. Quibus illi ortati cum res  
per se fidem non faciat: restat ut nos irrideant, veluti minime pos-  
sibilia credamus. Nolite per deum committere, ut aboleatur sacri-  
le horror/quo ipsorum animi prestringunt in bello/cum secum re-  
putant inuitros se praesertim contra nos/quibus adeo propicius sit  
deus, ut propemodum videndus nobis coram pariter conuersetur:  
Quantum de nostra deque religionis nostre maiestate hoc factum  
nauetur/tantum crescet apud illos audacia credituros subinde/vt  
m. iij.

Sacra his-  
toriam vtri-  
usque pro-  
fertur.

ipsis quidem videbitur / ex specie quā intuebuntur, nos nō modo in veri dei tuitione non esse, sed nec in alterius cuiuspiam. Multis modis stabilitati conuentorū cauere aliter potest / quamuis ad fidei pignus regium verbū satis esse deberet, Aliæq; inter priuatos cautiones / alię inter principes exhibentur, Ad extremū relicturū se profanata castra asserebat / si eo modo Rex iurare pergeret / itaq; cum videretur tam vere q̄ e religionis, eq; ipsorū quos alloquebatur vsu & maiestate dixisse. Constitutū est in confirmanda pace proferri vtrinque in mediū sacram historiā suam, quod euangelium nostri, alcoranū illi vocant / quibus vbi suę quisq; dexterā admouit religiose iuratū est / conuenta executum iri, atq; inuiolata permansura: hoc maxime modo datis acceptisq; pacis conditionibus / cum Turci digressi essent promissa impletur: venit a Francisco Cardinale nuncius cum literis in quibus continebatur, Turcum aduersus Carmanū cum ingenti copiarū numero traiecisse in Asiam inermiaq; & vacua quę possideret omnia cis Hellespontum reliquisse / ab se vero cum classe littoribus vbiq; occupatis iam tum ademptam hosti facultatem reportandi exercitū in Europam nō prætermittendā tantam occasionem prope sine armis aut certamine aliquo exterminandi propellendiq; ad origines suas diram gentem, execrandamq; superstitionem. Meminisset rex fidei sponsonisq; principibus Christianis factę & q̄ maxime fieri posset / pperaret cum promissa expeditione / quando illi quosq; quod suū erat auxilia premisissent / ad ea similibus pene assuerationibus a Græco quoq; Imperatore per literas significata: addebatur etiam, elatū se spe, belli maiori conatu a Rege scdm sponsonem renouandi / cum tentaretur a Turco de foedere / non solū repudiasse conditionem / verum etiā hostilia contra illum vltro intulisse / & in armis esse cum suis vt regi sub ipsum montiū descensum vel accurreret vel alibi expectaret / si id magis ex vsu fore videretur, instandū agendumq; dum distractus ille / multiplici bello tam diuersis in locis mari terraq; suis adesse non posset / dum nuper cęsus susus fugatusq; nondū satis animū viresq; collegisset / & proximis cladibus afflictus / nedum impetū / sed nec nomen quidem regium laturus videret / omnia per dolum fraudemq; ab oratore Turco in foedere transacta. Non committendum, vt gloriosa

inicia vecordi negligentia foedarentur: sed rapiendā opportunitatem delendę ignominie religioni nostrę inultę, non vno atq; altero oppido sed multis regionibus Christiani nominis partim direptis, partim ab execranda gente sub ditionem suam missis, Turcū adeo festinanter per Hellespontū copias traiecisse / vt verius dici posset fugisse bellū / qd' a tergo affore sciebat, qm̄ pfectū esse ad propulsandū id quod ab Asia nunciabat. Ad extremū rogabatur ne veluti sub cultro, & prædę relinqueret crudelissimo hosti, qui proculdubio exercitū reportaturus esset in Europam / vbi aduentus Vladislai metum deposuisset. Nō aliunde magis id discrimen sibi imminere q̄ q; Regiæ fidei pollicitationibusq; crediderat. Recitatis vtrorumq; literis in Regis ac procerū conspectu, quidam subito quasi languor omnium animos occupauit / memoria eorum, quę de se sperare adduxerant principes Christianos / cępitq; Regis aliorūq; velut oculis obuersari species gratulationū / quibus tot Regum populorūq; veluti publico consensu paulo ante, tanq; Christiani nominis seruatores excepti fuerant: & pudebat pigebatq; ob pntem vtilitatem perpetuū decus veluti contempsisse / securāq; exinde ignominia intuebant: & meminerāt obligatā ab se fidem Græcis, Latinisq; & ab vtrisque implorata auxilia præsto esse audiebant / quę nisi per summū scelus in discrimine in quod pellexerant, relinquere non poterant. Quibus adeo contrario affectu omnium fere mentes distrahebant / vt qui paulo ante pacem vltro elegissent, bellum malle appareret. Et videbatur etiam quædam quasi opportunitas & causa concordie repudiandę: quando quidem Turcus ad constitutā diem neq; captiuos omnes soluerat: Nec dum oppidis, ciuitatibusq; quibus oportuit ex foedere cesserat. Itaq; Iulianus apud tam suspensos animos, desideriiq; inter & poenitentiam inite concordie / fluctuantibus occasionem suam adesse ratus / cum multis magnisq; actionibus antea expertus esset / Sano cętu persuadendi vi & facultate, velut habere hominū mentes in potestate / conatus est sibi illum adiungere in negotio pacis improbandę / suadendiq; instaurandum bellum. Quod cum ab eo minime impetraret / ppterea q; ille Despoti Hunniadiani q; sententiā probans nec temere dandam fidem hosti / & datam minime violandam contendebat, Conuersus ipse

Iulianus  
cōtra foedus bellū  
suadet

ad circumstantes: A foedere inquit de quo cum Turcis transactū videtur, quod inane irritūque, mallet abstinuissimus: Non quod eius religionemve illius aliquam si bellū prosequemur violandū intelligi oporteat: sed quia dandis accipiendisque conditionibus bonā partem temporis prosequendę expeditioni aptissimi frustra consumpsimus. Contradixissim iam tum ab initio. Sed acclinatōres animos vestros ad concordia vidi quā ut crederem posse oratōe mea ad rem gerendā vos erigi: propterea sciebā hec omnia quę nobis hodie nunciata sunt de facilitate debellandi in Europa/Turcis implicitis detentisque bello Asiatico/fore vti paulopost nunciarentur/ maluique expectare donec ea crederetis alijs quā in tempestive predicendo committere ut fingi a me & per vanam spem iactari arbitraremini. Nunc quando ut volui asseueratio victorię vestrę ad vos aliunde quā a me peruenit: Et ita esse ut describitur non minus quā optabam credere vos indicat destituti incepti poenitentia non gerendū ne sit bellum quod omnes necessariū intelligitis/ si cū de coribus prius partis salutem libertatemque vestram retinere vultis: Sed liceat nec ne geri post qualemcumque hanc vtrinque foederis iactationem/ explicandū a me sentio: video enim plerosque inanibus fidei ac foederis nominibus suspensos/ intra se nō tam quid facere velint, quā quid æquū sit deliberantes/ quasi verba quędam incon sulta per spem metūque mutuo iactata, nomen sanctitatemque foederis obtineant. Cum id demū iure sit foedus, quod ab illis quorū res est initur/ non verborū sponso sed conuentorū expleta fides confirmauerit: Huic neque paciscentiū affuit auctoritas/ neque patrum subinde accessit executio: sed nomen tantū foederis & ceremoniā tamen iactata sunt. Quę non prius sancta sunt, quā promissa vtrinque cum fide absoluant: atque ut incipiam ab eo qui spon sionis caput esse videtur/ tam diu forsā liberū regi fuerit/ de foederibus & pace cum Turcis agere/ quoad incliti huius regni viri bus & foelicitate bellum gessit/ quoad nulla externa ope adiutus/ priuato sui Regni discrimine ac sumptu publicam Christianę rei salutem maiestatemque tutatus est: vbi vero cum alijs quoque Christianis principibus consilia totamque gerendū huius belli rationem communicare placuit/ eorundem consensu bellum intermittere oportuit, Quorū opibus auspiciisque geri susceptū erat: Sed ut res tota

Fœdus

non secus atque ante adiunctam sibi aliorum principū manū, Regis tantūmodo fuisset, Nedum foedus cum eiusmodi hominū genere/ sed vilius omnino rei commercium inire non licuit/ & inritū non tenet/ iniussu pontificis maximi/ huc adde susceptas ab hoste conditiones minime expletas esse: ex qua re etiam/ si nihil aliud/ omnia quę dicta factaue dicuntur inania redderet/ tamen quia conuentorū fides quę ab illis frustrata est/ minime confirmauit sanctitatem religionemque foederis. intelligendū est a sponso sua si qua fuit, non solū absolutū esse Regem/ verum etiā per dolū ac simulationem proposita transactaque esse singula ab oratoribus/ qui pacem petitum ad nos venire/ ut si hostis initurus fuisset id foedus quod stabile ac ratū vellet. Si eiusmodi postulatio & sponso fraude omnino vacua futura erat/ non habuit quem de pace acturum mitteret alium, quā hominem lingua genere moribus & denique præter simulatam religionem tota vitę ratione ab ipso alienum/ qui nihil vere religiose & sancte a Turcis promittere: neque ex diuerso stipulari posset. Ceterū cuius pacta promissaque omnia si ex vsu videretur/ sine verecundia reici atque improbari liberū foret: sed & pudebat eum tam supplicis actionis simulationem explicare per hominem suę gentis cauitque verecundię: ne quid submisisse/ ne quid infra vulgatam animi viriūque suarū magnitudinem ageretur a suis. Et noluit Regem gloriari posse/ quod supplicanti sibi Turcum aliquando audiuisset: propterea cum tota actione multa simulanda forent/ nō alterius artibus facilius decipi nos posse arbitratus est. quā eius qui nobiscū de religione paulo ante sensisset/ ut quę per se nō satis fidem facerent/ religionis velamento inuoluta in animū nostrū descenderent. Ceterū si quę placuissent impetrata forent/ cogitauit se pactis staturū. Sin minus ex simulatōe concordia se id saltem commodū percepturū/ ut ad gerendū bellū posset sibi interim consulere: Quę ita esse indicat frustratus terminus eorū omnium quę per foedus ab ipso fieri oportebat. Scio Despoti sed imprimis Hunniadiani tantam esse rerum hostiliū peritiam/ tantū experimentū/ ut nefas sit dicere non omnia ex vero sic se habere/ ut sit eis per suasum: sed illum cupiditatem simul liberandorum filiorū/ simul recipiendi amissum decus, & fortunas/ ac vero diffidentia auxiliij a complicibus belli affuturi adegisse credi

derim/ut non tam acriter, q̄ poterant animū intenderent/ & blandis pollicitis dissimulatā fraudem statim nō deprehenderint. Ceterum non debet cuiusq̄ gratia/ aut auctoritas apud animū vestrum plus valere, q̄ veritas/ cū intelligatis tali fœdere neminem teneri/ vel ex eo q̄ sine auctoritate ictum/ vel q̄ per fraudem ab hoste minime impletis conditionibus sit dissolutū: sed ut omnia legitime a rege/ nihil insidiosè ab hoste actum constaret/ meminisse debetis sponsionis q̄m Christianis vocatis admissisq̄/ in partem belli paulo priusquā Turcis fecisse vos constat. Et cum deliberatio vestra illis angustijs inclusa sit q̄ data fides minime potest vtrinq̄ subsistere: Sintq̄ alterutri deserendi/ neminem dubitare conuenit: ita quēq̄ potius seruandū esse/ ut arctiore coniunctione nos contingit. Porro quid vobis cum hoc genere hostium conuenit/ a quibus professione moribus, totiusq̄ vitę instituto ac ratione distatis/ quid cum Christianis non coniunctissimū est/ atq̄ ut omitamus cōmunia immortalitatis initia, fana, sacrificia, sepulchra eadem, Tum carimonias & sacrorū ritus/ quibus animi vestri multo arctiori necessitudine inter se coniuncti sunt, q̄ si natura ipsa eisdem parentibus orta corpora coniunxisset. Nonne qui paulo ante in Hellepontū classē suam misere/ pro salute, pro gloria vestra/ cōmunicando vobiscū vires/ suscipiendoq̄ belli vna gerendi negotiū/ indissolubili omnino vinculo vos sibi deuinxere. Qd̄q̄ nisi per æternam labem atq̄ infamiam ingratorū animorū violare nō possitis/ atq̄ ideo cum ex parte altera illi sint qui ad humana diuinaq̄ omnia vobiscū cōmunia/ addidere recentissimū beneficium submissorū vobis auxiliorū: quiq̄ ut nulla noua sponsio intercessisset/ tot humanis diuinisq̄ propinquitatibus vos contingunt/ ut sine inextinguibili scelere deserere nequeant: Ex altera vero hostis immanis/ perfidus/ qui nō per bellum tantūmodo a vobis discrepat: sed religiones alias cultusq̄ diuinos professus/ omnia que vobis sacra sunt veluti profana contemnat: & si possit violent. Cuiq̄ nec dari fides potuit absq̄ nefario crimine. Nec postq̄ data creditur/ potest sine grauiori culpa seruari. Non debet esse magna deliberatio/ cum hoc ne an cū illis, conuenta sint exequenda. Si per seuerat̄ in suscepta concordia/ præterq̄ q̄ elusi estis/ frustratis ex parte altera conditionibus contaminati inextinguibili faci-

nore, amissaq̄ gloria priore bello parata, sub quotidiana honorū omnium execratione, infamem vitam agetis. Si vero qd̄ per se etiam vanum irritiq̄ est repudiato impio fœdere bene de vobis meritis aderitis/ eo in discrimine in quod per vos adductos nō ignoratis/ ad securitatem qua subinde vestra possidebitis/ cum immortalis gloria non modo ea de quibus in concordia mentio est: sed cetera omnia que a dira gente possident in Europa recuperabitis/ de cuius rei facilitate dicerem, nisi perpenderem satis per literas suas persuasisse vobis Græcū Imperatorem, & Franciscū Cardinalem quorū auctoritas in eo tanto grauior sit oportet, quanto propinquiores sunt hosti/ & indicant ex re præsentis: sed & maior trepidatio hostis, q̄ ut satis ab ipsius oratore dissimulare/ supra omnem orationem stimulare vos debet ad occasionem istam capessendā, Quam si prætermittetis cogemini tandem despecti ac destituti ab omnibus/ dubiū dedecore an periculo maiore intra fines vestros dimicationem eam subire/ cui vos impares esse implorando externa auxilia iam pridem profiteremini. Ad hæc multa de iure pontificio deq̄ illius potestate ac vi præfatus. Subdidit tandem pontificis se maximi auctoritate id fœdus qualecūq̄ esset rescindere & abrogare: regemq̄ ac ceteros quorū interesset a iuramento & sponsione quā Turcis fecerant absoluerē. ¶ Adeo a paucis Iuliani oratio non est probata ut ex concione tota exaudiretur fremitus deposcentiū bellū, assistentiumq̄ succurrendū esse illis, quos in belli societatem attraxissent/ quando nō aliam ob causam periclitarentur, q̄ q̄ armati concurrerent ad propulsandū periculum/ propterea que Hungari simul & Poloni paulo ante coacti fuerant ipsos implorare: fortunarū potius omnium ac vitæ iacturā faciendam, q̄ fidei fidelibus obligatę: pertinere id nō ad famam solum spemq̄ de se apud ceteros Christianos excitatam/ sed ad conseruationem etiam & tutelam rerum suarū: & ut nihil aliud stimularat satius pro religione honeste occumbere, q̄ deserta illa & prodita, deo atq̄ hominibus violatis infensiq̄ indecoram vitam extrahere/ decreta itaq̄ fœderis ac pacis abrogatio/ & ut cum Christianis alijs suscepta expeditio continuaret̄. Cui sententię nec Despotus quidem aut Hunniadianus tandem fortiter obstitabant. Ille inuitatus facilitate que in debellando apparebat/ hic regia spon-

sione plectus. Cum Vladislaus promississet ei Bulgarię regnum post victoriam / & literas quibus id continebatur etiam quorundam procerū subscriptione firmatas in fidem dedisset: decretum igitur quod erat contra pacem promulgatū, Francisco Cardinali ad cassem missum / simulq; Græco Imperatori & principibus cæteris / ad quos initi cum Turco foederis iam pridem fama peruaserat. Raro alias Poloni tam letum nunciū acceperant / ac fuit intellexisse q; Rex de pace cum Turco transegerat. Nam cum Cazimirus indicto Masouis bello, totis Lituanorū viribus Drochicinum oppugnaret, Masouicq; iunctis pene castris ex diverso in armis starent, Nec tam virium inter vtrosq; discrimen apparet, qm suspicio erat si cōmitti prælum contingeret / magnam partem copiarū Cazimiri defecturā ad Michaelē Sigismundi Ducis paulo ante interfecti filium / qui apud Boleflaū inter Masouos militabat / ingens spes animos ipsorū ceperat, Regem ab ea pacificatione in Poloniā subito, id quod maxime cupiebant, profecturum / Anxij enim inter Boleflaū Cazimirūq; de euentu sperabāt interuentū Regis id bellum dirempturū / & ab armis partes vtrinq; abcessuras. Cum enim tam Litvani q; Masoui sub tutela regis agerent, Polonis neutros vinci expediebat: itaq; vbi dissolutum foedus acceperat: iterum consternati animo vt consiliū caperent, ad Peterkouiam conuenere / ibi Vladislauiē Episcopus & Ioannes Piltzanus designati oratores ad Hungariā / qui premonitū regem pacificationis ac fidei etiā hosti seruandę / suadendo agendoq; animarent ad paternū regnum reuifendū / in quo multa eo absente perturbata: sed imprimis sedandū bellum, quo a Lituanis Masouia pmebatur / p̄senferat Vladislaus Cazimiri motum / & futurū conuentū Polonorū / atq; ideo ne quid exinde nunciare sibi / quod parū conducere rebus, quas parabat / vtq; sui cordi se ei esse intelligerent / misit illico in Poloniam Ioannē Grusciniensem / qui diceret Regem nullo modo salua fame verecundia / posse susceptam denuo expeditionem intermittere / statimq; moturū ex Segedino / cogi necessario illis adesse, quos in bellū implorando attraxisset. Cæterū excitis paratisq; tot maximorū principum auxilijs victoriā paratā esse de ea gente quā superiore anno paucis admodū Volonibus cruce signatis adiutus fudisset fugassetq;

& quam nisi hyemis montūq; asperitas viuis ac speluncis adiutum victorię suę subtraxisset / omnino subegerat / inter redeundum / quod ppicio deo breui futurū foret / conuersurū se iter in Poloniā: interim viderent ipsi nequid detrimenti regnū caperet / imprimisq; Boleflao duci adessent / contra Lituanorū conatus / Ea significatio quia præter spem venerat, gratissima Polonis fuit / perfecitq; vti Rex videretur esse tam sollicitus de quiete ac statu regni, quā ipsi volebant: sed intercepta est exinde causa mittendę in Hungariā legationis / atq; ideo singula quę Regi domi forisq; ex vsu fore credebant / per epistolas significauerunt: Interea licet minime seruata die / Turcus loca omnia de quibus in foedere cauebatur præsidijs suis euacuata iustis dominis restituerat. Solutis etiam magno numero captiuis dimissisq; cum Despoti filijs, Vladislaus autem licet æger animo, quasi euentū prælagiret Stimulante Iuliano. Vndecimo kalendas Octobres vt constitutū fuerat / mouit ex Segedino / sed copijs aliquanto paucioribus, q̄ anno superiore: nam & Volonū minor numerus accurrerat / ppter vulgatum foedus cum Turcis / & multi etiam inter agendum de concordia dimissi Poloni & Valachi / quos futura pax superuacuos redditura videbatur / vbi ad Orfanam peruentū / pridie nonas nouembres Danubiū cum suis traiecit. Expositoq; in Bulgaria exercitu primo ad Florentinū / deinde ad Bidinū progressus / licet vndiq; circa iter oppida plerāq; arcesq; Turcorū præsidijs tenerent: non ad prædam milites discurrere nō hostibus insultare / non bellice quicquā cladis inferre agris patiebatur: instituerat enim minime tempus aut vires suas p̄consumere expugnandis munitionibus, serendisq; certaminibus, priusquā coniungeret se cum naualibus copijs ad Hellepontū atq; ideo ne in planis & apertis locis vel inuitus pugnare cogeretur. Cum duę ad Callipolim vię ducerent / altera per extremā Tracię oram, qua Macedonię coniungitur, campstris & breuior / inter Rodopem ac Bistoniam paludem: qua si progredi voluisset, currus relinquere oportebat propter vię difficultatem in hemo recta transcendendo: Altera vero per inferiora Bulgarię / prius ad solis ortum, deinde prope pontum ad meridiem, per Traciam / vt obliqua ita longior: Sed per quā licet montanā in plerisq; locis & salebrosam: currus tamen

XI. Kal.  
Octobr.  
prima ca.  
stra mota

haud ægerrime evaderent/maluit illac exercitū circumagere, q̄  
veluti se nudare curruū munimentis quibus septus contra hosti-  
les impetus/se ac suos facile tueri poterat/& q̄ maxime integris  
copijs ac viribus ad Callipolim peruenire. Conuersus itaq; in pon-  
tum inter Danubiū atq; Hemum haud magnis sed continuis iti-  
neribus ad institutū festinabat: vbi vero ventum est ad Nicopo-  
lim Bulgarorū metropolim/cuius vrbis pars altera a Danubio  
abluitur/altera in collem erecta: Quia fama erat totius Regionis  
diuitias illuc comportatas/miles cohiberi nō potuit/quin per sub-  
urbana discurrens ad prædā/etiam in ipsas portas faceret impres-  
sionem/quicquid ædificiorum circumadiacebat direptū incen-  
sumq;. Cum vero portę ac mœnia strennue defenderent/a pro-  
sequenda oppugnatione iustum est abstineri. Cæterū quia quan-  
tum fert regio/vberes circum campi & colles videbant affatim ne-  
cessaria suppeditaturi reficiendis militibus, iumentisq;, bīdū tri-  
duumue illic perseverare placuit: in eo loco per cententi suos regi-  
& veluti totius belli apparatū recognoscenti/dum miles non tam  
se reficit, q̄ studiosè illa p̄parat/quę opportuna fore credebat ad  
viam tam & natura sua magis difficilem/ p̄pter angustias sale-  
brostiores & propter frequentia p̄sidiorū hostiliū in oppidis ca-  
stellisq; vndiq; imminentibus multo discriminosorem. Accurrit  
nunquā sine p̄fatione magni & fortissimi Imperatoris nominan-  
dus Vladislaus Dracula Valachia quā montanā vocant/ prin-  
ceps: qui cum iam pridem pacem a Turco accepisset, factū suū in  
necessitatem refecit. Quia haud numerosissime gentis princeps, nul-  
laq; externa ope adiutus, bellum Christianis simul omnibus into-  
lerabile sustinuisse magnitudine animi & virtute suorū diutius,  
q̄ sperari de tam imparibus viribus posset/plusq; ab se interim  
hominū amissum, q̄ terris suis frequentandis colendisq; super-  
esset. Cum euentus quotidie admoneret contra hostiū multitu-  
dinem/paucorū suorū virtutem magis admirandā esse q̄ effica-  
cem: tandem eo peruentū fuisse non vt in seruitutem venire oport-  
eret/quę forsan tolerabilis/modo æqua sit/& contigisset antea  
multis magnisq; populis & nationibus: sed vt cum patria & lari-  
bus familiaribus/cum altrice terra & cœlo relinquenda essent sa-  
era, religiones, aræ/degenerandūq; in obscenos mores ritusq; im-

Vladisla-  
us Dracu-  
la Vala-  
chię Vay-  
uoda

piarū superstitionū/nisi conditionem accepisset/per quā citra profa-  
natōem diuinorū humanorūq; oīm/reliquias suorū seruaret in  
occasione dignam/in qua tanta virtus periditaret. Ad hæc cum  
eorum qui regem sequebant paucitatem animaduertisset. Rogā-  
re obtestariq; cepit/vt retro iter verteret/se malis suis satis super-  
q; doctum/quanta foret Turci potentia/qui ad venationem pro-  
pe modum plures seruos p̄ducere solitus esset/q̄m illic ad bellū  
armati conuenissent/abstinendū omnino a tam audaci periculo-  
sōq; incepto, cōmunicandaq; consilia & rationes/quo pacto res  
equis viribus geri posset: Interea nihil salubrius, q̄ in occasionem  
meliolem eas copias conseruare, Quę etiam si sufficerent bello q̄  
tunc cum hostibus gerendū, Ceteraq; omnia votis responderent:  
tamen eo tempore productę instantis hyemis tempestate & ma-  
lis/omnino essent succubiturę, Audiebant ea, tanq; Dracula non  
ex animi sui sententia loqueretur/ p̄pter scœdus quod illi cū Tur-  
cis erat, Tamē re ipsa per se fidem faciente, moti sunt q̄ plures/nec  
tantū suspicio simulate ab illo orationis quantū rei veritas vrge-  
bat. Cæterū rapiente regem fato, ad destinatū propinquūq; iam  
finem/Iulianoq; ad superioris anni fortunā identidem iacante  
nusq; stringendū fore gladium/vacua omnia defensoribus reper-  
turos/Amuratū cum suis trans Hellepontū/vix Carmani im-  
petum sustinere, Neq; posse, etiam, vt ociosus a bello esset, p̄pter  
Venetorū Burgundię & pontificis classem suppetias suis terre,  
Gręcū p̄terea cū nō mediocribus copijs sub ipsis montibus accu-  
surum, Draculę quidem officium ac sermonem magno assensu om-  
nes cōmendauere/veluti benigne in se voluntatis testimcniū. Nec  
mirum de eorum victoria desperare ipsum dixerunt/ignorantem  
qua p̄paratione, quibusq; auxilijs freti p̄gerent. Ceterū nullo mo-  
do ea sibi vt diceret in mentem ventura fuisse/si sciuisset q̄ta clas-  
sis, quantisq; Itatorum Purgundiorūq; copijs instructa, q̄ multi  
etiā eqtes peditesq; Gręcōrū in armis eos p̄stolarent, Nō regem,  
non suos adeo inconsideratę audacię/vt bellum quod conficere  
nō possent, vltro inferrent/ bono esset animo quantū ad vires at-  
tineret/satis prouisa esse omnia, & p̄parata/fœlicitatem deū ipm  
cuius causa ageretur & p̄buisse antea & in p̄sens p̄biturum. Con-  
uersus itaq; rursus ad Regem Dracula/quando inquit aut fortu-

Draculæ  
ofo quo-  
modo ac-  
cepta:

na que audentem magna queq; nusq; haftenus te decepit. Aut  
spes alienæ opis/qm ratam velim/aut occulta fatorū necessitas/  
te in diuersum trahit a sententia mea. Consiliū tuū quod ratione  
immutare non potui quantū tempus & improuisa res sinit viri-  
bus adiuuabo/& cū dicto quatuor milia equitū duce filio suo/  
copijs Regijs adiecit/orans obtestansq; immortalem deū/q; quic  
quid Rex cæteriq; de belli totius successu animis suis repromit-  
terent/foelicissimo euentu confirmaret. Ad extremū dimissurus  
Regem/duos ex suis impigerrimos iuuenes regionisq; & viarum  
peritissimos/duosq; item equos inusitatę admirandęq; pernicita-  
tis in conspectu dedit/& vix lacrymis temperans:habet inquit ad  
quod confugas/si casus aliquis malaue fors/quod abhominor  
dicere/viribus te diffidere coegerit.Malim equidem fore vt fru-  
stra dederim/idq; eueniet si vota & preces meę nō vangerunt/ve-  
rum si necessitas vti coegerit/saluberrimū munus experieris/utile  
fane consiliū Dracula attulerat/si tam fideliter auditū seruatumq;  
fuisset,q; datur. Vulgatū est postea virum ingentis spiritus na-  
tumq; ad bellicas actiones/vbi apparatus Burgundi Itolorūq; per-  
cepit/varie ac multū secum agitasse inter poenitentā fidei Turco  
per foedus datę/& religionem eius violandę ppter euentū & fu-  
turam fortunam/hominū famam siue ad tam gloriosam expedi-  
tionem cum Vladislao progredere, siue remaneret/plusq; om-  
nino valiturū fuisse apud militare ingenū belli decus, q; laudem  
seruatę sponsonis:sed suapte natura omnibus diuinationibusq;  
quibus cūq; alioquin obnoxii muliebri vaticiniū retinuit. Pridie  
enim quā in regia castra peruenerat, Secusa mulier Bulgara senio  
quidem confecta:sed cognitione futurorū multis experimentis  
clara/ad vicum Sullonū/de exitu ac fine belli ab ipso interrogata  
pdixerat, Regem haud foelici euentu pgnaturū/plusq; momen-  
ti contra eum hostem profligati exercitus reliquias habituras/fo-  
req; subinde vt res foeliciter gererent/atq; ideo in se ac suos vati-  
ciniū deriuare volens/psperioribusq; actionibus superesse/peris-  
culo quod in presens nunciabat se subtraxisse:filiū verō cum a se  
dimitteret magnopere monuisse ne fortunę obluatē temere  
in acie/si res Christiana inclinaret. Conuertit deinde Vladislau-  
se in Traciam, ingentemq; multitudinem fluuialis sciffæ in Pa-

Secusa  
saga

mo & inter Messembriā Odesumq; Euxino illabitur. Creditum  
vero eiusmodi nauigia infestandę Hungarię gratia illic a Turcis  
pparata/vt demissa subinde in pontū/per occasionem tranquilli  
maris iuxta littus sursum agerentur in Danubiū, Cuius maxime  
meridionale hostiū, haud plus triginta milibus passuū distat ab  
Odesso, Ab eo incendio qua placidiorem ascensum Hemus ad se  
dabat erecturus agmen/quia via vtiq; angusta & confragosa di-  
uisit copias, vt contra improuisos hostiū incurfus firmior esset,  
& paratior:Hunniadiano igitur cū auxiliariibus Valachis & tri-  
bus Hungarorū milibus premissis/seguebat ipse magno inter-  
uallo, cum cruce signatis reliquaq; multitudine, Nam currus in  
medio agi placuerat/tam pcedentis q; subsequenti agminis pssi-  
dio tutos/inter progrediendū nequid a tergo relinqueret quod  
muniri in locis adeo angustis posset, Nonnulla oppida hinc inde  
direpta/& prope funditus diruta/vici q; plures incendio deleti,  
grasatūq; est a militibus licentiose/etiam in sacra Bulgarorū Gre-  
corūq; quorū templa veluti profana manu, ferro, igne, cæte-  
roq; omni scelerū instrumento violabant. Id vero impiū vt certe  
erat visum Vladislao/edixit itaq; vulgo inquiri/ac restitui deside-  
rantibus quicquid religione inuolatū esse oportuerat, Nullius  
magis q; ipsorū interesse asseuerans abstinere manus a sacris/pro-  
quibus arma sumpsissent/multū quidem in armis reponendū es-  
se:sed in deo plurimū/qui postmodū in bello nō modo opem nō  
laturus foret contaminatis sacrilegio:sed etiam pro templis, pro  
aris, pro sacris suis contra staturus/nisi a tam execrabili rapina ab-  
stinuissent/dimissi exinde nonnulli ex captiuis Turcis cū literis/in-  
quibus spondebat omnibus qui ex presidijs suis elaberent liberū  
fore aut stipendia facere apud Regem/aut abire quo mallent,  
Cuius sponsonis fides integerrime seruata/cū multa loca in dedi-  
tionem venissent/que acerrime prius defendebantur/timentibus  
Turcis qui in illis erant aut iniquam seruitutem/aut mortem cū  
crudatu/qui tamen Sumiū ac Pezechiū tenebant in rupibus pau-  
lo editioribus freti naturali locorū munitione/maluere experiri  
quid se tuendo possent, q; fidei hostiū credere, Contra quos quia  
propter opportunitatem situs apparebat posse ab hoste facile re-

Sacra nō  
esse vio-  
landa

ditum p̄dudi / si casus aliquis illa rēuire cogitaret / visum est omni-  
bus vim oppugnando experiri: itaq; non sine multorū clade, cum  
difficultas nitendi sursum longe plus negotij, q̄ hostis armato  
militi exhiberet / vtrunq; oppidū oppugnatū: in ea victoria multo-  
rum industria, multorū opera claruit / sed imprimis Tamonen-  
sis Ioannis & Lesconis Bobricij quorum ille dum portas refringit,  
duo vulnera accepit: hic Pezechij murū primus ascendit / & mul-  
tis alijs ascendendi opportunitatem prebuit. Tradunt ad quinq;  
milia ex hostibus illuc interiisse / quorū magnā partem dum p̄da  
diriperet gladius absumpsit: Caeteri ad terrorem aliorū rupibus  
per quas se tutos putabant precipites acti: dum hæc a Rege age-  
rentur / afferunt Francisci Cardinalis literę nunciantes Amuratū  
aut frustratis arte, aut corruptis precio speculatoribus qui littora  
seruabāt / infra Calipolim qua fauces Hellepontis arctissime sūt,  
ingenti multitudine militem reportasse in Europā, & coniunxis-  
se suis / qui nō procul ab Isthmo Tracij Chersonesi haud sane me-  
morabili numero pauloante se congregauerant. Qua nouitate re-  
gis deliberationem immutari oportuit / p̄sertimq; q̄ plurimi ex  
suis hortabant regredi / aut saltem in tuto alicubi subsistere / donec  
certus numerus hostiū, & quo se primū conuerterent int. illigeret,  
Tamen a Pezechio vbi facile per montana munire tueriq; se po-  
terat, Rex in planū descendit / adeo est inuitabile, quicquid id est,  
quod fatū appellat / deinde in obliquū, Rodopeā vallem biduo  
emensus / ad pontū rursus sinistrorsum sub Hemū declinauit / de-  
cimisque castris Tauarnā assecutus in deditionem accepit: Turci  
enim qui illuc fuerant in p̄sidio auditis que p̄r eos dies ad Peze-  
chium & Sumiū gesta erant / aduentū Regis minime expectaue-  
rant. Eodemq; modo Macropolis, Callatium, Galata, Varna, &  
pleraq; alia circū littus oppida deserta ab hostibus / recepta sunt /  
& Christianorū firmata p̄sidijs. Hemus: initiū capit fere a Me-  
sambria p̄petuoq; dorso ad Macedoniā & superiorem Misiā por-  
rectus diuersis in locis ab vtroq; latere / velut cubitos genuaq; mo-  
dice extendit. Et primo quēdem nō admodū longe ab origine sua /  
in dextrā reflexus / atq; in pontū recurrēs / paulatim in minora iu-  
ga decrefcit / donec per colles modice tumentes tandemq; euanicōs  
desinat in planiciem: in eo igit tractu pro natura loci plurimę sunt

Litteræ  
Francisci  
Cardina-  
lis de trā-  
itu Turci  
circa Hel-  
lespontū.

Fatum

Hemus

valles agrestes partim & infœcundę / partim pecoribus hominib;  
busq; alendis & natura fertiles & accolarū diligentia more suo  
conlitę ac subactę. Earum nōnullę vndiq; intra colles clausę / alię  
ad mare conuersę littoribus excipiunt: Sed imprimis illa que Var-  
nę adiacet / humana cura & quantū fert regio naturali situ amœ-  
na est, & spectabilis: Varna vero ipsa in sinu angusto & haud sa-  
ne profundo admittendis ferendisq; nauigijs grauioribus posita  
est ad littus / inter duo promontoria / in quorū altero Galata, in al-  
tero Macropolis sita / littoralia omnia, circa oppidū vineta, frugif-  
feręq; alię arbores tenent / interiora vallis ad dextrā modicis infre-  
quentibusq; vicis agrestes tum habitant, tum colunt: in sinistra  
qua eminent Galata, palustris est sub collibus lacuna / que ad occa-  
sum in alterā vsq; vallem restagnanti vnda protenditur: inuitante  
igitur nō tam loci opportunitate / p̄pterea quod aquatio lignatio  
q; & caetera necessaria in promptu militi erant, q̄ valitudine Re-  
gis, cuius in sinistra crure qua femori cōmittitur enatus furuncu-  
lus inflammationem doloremq; maiorem, q̄ pro magnitudine tu-  
moris cum excitasset / visum est illic subsistere / adhibitisq; fomen-  
tis expectare / donec id vlcus in pus verteret atq; exiret, Quo su-  
mendis tractandisq; in equo armis subinde Rex foret expeditior /  
si quid violentū in itinere casus attulisset: Interea Turci ab Isthmo  
Adrianopolim profecti / qua hostis aduentare nunciabāt / citato  
agmine obuiam prodeunt. Et septimo tandem die haud amplius  
quatuo milibus passuū, a castris regijs confedere / quorū aduen-  
tum & speculatores nunciabant & nocturni ignes: q̄muis collū  
interuentu prospectui eriperent / tamen sereno celo cum luna a  
coctu modicū lūinis adhuc esset / noctē sic ea ex parte in albabant /  
vt nō p̄pinq; modo, sed etiā multitudo ipsorū indicaret: du-  
plicatę igit vigilię nocturnęq; stationes toto exercitu / edictumq;  
arma expediri & p̄parari: vbi aut lux appetere visa est, Hunniadia-  
nus Iulianusq; & Despotus cū caeteris / quorū aut cōsiliū aut au-  
ctoritas requirebāt / frequentes ad Regem coeūt / ceptaq; est con-  
sultatio sup futuro certamine, Iuliano munire se intra currus pla-  
cebat / dispositis circū machinis, tormentisq;, quorū aut fragor ter-  
reret, aut impet⁹ arceret hostem / si munitōibus insultare voluisset  
nihil prius in aperto aggrediendū, q̄ p̄cognitę p̄tentatęq; essent

Varna

Iulianus



hostiū vires: verisimile aiebat maritimas copias quarū nullus iam  
vltus in classe esset / sequuturas a tergo Turcos / daturascq; operā:  
q; aut coniungerent se suis aut distraherent hostem ex parte alte-  
ra laceffendo / in eoq; omne momentū rationemq; vincendi repo-  
nebat / quā sententiā Franco Banus Agriēn. q; episcopus & ple-  
ricq; alij ex Hungaris & Polonis sequebant / Rege etiam nō tam  
probante, q; nō reprehendente morā dimicationis: quia lenito in-  
terim dolore quo forte ea die grauius q; vnq; alias premebatur /  
Sperabat subinde suis integer adesse posse: Hunniadianus vero &  
Despotus preposterū id dicebant: in clūdī enim vallo nō esse infe-  
rentium vltro bellū: sed vltimū confugiū eorū qui acie victi sint,  
Quod consilium si rogaretur hostis, aliud daturus, q; vt positis  
armis obsidendos se traderent / omnium rerum sed imprimis bel-  
lorum exitus a principio auspicari / prout primus congressus fo-  
ret: ita toto bello aut audaciā aut formidinem hos vel illos in aci-  
em afferre / atq; ideo nullū trepidationis signū aut suis, aut hosti-  
bus indicandū esse / in celeritate transigendę rei salutem consilte-  
re / agendo audendoq; id genus hostiū terreri, non artibus. Quid  
futurū: si clausos munitioibus Turci circūstetissent: neq; pugnā  
di copiam subinde facerent / cum tolerandę illic obsidioni nihil  
omnino foret preparatū: Nam quod de naualibus copijs dicere  
ridiculū omnino esse: Vbi enim gentiū visum auditumue aliquan-  
do, mediterranea bella classarijs pedibus geri / quorū non alius  
vltus in terra esse posset, q; equitū in mari / quibusq; suas artes, suā  
q; esse disciplinā / eaq; in re valere quoscq; plurimū / ad quam stu-  
dium exercitationemq; adhibuissent. Quod si etiam contra insti-  
tutum & professionem suam, de classe descenderent / preter id qd  
non nisi per longū tempus tam longū terrę spacium pedibus eme-  
tiri possent / ad terrestre certamen cōtra equites in pediatu eodem  
q; naualibus armis instructo parū omnino / aut potius nullum  
vltus fore / atq; ideo & serū & vanū esse quicquid a classe spera-  
retur / in qua si quid momenti esse posset terrestribus pugnis cō-  
mittendis / totū impensū in id fuisset / vt postq; hostis in Europā  
transfretauerat / saltem circa littora retineret / dum Rex eo perue-  
nisset / omīssa igit inani spe pdeundū in aciem contra eundem illū  
hostem, quem ad satietatem superiore anno fugassent cecidissentq;

Qui trepidus confususq; animo inceptaret omnia, & in nullo per-  
sisteret, Sed modo in Asiam, modo in Europā temere se transe-  
rens / ad minimū quencq; fame strepitū / per sollicitudinem & ter-  
rorem se circūferret, Non q; multi ex diuerso essent referre / sed q;  
animo & audacia / quantūlibet innumerabiles in preliū nihil aliud  
allaturos, q; victorū conscientiā & formidinem: nō assuefacien-  
dos milites tuendis se vallo & curribus / quę diffidentū armis pre-  
sidia sunt, Quorūq; vt nullus vltus eueniat inter prima adeo expe-  
tendum. Tunc quando integrū foret aut armis hostem inuadere /  
aut imbellis multitudinis more septis ac munitioibus se include-  
re flagitiosissimū fore / viros fortes plus in curribus & vallo, q;  
in armis ad se tuendū presidij posuisse. Intelligebat Hunniadianus  
vltimi rerum discriminis esse / quod suadebat / sed maioris animi  
viro, q; vt ferre posset obsessorū tedia morasq; dum vinceret. Cū  
eo ventū appareret, vt neq; progredi neq; regredi nisi victores pos-  
sent, promptissimā ad victoriā viam aggredi placebat / militemq;  
tum proximi anni foelicitate, tum rebus per eos dies prospere ge-  
stis alacrem / anteq; casus aliquis animos spemq; ipsius refringe-  
ret, q; celerrime ad pugnā producere gestiebat: sed etiam vt vim ho-  
stium nō sustinuissent / integrū fore videbat / quid vallo & curri-  
bus tuendo se possent expiri. Mouerat cunctos Despoti & Hun-  
niadiani sententia. Rexq; ipse supra dolorem iuueniliter elato aīo  
nullam pugnandi moram vltra laturus videbat. Cum trepide spe-  
culatores nunciant armari hostes, seq; inuadendis castris ppara-  
re: Itaq; dato Hunniadiano ordinandarū acierū negotio / ceteri  
ad suos quisq; aduolant. Ille vero ante omnia circūspectis locis /  
per quę aut aperte insultare, aut insidiose erumpere adueniens ho-  
stis posset / ne quid discriminis oboriret per insidias a tergo / ex val-  
le in quam refundi lacunā diximus / inter colles & palustria ab ea  
parte fauces / per quas erumpendū erat / sic pclusit curribus retro-  
actis / vt facilis ad eos receptus foret a loco pugne destinato. A ter-  
go autem minime vlla vis timeri posset / obstructo aditu / & con-  
uerfis illuc machinis tormentisq; / aut exterrendis hostibus auer-  
tendisq; eminus, aut deterrendis si cominus insultarent / deinde a-  
ciebus ordinandis mediam vallem Regi tuendā cū curialibus Po-  
lonis atq; Hungaris assignauit. At penes lacū ad paludem / vnde

minus timoris erat/tum quia palus imperuia, tum quia praecepti  
montes desuper impendent/quinque tantum Hungarorum vexilla col  
locavit:dextrum vero latus qua Varna castris obiecta erat/omni ce  
tero robore exercitus firmandum ratus/cum propter accessum qui  
inter litus paludemque patet/quicquid laboris ac discriminis futu  
rum erat/venturum inde appareret/vexillum magnum Hungarorum du  
cibus Franco Bano Agriensem.que episcopo illic potissimum statuit, De  
spotumque cum suis/ac Iulianum cum cruce signatis illorum ordinibus  
inseruit. Nec procul a tergo penes currus & munitiones veluti  
subsidiariam aciem constituit/vexillum diuini Ladislai sub Varadiensi  
episcopo adiecto ei Lescone Bobricio cum parua manu Polono  
rum; sibi autem cum Valachis nullum certum locum designat/vt mini  
me turbatis ordinibus/quocumque res & periculum vocaret accurre  
ret/& nullum destinatum locum tuendo omnia tueretur. ¶ Amura  
tus autem cum peditibus reliquoque equitatu subsequens promiserat  
expeditissimorum equitum circiter sex milia. Qui a principio minime  
se apertis locis committentes/hostium vires magis inspicere quam ten  
tarent. Ostendereque ita se illi primam ad dexteram in collibus unde to  
tum exercitum ordinemque facile extimare possent. Caeterum seu pu  
gnam audiri, seu Christianorum paucitate contempta/ex interuallo sa  
gitis hostem irritabant: Sed cum Franco Agriensisque suos con  
tinerent/ne fracto per accliuum primo impetu/languidi ad hostem  
in collem peruenirent, Turci timorem id rati paulatim descende  
re in aqua/inque ipsos ordines impressionem facere ceperunt, Tum  
Franco id vero minime ferendum praefatus/hostes seque qui paucis  
ante diebus suppliciter pacem petendo ad decertandum ferro nullam  
esse in se momentum confessi forent. Qui superiori anno totiens  
ex acie fugissent/qui scopulorum niuiumque latebris veluti precariam  
vitam deberent/vltro victoribus insultare: signum dedit suis/identi  
dem iactans vt virtutis foelicitatisque suae memores, in aciem pro  
dirent; non sustinuit irruentes Turcus/retroque per accliuum versus/  
celeritate equorum se vulneribus eripiebat. Superuenit interim reli  
qua equitatus multitudo/parsque in desinentem iam vallem se re  
cepit/pars inuecta in regios subeuntes diuini deturbat/eos, agitque  
in praecipit. Illi vero rursus in plano congregati, aciem restitunt,  
pugnandoque acriter/quantum hostium ex collibus in equa descende

rat/penes vallem ipsam in fugam vertunt atque insequuntur: itaque Va  
radiensis non tam militarium artium quam sacrorum peritus/cum videret  
terga daria Turcis/relicta iam pridem statione sua/cum magna mi  
litum manu veluti ad partem victoriam accurrere/fugientibusque in  
stano/temere vna cum Despoto & Agriensi peruenerat ad con  
fertissimum agmen/in postremo vallis/unde a multitudine reiecti  
in sinistram, Despotus quidem ad ordines suorum qui pauci adhuc  
stabant se transtulit: Varadiensis autem eadem locorum inscitia qua a  
cies turbauerat/per paludes ad montes euasurum se ratus, in aquam  
se immisit/foedaque equi ac sua luctatione, diu prius in caeno vexa  
tus, tandem submersus est: Agriensem vero ad lacunam circumuectus  
Galatam petere instituerat. Mox tamen mutato consilio, ad suos  
in pugnam rediit/nec postea usquam comparuit/praecesserat vincendo  
Turcus iam ad diuini Vladislai vexillum: nam Despotus cum Fran  
co & Iuliano superabundante hostium multitudine, a collibus ultra  
quam ferri posset, cum suis retro ad munitiones cesserant/ibi diu  
incipit marte pugnatum: sed vbi Lesco qui audendo hortandoque  
certamen extraxerat, multis vulneribus vndique confossus, mori  
bundus ex equo cecidit/haud dubie res Turcorum superior reman  
serat: nec iam milites tantum/sed currus etiam oppugnabant, Quo  
rum nonnullos impetu primo euersos/vt diripi Rex vidit/cum  
Hunniadiano prope illuc mouit, Ne quod aduersum pugnam vnicum  
praesidium suis futurum erat, ab hoste praeriperet. Eius aduentu for  
tuna subito mutata est/versum enim in fugam Turci, vltra duo mi  
lia passum cessi fugatique sunt: tantus erat ardor insequentis a tergo  
Regis, qui reuocante impensius Hunniadiano/tandem omissis fu  
gientibus, rursus Iuliano & Franco laborantibus accurrere. Redin  
tegrauerant enim praesidium Turci ex tota illuc valle conuersi: super  
uentu igitur Regis acius iterum certamen vtrinque cohortum/variaque  
adhortatio:hinc sacra, religiones, arae, templa, victoriae, cum de  
coribus prius paratis, foedeque hostium fugae. Gratulationes praeterea  
& laudes a tot principibus nationibusque adeptae. Ad extremum  
Christianae rei spes, ab eius diei fortuna pendentes iactabant: illinc  
non tam imperii quam etiam nominis Turcici finis, nisi vincerent osten  
debatur/Asiam & mare illi obiectum, ab hostibus teneri, quae in Eu  
ropa ad id locorum habuissent, in euentu eius pugnae periclitari, Non  
o iij.

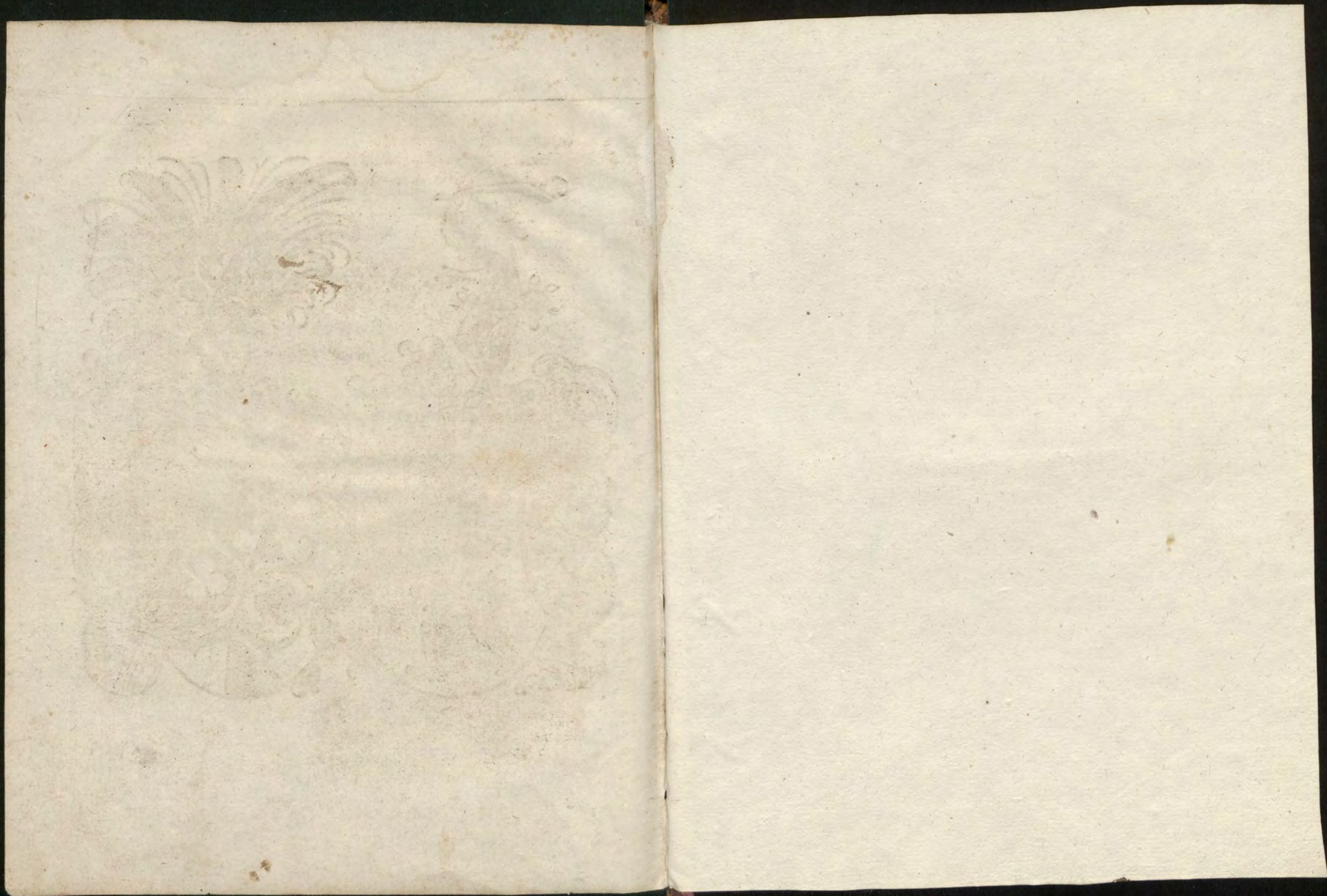
fore quo reuerterent victi, quacunq; declinassent mortem cruciatumq; iampridem preparatū incurfuros, ad necessitatem pugnantia accedere: q; non tantū viribus & numero, sed causa etiam superiores essent: nam contra ius fasq; per speciem pacis lacessiti: Insuper ergo acriter deum foederis testem formidinem fugāq; & cedem in pacis fideiq; violatores conuersurū. Cæterū nō segnoribus animis viribusq; pugnantibus militibus, quā duces adhortabantur magna vtrinq; cedes edebatur. Sed ingens Turcorū numerus suorū stragem sentiri nō sinebat. Stetitq; diu anceps præliū tandem ab illis fuga incepta multo eruentior fuisset. Si nō a cede ad prædam Christianos auertissent, Cameli onerarij casu eis oblata qua hostibus instabant vbi equi etiam odore aspectuq; in suetorum animalū consternati haud facile sefforis arbitrio se dirigi patiebantur, Hunniadianū in diuersum fortuna suorū abstulerat: nanq; vndiq; intentus & laborantibus vbiq; propere accurrens ad mediam vallem processerat vbi sinistra acies impressionem hostis vix sustinebat. Cæterū restituto illic prælio de Rege sollicitus cuius iuuenilis animus piculose audacię suspicionem faciebat. Inuenit eum ad Ianizaros pedestre militū genus penetrasse vbiq; pugna substitisse. Magna vis non hominū modo sed equorum etiam ceciderat alijs gladio confossis alijs detruncatis cruribus ad terram prouolutis. Nec iam solum, sed cadauerū strages pugnando calcabatur. Adeoq; concitatis animis instabant virgebantq; vicissim vt rabies non studiū vincendi videretur: perripit tamen Vladiflaus aduersam aciem, ablatuq; inter hostes longe a suis creditus est iam tum aut cesus aut captus itaq; haud multo post cum Turci terga iam verterent, Christiani quoq; ex diuerso veluti rege amisso fugę se cōmittunt eodemq; tempore pars vtraq; cedere inceptat. Adeo fortuna cuiq; sua erat ignota in tam varia frequentiq; victorię inclinatione: sed vbi Ianizari Christianorum motū animaduertere: sistunt ipsi pedem pugnaq; instaurāt. Hunniadianus aut qui videret trepidatione ac formidine in suos conuersa vbiq; ordines turbatos, foedeq; a multis aciem deserit: conitato equo per confertissimos hostes ad regem peruenit: parafacta suorū fuga & pauore vt retro se ageret obtestabat minime de rerum summa desperandū dicens: quippe adeo raros in

ade perisse vt iactura vix apparitura foret si priusquam superstites fugiendo dissiparentur ad munitiones & currus se cum illis reciperet: in vita ipsius non modo Regna quibus preerat, sed vniuersam quoq; Europam Christianumq; nomen periditari. Cum interea nihilominus acriter ille in hostem ferretur cedemq; & fugam quocunq; se verteret cōmittendo donec equus ingenti in latus vulnere accepto precipitem per armum dextrum effudit. Nec mora superuenientibus Ianizaris, telorum multitudine non tam confossus est, q; obrutus. Substitit paulisper Hunniadianus, corpus regium si fieri posset recuperaturus: Sed cū reliquis effusissime diffugientibus, paucos admodum Valachos, qui remanserant, tam multorum impetum secum minime luros intellexeret vbi vnum atq; alterum conatum frustrari vidit haud quam nefas ducens superesse aliquem post Regis interitum qui acceptam cladem vlsci posset ignominiaq; eam delere, ad suos retro se recepit: indeq; cū post fugam iampridem a Despoto initam, Iulianus desperatis omnino rebus cedendum suaderet sub ipsum crepusculum per montes in vastam siluam se recepit. Multiq; alij quos nulla prius aut trepidatio aut fuga suorū a pugna auerterat subsecuti sunt illum ad deserta & montes inter q; Franco & Iulianus, totiens eo in prælio & fugere & fugare vtrinq; contigit vt victoria tandem non sit a victoribus intellecta: Nā Turci quorum fugam Rex a primo congressu fuerat insecutus trepidationem in ciuitates circumtulerant quasi debellato exercitu victor hostis ad eas oppugnandas statim copias esset admoturus & qui pugnare ad noctem vsq; perseverauerant haud vsq; quaq; vicisse credentes incertiq; quo se Christiani recepissent dū silentium, quod erat intra currus insidias credunt biduo a direptione præde abstinuere. In tota ea pugna Regis virtus imprimis enituit, vtpote in vltimo mortalium operum quod esset obiturus, omnia tum constantis ducis, tum fortissimi militis munera impleuit, occursando pauentibus, Retinendo cedentes atq; vbi plurimum laboris, spem aliquam semper afferendo, Consilio, manu, voce, tam hosti insignis q; suis conspicuus, Mortis suę signa præcesserant dum armaret delapsa manu armigeri galea, & equi, cum in cenfuro admouebatur fera insolitaq; oblectatio: p̄terea

Prodigia instructis iam aciebus inter expectandū hostis aduentum: sereno  
 tranquilloq; coelo atrox subito ventorū vis oborta/ pleraq; vexil  
 la Regiūq; in primis dilacerauit, ab hastaq; detraxit: & mox con  
 quieuit/ & paulopost dimissum conuentū, in quo decreta in Tur  
 cos secunda expeditio/ cum qui conuenerant se quisq; ad pparan  
 dum disgressi essent/ mota est adeo vehementer terra, vt nō priua  
 tim tantū ædificiorū partes vt assolet deiecerit, sed pleraq; oppida  
 pene tota, in prodigiū vsq; ad solum excussit: fluiorū etiā quo  
 rundam cursus alueosq; cōmutauerit, tenueritq; vulgo fama/  
 ppter subsecutā frugum caritatem vel semina, vel agros exinde de  
 generalle. Quot vero ex vtraq; acie ceciderint, haud facile ratio in  
 iri potuit: nam per vallem perq; omnes colles circum frequens &  
 varia fuga & cedes fuit, Multi in lacunā & paludem delapsi im  
 merisq; Multi etiam late in siluis vepribusq; occisi/ Turci Regio  
 corpore inuento, modicę altitudinis columnā, quę hodie quoq;  
 visitur, cum inscriptione rei gestę, in eodem loco statuerunt. Hun  
 gari vero & qui cum illis deserta petierant/ preter Valachos loco  
 rum inscitia nō facile ad Danubiū peruenere. Si quos tamen for  
 tuna illuc egit, fame, vigilia, siti, frigore, lassitudine, cæterisq; ma  
 lis, adeo prius afflixit, vt sæpe doluerint q non hosti potius iugu  
 landos se p̄buisent. Errantes per solitudinem, aut inedia dissol  
 uit, aut ad terras hostiles platos seruitus excepit, Maiorq; multo  
 fuit erroris clades, q; pugne aduersę, Iuliano inter fugiendū vis il  
 lata/ seu prædæ cupiditate/ seu quia vulgo, quasi auctor patro  
 nusq; pfidie inuisus erat/ id constat sauciū seminudūq; in deuio  
 saltu exalantem animā a Sanoceo obegante inspectū, admonitū  
 q; q; euentus tandem planū fecisset/ nō fuisse deo cordi/ ea quæ  
 contra fœdus & iusurandū more magis argutorū hominū, q;  
 ex equo & bono disputasset/ cū execratōe relictū, Hunniadianus  
 supato Danubio, cū paucis p Valachiā citatissimo itinere in Hun  
 garia pperauit: Ne rei male gestę fama, seditōem tumultūue ali  
 quem intrinsecū excitaret: aut Frederico & Boemis nouarū rerū  
 in orbitate regni occasionem simul & consiliū suggereret.

¶ Augustæ Vindelicorum excusa, in officina Sigismundi  
 Grim Medici, atq; Marci Vuirsung, Anno virgi  
 nei partus, 1519. XXX. die Mens. Maij.





*Hist. Russie*  
*I. Topogr.*

3

